

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. 9. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Ivo Davidka a přísedících Mgr. Vlasty Bernatíkové a Karla Ševčíka takto:

Obžalovaný

David S., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

je vinen, že

dne 26.10.2019 v době kolem 18:32 hodin, v prostoru parkoviště před vstupem do sektoru B zimního stadionu HC AZ Havířov, v Havířově - Podlesí, na ulici Těšínské č. 1296/2a, čili na místě s volným přístupem širšího okruhu osob a před nejméně třemi současně přítomnými osobami, při zajišťování pořadatelské služby na hokejovém utkání mezi HC AZ Residomo Havířov a HC Frýdek-Místek, na základě dohody o provedení práce pro spol. HC Havířov 2010, s.r.o., poté, co byl ze strany návštěvníka hokejového utkání Michala Č., nar. xxx, který byl pro svou podnapilost a nevhodné chování ze zimního stadionu vyveden, slovně napadán vulgárními výrazy a pohrůzkami, dobře si vědom své výrazné fyzické převahy a také výrazné opilosti Michala Č., projevující se zjevným postižením jeho motoriky, jakož i s vědomím nezbytnosti řádného fungování mozku pro život člověka a jeho uložení v dutině lební, srozuměn s možností způsobení poranění v oblasti hlavy přinejmenším v podobě zhmoždění měkkých tkání či tržných ran, k němu rychlým krokem přistoupil a s velkou razancí, jedním úderem otevřenou dlaní, vedeným pravou rukou, jmenovaného udeřil do oblasti levé tváře, následkem čehož Michal Č., pro něhož to byl zcela nečekaný útok, kterému se nijak nebránil, nekontrolovaně upadl vzad na tvrdý asfaltový povrch parkoviště, kdy se silně udeřil do týlní oblasti hlavy,

příčemž David S. se s ohledem na aktuální fyzický a duševní stav Michala Č., nenadálou útokem vůči jeho hlavě a tvrdý podklad na místě útoku a jeho následného pádu, bez jakýchkoliv náležitých důvodů spoléhal na to, že mu nezpůsobí závažné zranění mozku, které může vést i k jeho smrti,

čímž mu způsobil zhmoždění měkkých pokrývek lebních v týlní krajině hlavy vlevo, s přítomností krevní podlitiny a oděrky kůže, krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou v rozsahu pravé mozkové polokoule, ložisko zhmoždění pravého čelního laloku s otokem mozkové tkáně v okolí a ložiskové krvácení pod omozečnicí, což si vyžádalo okamžité odborné lékařské ošetření a léčení v Nemocnici s poliklinikou v Havířově, kdy však zranění dále gradovalo v intraparenchymatozní krvácení v rozsahu pravého spánkového a temenního laloku, deformaci komorového systému s rozšířením levé komory a s přítomností krve v zadním rohu, těžký otok mozkové tkáně s vytvářením mozkových kuželů v oblasti mozečku a přesun středočárových struktur směrem doleva, deformaci mozkového kmene se známkami krvácení do parenchymu, kdy později v důsledku krvácení pod tvrdou plenu mozkovou Michal Č. dne 28.10.2019 zemřel ve Fakultní nemocnici v Ostravě, kam byl převezen ve stavu klinické smrti k realizaci transplantačního programu,

tedy

jednak

jinému úmyslně ublížil na zdraví a způsobil tímto činem smrt,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

jednak

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odstavec 4 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku a § 58 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **3 (tří) roků,**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku, § 84, § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se obviněnému výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) roků** za současného vyslovení dohledu probačního úředníka Probační a mediační služby ČR, a to po dobu prvních 36 měsíců zkušební doby počínaje právní moci tohoto rozsudku.

Podle § 84 trestního zákoníku, § 85 odstavec 2 trestního zákoníku, § 48 odstavec 4 trestního zákoníku a § 50 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládají přiměřené omezení a povinnosti:

- dostavit ve lhůtě 5 pracovních dnů od právní moci rozsudku k projednání podmínek probačního plánu dohledu na středisko Probační a mediační služby ČR, Středisko v Havířově,
- do ukončení výkonu dohledu informovat probačního úředníka o místě svého pobytu a v případě změny doručovací adresy mu do pěti dnů písemně oznámit změnu adresy pro potřeby doručování písemností, rovněž hlásit probačnímu úředníku veškeré okolnosti bránící řádnému plnění probačního plánu,
- podrobit se v průběhu prvních 12 měsíců zkušební doby, za součinnosti Probační a mediační služby ČR, psychosociálnímu výcviku zaměřený na pachatele násilné trestné činnosti,
- nahradit podle svých sil a možností poškozeným náhradu škody a nemajetkové újmy,
- po dobu prvních 24 měsíců zkušební doby počínaje právní moci tohoto rozsudku se zdržet návštěv restauračních zařízení a společenských akcí, na kterých se podávají alkoholické nápoje v době od 22.00 hodiny do 06.00 hodiny,
- do ukončení výkonu dohledu probačního úředníka zdržet se užívání alkoholu a omamných a psychotropních látek, a na výzvu probačního nebo jiného pověřeného pracovníka, se podrobit namátkovému testování na přítomnost alkoholu a omamných a psychotropních látek v těle.

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání v podobě zajišťování poradatelské služby při veškerých sportovních utkáních a zákaz výkonu všech zaměstnání a povolání souvisejících s ochranou osob a majetku ve výměře 5 (pět) roků.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně, Regionální pobočce Ostrava, se sídlem Masarykovo náměstí 14/13, Ostrava Moravská Ostrava částku ve výši 110 465,- Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit České republice, zastoupené Ministerstvem spravedlnosti ČR, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2 na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 182 000,- Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy, představující přiměřené zadostiučinění, poškozeným:

- Marii S., bytem xxx, částku ve výši 496.000,- Kč,
- nezletilému M. Č., bytem xxx částku ve výši 33.500 Kč,
- Miroslavu Č., bytem xxx, částku ve výši 495.000 Kč,
- Andree W., bytem xxx, částku ve výši 345.000 Kč,
- Ing. Kláře Č., bytem xxx, částku ve výši 245.000 Kč.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový stav a vinu obžalovaného tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku shora.
2. Obžalovaný David S. v hlavním líčení konaném dne 23.11.2020 vytýkané jednání principálně doznal. Ke své osobě uvedl, že žije dílem se svou přítelkyní Kristýnou K. a dílem se svými prarodiči, jelikož jeho otec o něj zájem nemá a s matkou si nerozumí. Pracuje ve společnosti xxx v Ostravě (xxx) jako skladník s měsíčním příjmem cca 27 000,- Kč. Nemá žádné dluhy a je nemajetný. Cca jeden měsíc se lčil v léčebně v Bílé vodě, kde podstupoval terapie a detox. Vystudoval xxx. K věci obžalovaný spontánně vypověděl, že měl brigádu spočívající v zajištění pořadatelské služby na hokejových utkáních. Fakticky zajišťoval sektory, dobrou morálku obecnostva, příp. vyvádění osob, které dělaly problémy. Dále pak pracuje jako ochranka ve večerních klubech. Pokud jde o pořadatelskou službu, jednalo se o práci pro subjekt xxx, u kterého obžalovaný působil od roku 2018. Byla to práce na dohodu a po směně ihned obdrželi peněžní plnění. Před vytýkaným jednáním neměl obžalovaný žádný vztah k alkoholu ani drogám, po vytýkané skutku začal mít psychické problémy a počal konzumovat alkohol s frekvencí 2-3x týdně. S konzumací alkoholu přestal po pobytu v Bílé Vodě. Od roku 2017 docházel ambulantně k psychiatrovi z důvodů úzkostí. Měl problémy se svou postavou, jelikož byl vyzáblý a bral medikaci, na kterou nesměl konzumovat alkohol. Po projednáváním skutku se začal opíjet a byl dvakrát zadržen policií. V médiích je označován za vraha, ačkoliv fackou, kterou udeřil poškozeného, mu nechtěl ublížit. Bylo to neštěstí, se kterým se obžalovaný jen těžko srovnává. Na střední škole měli 3-4x týdně judo, nicméně technické stupně nezískávali. Od druhého ročníku střední školy obžalovaný 5x týdně cvičí v posilovně a bral podpůrné přípravky, konkr. po dobu ½ roku testosteron. Jednalo se o období, kdy se stal vytýkaný skutek. Psychiatr jej od aplikace testosteronu odrazoval. Po aplikaci testosteronu měl obžalovaný větší výkonost a měl v úmyslu se zúčastnit silové a kulturistické soutěže. V říjnu 2019 měřil 192 cm a vážil 110 kg. Než začal cvičit tak vážil 70 kg, byl hubený a vystaven posměchu okolí. Ve škole měl problémy s docházkou. Před projednáváním věci měl jednou konflikt v klubu, kde se někdo navážel do jeho přítelkyně, které se zastal a byl udeřen sklenicí do hlavy. Probíhalo přestupkové řízení, obžalovaný však nebyl uznán vinným z přestupku. Nabídku na pořadatelskou službu obdržel od kamaráda ve fitcentru. Pořadatelskou službu vykonával jen na domácích zápasech hokejového klubu Havířov, které byly 1 – 2x týdně. Akce trvala cca 3 hodiny, výdělek byl 400,- Kč. Setkávali se cca ½ před konáním zápasu a v pořadatelské službě jich bývalo cca 20. Obžalovaný se účastnil pravidelně. Náplní pořadatelské služby byl dohled v sektorech, u turniketů, aby tam nepustili zfetované nebo opilé fanoušky, a kontrola věcí, které byly fanoušky vnášeny do stadionu. První sezónu byl obžalovaný nejčastěji u turniketů a následující sezónu býval v sektorech. Jejich úkolem v sektorech bylo hlídat, aby fanoušci nic neházeli na ledovou plochu, neprali se apod. Jako pořadatelská služba byli označeni žlutou vestou s číslem. Na rizikovější zápasy, např. s Budějovicemi či Porubou, jich bývalo o 5 více. Jako pořadatelská služba pracovali pod HC Residomo Havířov a byli i proškolení. Když nastoupili jako nováčci, tak se jim řeklo, co a jak. Žádná další přeškolení, pravidelná školení, nic takového tam nebylo. Jako pořadatelská služba měli pravomoc dohlížet na veřejný pořádek v hale a kolem ní a měli také pravomoc osobu z haly vykázat či ji předat polici. Osoby vykazovali domluvou, pokud však byly agresivní, byly vyvedeny. Obžalovaný žádné technické donucovací prostředky neužíval. V říjnu 2019 již měl zkušenosti, jelikož cca 2x v měsíci musel proti někomu zakročit. V klubech a na diskotékách navíc dělal vyhazovače, kde pracoval téměř každý víkend, konkr. v pátky a soboty. V klubech pracoval od roku 2018. Obžalovaný 5x týdně cvičil a připravoval se na soutěže. V té době na mrtvý tah zvedl 290 kg, na dřepu to bylo 225 kg a na benchi 170 kg. V rámci studia na střední škole se zabývali i postavením občana a ochranných či pořadatelských služeb. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je dost flegmatický a pohodový. Výbušný bývá toliko v situaci, kdy se na něj

něco nakupí, jinak nikoliv. Profesně chtěl nastoupit k pořádkové jednotce Policie ČR do Frýdku-Místku.

3. K detailům obžalovaný vypověděl, že projednávaná věc se udála v sobotu dne 26. října 2019 v cca 18:30 hod. Jednalo se o zápas Havířova proti Frýdku-Místku. Toho dne v době od 10.00 do 15.30 hod. pomáhal kamarádce se stěhováním, pak šel domů pro věci a jídlo a po-té na hokej na sraz. Sešli se v cca 16:30 hod. nebo 17 hod., hokej začínal snad v 17.30 hod. Šéfoval jim Luděk, kterého zastupoval p. B. Zápas byl vnímán jako středně rizikový a pořadatelů bylo cca 20. B. jim rozdál vesty, kterému po vyplacení vždy vraceli. Každý měl nějaké číslo, které se i evidovalo. Jaké měl obžalovaný v ten den číslo, si již nevybavil. Byl přidělen na sektor Frýdku-Místku, tedy hostů, který byl oplocením oddělen od sektoru domácích. Obžalovaný měl stanoviště u oplocení pod tribunou a zajišťoval, aby domácí fanoušci nevstupovali do sektoru hostů a naopak. Spolu s obžalovaným tam byl i pořadatel Marek, který je profesně městský policista v Karviné. Měli na starost spodní část tribuny. První třetina i přestávka proběhly bez problémů. Na počátku druhé třetiny byl obžalovaný u dělicího plotu, ke kterému přišel p. Č. (poškozený) a zaujatě se koukal na obžalovaného. Obžalovaný jej znal z dřívější doby, jelikož již dříve s ním měli problémy, když se chtěl dostat do haly bez lístku, který ztratil a jednou házel piva na trestnou lavici. Obžalovaný jej znal pouze vizuálně z těchto akcí. Obžalovaný šel zkontrolovat dělicí oplocení, a když se vrátil, tak poškozený již stál v sektoru hostů pod tribunou. Dělicí oplocení bylo volně rozebíratelné, ve spodní části usazené v podstavcích a poškozený si jej tedy zřejmě odsunul. Jelikož byl poškozený hádavý fanoušek a jeho chování mohlo být vnímáno jako provokace, navíc při dřívějších konfliktech byl vždy opilý a vulgární, tak mu obžalovaný sdělil, že se nachází v sektoru hostů a vyzval jej, aby sektor opustil. Na to mu poškozený sdělil: „běž do piče zkurvysyne“. Obžalovaný se podíval na kolegu Marka, který byl cca 5 metrů od nich a zavolal na něj, co budou s poškozeným dělat. Obžalovaný přišel k poškozenému, měl v úmyslu jej chytit a poslat pryč. Poškozený na to však reagoval sdělením: „nesahej na mě nebo tě zabiju“. K dotazu, proč jej chtěl obžalovaný vyvést, proč jej toliko nevyzval, aby odešel, obžalovaný uvedl, že když mu řekl, že tam nemá co dělat, ať jde pryč, tak mu poškozený řekl, že je zkurvysyn a ať jde do piče. Poškozený v sektoru hostů nebyl agresivní, nekřičel na fanoušky hostů, toliko seděl opřený o zábradlí a sledoval hokej. Nebyl ani označen žádným oblečením, ze kterého by bylo možné dovodit, že je fanoušek domácího týmu, tedy fanoušci hostů si jej ani nemuseli všimnout. Poškozený tedy pouze stál a koukal. Jelikož obžalovaný věděl, že poškozený je fanoušek domácího týmu, tak jej vyzval, aby sektor hostů opustil. Z tohoto důvodu je tam i oplocení, které fanoušky týmů rozděluje, aby se neprovokovali či nepoprali. Poškozený byl opřený a koukal na hokej. Fanoušky hostů nijak neprovokoval. Obžalovaný poškozenému tykal a řekl mu: „co tady děláš“. Obžalovaný věděl, že poškozený je starší než on, nicméně z jakého důvodu mu tykal, nedokázal soudu vysvětlit. Nebylo běžné tykat fanouškům, když je vyzývali. Obžalovaný vnímal chování poškozeného, tedy to že vstoupil od sektoru hostů, jako schválnost. Vnímal to jako osobní provokaci poškozeného vůči jeho osobě. Kolega Marek rovněž sdělil, že tam poškozený nemůže zůstat. Ještě před sdělením Marka proběhla mezi poškozeným a obžalovaným popisovaná konverzace a obžalovaný chtěl poškozeného uchopit za bundu či ruku, aby jej vyvedl. Marek byl cca 1 metr vedle obžalovaného. Než obžalovaný uchopil poškozeného, tak sdělil Markovi, že poškozeného bude muset vyvést, s čímž Marek souhlasil. Když obžalovaný sáhl na poškozeného, tak mu poškozený sdělil, že na něj nemá sahat, nebo jej zabije. V tom okamžiku se vyřítíl H., který měl s poškozeným nějaké větší zkušenosti, a sdělil poškozenému: „nebudeš nás už srát“, uchopil jej a vyvedl ho. H. uchopil poškozeného pod rameny vzadu a nesl jej ven, resp. dílem jej táhl, resp. tlačil. Před příchodem H. stál obžalovaný vedle poškozeného do vzdálenosti 1/2 metru. Alkohol z dechu poškozeného necítil, nicméně bylo zřejmé, že poškozený je pod vlivem alkoholu. Nebyl však tzv. na šrot, že by se tam válel či by byl opřený, z důvodu, že nedokáže sám stát, verbálnímu projevu poškozeného bylo rozumět. To, že je poškozený pod vlivem alkoholu obžalovaný dovodil z jeho výrazu a očí, když tyto byly skleněné a opilecké červené.

Alkohol u poškozeného neviděl, ani jej neviděl alkohol konzumovat. Když H. odváděl poškozeného, tak obžalovaný sdělil Markovi, že je jde doprovodit. Marek zůstal v sektoru hostů. H. nedal obžalovanému žádný pokyn k doprovodu poškozeného a jeho osoby. Obžalovaný šel s nimi a otvíral ploty, jelikož museli projít skrze dva ploty (zábrany). H. poškozeného toliko popostrčil a poškozený šel k turniketům, nijak se nevzpouzel. H. poškozeného jen potlačil, nemusel jej držet a šli směrem k turniketům hostů, který je od zábran cca 20 metrů. K dotazu, z jakého důvodu šel obžalovaný s nimi od zábran dále k turniketům, obžalovaný uvedl, že neví, snad pro jistotu, ačkoliv se poškozený nijak nevzpouzel. Navíc H. měří cca 2 metry a váží 150 – 200 kg. Vůči H. neměl poškozený žádnou verbální agresi, toliko byl vulgární a sděloval jim, že jsou čuráci. U turniketu si poškozeného převzal p. B. a odvedl jej ven ze stadionu. Obžalovaný stál u turniketu a zaslechl poznámku poškozeného, který už byl 3 metry za turnikety: „co mě vyhazuješ čuráku“ nebo něco v tom smyslu. Obžalovaný měl za to, že tuto poznámku pronesl poškozený na jeho osobu, jelikož když jej H. vedl k turniketům, tak jim poškozený nadával. Obžalovaný stál uvnitř u turniketů, poškozený byl vně 3 metry od turniketů a stál u něj p. B., resp. B. jej tam zanechal a odcházel směrem ke vchodu A. Poškozený tam tedy stál sám a zopakoval: „co mě vyhazuješ, čuráku“. B. u něj již nebyl, snad to zaslechl, když odcházel na A. Obžalovaný setrval u turniketů a pozoroval, zda poškozený odejde či nikoliv a byl docela rozhořčený. Akcentoval, že byl dost naštvaný již jen z toho důvodu, že mu poškozený uvnitř řekl, že jej zabije a nadal mu do zkurvysynů. Proč tato slova obžalovaného nazlobila, obžalovaný neví, nicméně je pravdou, že i ve škole, v předmětu kriminalistika a dalších, jim bylo sdělováno, že když budou působit jako ochranka, budou jim lidé nadávat. Obžalovaný uvedl, že nedokáže vysvětlit, proč jej taková slova poškozeného nazlobila, měl za to, že z nich poškozený dělá blbce. Poškozený tedy venku nadával a obžalovaný šel skrze turnikety k němu. Poškozený stál v tom okamžiku vůči turniketům lehce bokem a sdělil tu větu „co mě vyhazuješ, čuráku“, nic jiného neříkal ani nenadával. Obžalovaný tedy šel za poškozeným z důvodu, že mu nejprve sdělil, že jej zabije a venku mu pak sdělil tu vulgaritu (čuráku). K dotazu, z jakého důvodu šel za poškozeným, který již byl venku a úkolem obžalovaného bylo vykonávat pořadatelskou službu uvnitř stadionu, obžalovaný uvedl, že to byla chyba. Obžalovaný to nervově neunesl, po poznámkách poškozeného se naštvál a bral to osobně. Neměl však v úmyslu jej zbit. Obžalovaný tedy prošel turniketem a šel k poškozenému. Když přicházel k poškozenému, tak poškozený obžalovanému nic nesdělil, naopak obžalovaný sdělil poškozenému, aby se začal chovat slušně. Obžalovaný dále uvedl, že když přistoupil k poškozenému, tak mu chtěl dát takovou normální, obyčejnou facku, kterou mu i dal, a to pravou rukou, ačkoliv je levák. Obžalovaný dal poškozenému facku z důvodu, aby si zjednal respekt a aby si poškozený uvědomil, že jej nevyhodili ze stadionu bezdůvodně, a dále, aby si uvědomil, že jim nemůže nadávat a vyhrožovat. Obžalovaný uvedl, že si uvědomuje, že z facky člověk nepochopí, že nebyl vyhozen bezdůvodně, a s odstupem času to hodnotí jako chybu. Obžalovaný byl rozzlobený a poškozenému řekl, aby se choval slušně, na což poškozený nijak nereagoval. Pak udeřil poškozeného (dal mu facku). Poškozený mu v okamžiku, kdy k němu obžalovaný přistoupil, nenadával ani nijak nevyhrožoval. Poškozený měl výšku 175 – 180 cm, váhu 70 – 75 kg (podle pitevního protokolu 56 kg). Facka (úder) od obžalovaného dopadl na tělo poškozeného, konkr. na obličej, resp. na levou stranu tváře, na vrchní část líce. Obžalovaný uvedl, že se nenapřáhalo, jednalo se o obyčejnou facku, bez razance či síly. Obžalovaný u úderu nic neříkal. Poškozený po úderu (facce) spadl dozadu, jako kláda. Upadl rychle, nepřírozně, pro obžalovaného to byl šok. Poškozený nezvedl ruce k obraně, ani při pádu tento nijak nekorigoval, tedy nedal ruce pod sebe a ani se nesnažil při pádu otočit. Upadl dozadu. Při útoku se obžalovaný i poškozený nacházeli na ploše pokryté asfaltem či betonem. I za poškozeným byla asfaltová nebo betonová plocha, a to další dva metry ke schodišti. Poškozený dopadl celým tělem na tuto asfaltovou či betonovou plochu, pád nijak netlumil. Obžalovaný byl z pádu poškozeného v šoku. Uchopil poškozeného, aby jej postavil a mezi tím přišli městští strážníci, kteří byli za křovím. Když původně vyšel obžalovaný z turniketů, tak městské strážníky neviděl. Strážníci zakřičeli, co se děje a v tom okamžiku je

obžalovaný zaznamenal. Obžalovaný se snažil poškozeného zvednout, ale poškozený byl vláčný, pomohli mu strážníci. Po pádu zůstal poškozený ležet a cca 2 minuty byl v bezvědomí, mezitím jej strážníci přesunuli na trávu do stabilizované polohy. Pak se poškozený probral a posadil se. Obžalovaný byl v šoku, nicméně poškozený se probral. Krev na těle poškozeného neviděl. Mezitím přivolali strážníci sanitu. Obžalovaný předal strážníkovi své doklady a pozoroval poškozeného, který seděl do příjezdu sanity na trávě. Po příjezdu sanity jej zdravotníci prohlédli, zvedli a posadili do sanity. Když jej vedli do sanity, museli poškozeného podpírat. Strážníci následně sdělili obžalovanému, že poškozený má lehkou odřeninu na hlavě. Obžalovaný se na místě podrobil dechové zkoušce, která byla negativní. Obžalovaný uvedl, že vnímal, že poškozený je opilý, ale byl překvapen naměřenou hodnotou 4 promile. Po-té, co byl poškozený odvezen sanitou, se obžalovaný vrátil na zápas. Šéf Luděk byl na obžalovaného nazlobený a vytykal mu jeho chování. Ještě téhož dne večer byl obžalovaný v nemocnici zjistiť zdravotní stav poškozeného a bylo mu řečeno, že poškozený měl menší krvácení na hlavě, leží na JIP, a že tam měli i horší případy. V neděli či v pondělí mu pak kamarádi sdělili, že poškozený zemřel. Obžalovaný uvedl, že v tom okamžiku se mu z bortil svět, jelikož takový následek neměl v úmyslu vyvolat. Bylo mu však podivné, že se zdravotní stav poškozeného takto rychle změnil, navíc slyšel, že ještě večer, kdy jej přivezli, tak na něj museli volat ochranku, jelikož tam působil problémy. Hladinu alkoholu poškozené se dozvěděl od svého právníka či vyšetřovatele. H. ani B. incident s poškozeným neviděli. Na fotografii na č.l. 222 obžalovaný označil muže, který jde kolem zábran jako p. B. a na č.l. 223 označil ve žluté vestě svou osobu, jak stojí před poškozeným a napřáhá ruku k úderu. Pokud jde o kompetence obžalovaného, co by pořadatele, tak obžalovaný uvedl, že nejprve se musí snažit slovně domluvit, doprovázet a teprve pokud se osoba vzpírá, tak lze užít hmaty a chvaty a osobu vyvést. Pokud by byl napaden, tak se může bránit. Pokud by fanoušek pouze stál mimo prostory stadionu, nebral by se, nepoškozoval majetek, tak na něj sahat nemohou ani jej nijak atakovat. Obžalovaný uvedl, že tuto práci vykonával již druhým rokem a měl za sebou situace, kdy měli problémy s fanoušky, kdy je i napadali. Zopakoval, že 1 – 2 zápasy za měsíc jsou problémové, nicméně pokud je nikdo nenapadá, tak mohou osoby jen vyvést ze stadionu. Dále obžalovaný uvedl, že psal přes sociální sítě sestře poškozeného p. W., nicméně neseťkal se s ní. Setkal se pouze s jejím synem, který mu v opilosti vyhrožoval. Písemně nikoho z pozůstalých nekontaktoval, škodu nenahradil, jelikož neměl stálý příjem. Napsal jen na messenger omluvu p. W. Obžalovaného napadlo, že by se pozůstalým písemně omluvil, ale neučinil tak, jelikož se domníval, že o to nebudou mít zájem. Akcentoval, že by se chtěl s pozůstalými sejít. S odstupem času na celou událost nahlíží kriticky, chce se s tím vyrovnat a napravit to finanční částkou, kterou by splácel synovi poškozeného. Dosud však nic neuhradil, má to v úmyslu od ledna (2021), jelikož bude mít stálý příjem. Pokud však jde o sestru p. W., tak ta neměla svého bratra ráda, říkala o něm, že je alkoholik a hajzl, že se s ním nestýká a nekomunikuje s ním. Obžalovaný tedy má za to, že nárok na náhradu škody je ze strany P. W. uplatněn účelově.

4. Za podmínek § 207 odst. 2 trestního řádu pak byla v hlavním líčení čtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení k odstranění rozporů. V přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že brigádně pracoval pod ochrannou službou SKJ Lučina pro firmu xxx jako ochranka sektoru na stadionu a dohled nad dodržováním pořádku na stadionu HC Residomo Havířov při hokejových utkáních. Tuto práci vykonával od poloviny září roku 2018 na základě dohody o provedení práce, podle počtu hokejových utkání, tedy v sezoně tak 1 – 2 v týdnu. Sraz mívali kolem 16.00 hodiny a končili kolem 20.00 hodiny. Za jeden hokejový zápas si obžalovaný vydělal 400,- Kč. Na rizikové zápasy jich nastupovalo cca 20 lidí v rámci pořadatelské služby, na klidnější zápasy jich bývalo cca 10. V rámci pořadatelské služby vyváděli opilé fanoušky ze stadionu, kontrolovali vnášení zakázaných předmětů do stadionu apod. Dále obžalovaný vykonával brigádu v havířovských klubech Stolárna a Iris, kde pracoval jako vyhazovač a dohlížel na pořádek. Jedná se o diskotékové kluby, kde se lidé baví. V těchto klubech pracoval každý víkend, tedy v pátky a v soboty. Za jeden večer si vydělal

cca 1 200,- Kč, přičemž v klubech pracoval od ledna 2019. Příležitostně obžalovaný vypomáhal svému známému jako pokladač podlah, za což dostával peníze tzv. na ruku. Obžalovaný ke dni své výpovědi (14.11.2019) byl studentem čtvrtého ročníku xxx, bez složené maturitní zkoušky. Ke své osobě obžalovaný doplnil, že drogy nikdy nekonzumoval, alkohol konzumoval pouze příležitostně. Po psychické stránce se cítí zdravý, toliko navštěvoval psychologa z důvodu konstalace v rodině obžalovaného. Dominantní rukou obžalovaného je levá ruka, váží 100 kg, měří 191 cm. 5x týdně navštěvuje posilovnu, cvičí pro zábavu a jdou vidět i výsledky cvičení. Měl v úmyslu zúčastnit se silové soutěže v mrtvém tahu, jeho osobní výkon je 290 kg. V rámci studia měl povinné judo, z čehož i skládal maturitní zkoušku. Volný čas tráví se svou přítelkyní, se kterou byl již jeden rok. Ke své povaze uvedl, že jej okolí vnímá jako flegmatika, sám sebe vnímá jako pohodáře, je uzavřen sám do sebe. Když se nakupí nepříjemné věci, stává se z obžalovaného choleric, je naštvaný a uzavírá se sám do sebe. Kamarádi mu říkají Dejve či slone. V době svého výpovědi měl obžalovaný nastoupit do zaměstnání do dolu Armáda v Karviné, za což měl obdržet náborový příspěvek v celkové výši 60 000,- Kč. Životním cílem obžalovaného byla práce u Policie ČR, u pořádkové jednotky ve Frýdku-Místku.

5. K detailům obžalovaný v přípravném řízení vypověděl, že v předmětný den pomáhal v době od 12 do 15.00 hodin své známé se stěhováním, po-té se šel domů najíst a autobusem v 15.50 hod. odjel na zimní stadion. V 16.00 hodin se sešli na stadionu se šéfem Milanem B. a diskutovali o nastávajícím utkání. Jednalo se o zápas s Frýdkem- Místkem, který byl hodnocen jako rizikový a v rámci pořadatelské služby jich bylo cca 20. B. rozdál všem pořadatelské vesty a sdělil jim, na jakou pozici má kdo jít. Obžalovaný byl přidělen do sektoru hostů, konkr. měl stanoviště u plotu, který rozděluje domácí fanoušky a fanoušky hostů. Diváci se začali na stadion vpouštět v 17.00 hod. a zápas začínal v 17.30 hod. Proběhla první třetina, po které následovala přestávka. Po zahájení druhé třetiny si obžalovaný všiml muže (poškozeného), který stál u plotu (oddělovací fanoušky) a díval se na obžalovaného či na hostující fanoušky. Obžalovaný v tomto muži poznal fanouška, se kterým již v minulosti měli problémy. Jednalo se jednoho z konfliktních domácích fanoušků. V předcházející sezóně měli s tímto fanouškem problém, když v průběhu zápasu ztratil lístek, pročez jej odmítli do stadionu vpustit, nicméně fanoušek do stadionu vstoupil. Když jej vyzývali, aby odešel či si koupil lístek, tak byl na pracovníky ochranné služby vulgární a posílal je do prdele. Fanouška nakonec vyvedli ze stadionu a obžalovaný pak nějakou dobu hlídal, aby se do stadionu nevrátil. Obžalovaný si tedy tohoto fanouška pamatoval a v předmětný den vybavil. Poškozený tam tedy takto stál a obžalovaný tušil, že se chystá něco provést. Bylo mu podezřelé, že tam takto stojí a mračí se. Obžalovaný byl od plotu cca 1 metr, poškozený stál přímo u plotu. Obžalovaný si cca na jednu minutu odskočil na toaletu a když se vrátil, tak si všiml, že poškozený je v sektoru hostů pod tribunou. Byl opřený o zábradlí a díval se směrem na fanoušky hostů. Poškozený nebyl označen žádnými klubovými věcmi AZ Havířov a hostující fanoušci jej nijak neřešili. Obžalovaný věděl, že poškozený není fanouškem Frýdku a tak jej vyzval, aby sektor hostů opustil, na což mu poškozený sdělil: „Běž do piče ty zkurvisynu“. Obžalovaný měl v úmyslu poškozeného uchopit ze zadu a odvést, na což mu poškozený sdělil: „nesahej na mě nebo tě zabiju“. V tom okamžiku přišel další člen ochranné služby (p. B.), kterému obžalovaný sdělil, že poškozený tam nemá, co dělat, jelikož je havířovák, že má nepříjemné poznámky a nechce sektor hostů opustit. Další člen ochranné služby rovněž sdělil poškozenému, že tam nemá, co dělat a vyzval jej, aby sektor hostů opustil. V tom okamžiku přišel další člen ochranné služby p. H., který muže znal, uchopil jej a vyváděl ven. Obžalovaný H. doprovázel směrem k turniketům, kde jej H. předal M. B. Po celou dobu měl poškozený připomínky a byl na ně vulgární. Obžalovaný uvedl, že s poškozeným měl dřívější zkušenosti, když tento byl v minulosti vždy vulgární a choval se vůči ochranné službě nepřátelsky. H. předal poškozenému u turniketů B., který jej uchopil v podpaží a odvedl jej cca 3 m od turniketů na plac, kde jej zanechal. Poškozený byl vulgární i na B. B. poškozeného zanechal na chodníku, kde se poškozený, který byl od obžalovaného cca 2 metry, otočil směrem

k obžalovanému a řekl mu „zkurvisyne“. Obžalovaný stále přemýšlel nad tím, jak mu poškozený řekl, že jej zabije, a proto k němu klidným krokem přistoupil. Oba dva stáli vůči sobě čelem, obžalovaný se poškozeného zeptal: „co tím myslíš“ a zespodu jej udeřil otevřenou dlaní, tzv. fackou. Obžalovaný neměl v úmyslu způsobit poškozenému jakoukoliv újmu na zdraví. Úder obžalovaného dopadl na levou líci poškozeného. Před úderem měl obžalovaný ruce dole a poškozeného udeřil pravou rukou. Poškozený po úderu rychle upadl dozadu, což obžalovaného překvapilo. Obžalovaný vypověděl, že mu nepřišlo, že by poškozený byl opilý a měl problémy s rovnováhou či koordinací. Obžalovaný se na poškozeného podíval, zda je v pořádku, ale to již k nim přicházeli dva městští strážníci, a tak od něj odstoupil. Poškozený byl v bezvědomí a strážníci jej uložili na trávu do stabilizované polohy. Obžalovaný byl z události v šoku a na poškozeného již více nesahal. O poškozeného se starali strážníci, obžalovaný setrval na místě. Cca po dvou minutách se poškozený probral, posadil se a čekalo se na příjezd záchranné služby. Sanita přijela cca do 5 minut. Poškozený byl ošetřen a odveden do sanity. Příslušník Policie ČR pak sdělil obžalovanému, že poškozený má na hlavě oděrky. Obžalovaný se podrobil dechové zkoušce, která byla negativní. Na místě mu pak někdo sdělil, že poškozený muž nadýchal hodně promile alkoholu. Obžalovaný doplnil, že poškozený mu dříve nepřipadal, že je pod vlivem alkoholu, a když jej H. vyváděl, tak poškozený šel sám. Navíc, pokud by byl poškozený opilý, měl by problém překonat zábranu mezi sektory fanoušků. Poškozený byl sanitou odvezen a na místě přítomná policie provedla ztotožnění osob. Obžalovaný se pak vrátil do stadionu k výkonu pořadatelské služby a doufal, že poškozený bude mít jen lehký otřes mozku. Po skončení hokeje jel obžalovaný domů a chystal se do Stolárny na další brigádu. Před nástupem do Stolárny zašel obžalovaný do nemocnice, aby se informoval o zdravotním stavu poškozeného. Na chirurgii na příjmu mu bylo sděleno, že poškozeného přijali, ale více mu odmítli sdělit. Po naléhání obžalovaného mu sdělili, že poškozený byl umístěn na jednotku JIP, je stabilizovaný a má lehké krvácení na hlavě. Dále obžalovanému sdělila žena z příjmu, že s poškozeným hovořila, tento nebyl agresivní a nebyl s ním žádný problém. Obžalovaný pak odešel do Stolárny. V ten den byla sobota. V pondělí večer se obžalovaný dozvěděl telefonicky od H., že poškozený zemřel. Obžalovaný byl z toho v šoku. Později večer byl ještě na pivu s dalšími členy pořadatelské služby, kteří byli z této zprávy také špatní. V úterý pak kontaktovala obžalovaného Policie ČR. Následně se od své známé, která pracovala na oddělení JIP dozvěděl, že když poškozenému dělali CT hlavy, nic mu tam nenašli, byl stabilizovaný a mimo ohrožení života. Ještě mu sdělila, že poškozený měl v sobě 4,08 promile alkoholu, což už má být otrava alkoholem. Dále se zjistilo, že poškozený je dlouholetý alkoholik a obžalovaný má za to, že právě proto na něm nebylo poznat, že je opilý. Obžalovaný zopakoval, že poškozený po jeho úderu upadl celým svým tělem dozadu na záda. Tělo celé spadlo. Obžalovaný nezaznamenal, že by se poškozený při pádu udeřil do hlavy ani nezaznamenal zvuk prasknutí. Obžalovaný uvedl, že pokud jde o proškolení, jak vykonávat ochrannou službu na stadionu, tak jim bylo sděleno, že výtržníky musí nejprve slovně upozornit a teprve následně vyvést. Pokud by je chtěl někdo fyzicky napadnout, tak se mohli v sebeobraně bránit. Obžalovaný uvedl, že nikdy v minulosti žádného výtržníka nezbil, vždy jej nejprve upozornil a pak jej v páce vyvedl. V předmětný den měl pod vestou ochranné služby oblečenou mikinu nebo bundu černé barvy, černé kraťasy a černé tenisky. Žádné technické prostředky obrany u sebe neměl. Poškozený měl oblečenou černou zimní bundu a modré rifle, měřil cca 177 cm, byl atletické postavy a vážil 75-80 kg. Dále obžalovaný popsal svou zkušenost se záchranou zdraví návštěvníka klubu Stolárna. Ke skutečnosti, že poškozený byl převezen do FN Ostrava až dne 28.10.2019 obžalovaný uvedl, že se tomu podivuje, jelikož v sanitě měli podezření na krvácení a havířovská nemocnice nemá oddělení neurochirurgie. Obžalovaný uvedl, že si klade otázku, zda Nemocnice v Havířově nepodcenila stav poškozeného. Závěrem obžalovaný uvedl, že jej celá situace mrzí, jednalo se o nešťastnou náhodu a soucítí s pozostalými.

6. K rozporům pak obžalovaný vypověděl, že tyto jsou dány v detailnosti. Ke dni hlavního líčení to je již jeden rok a dříve si obžalovaný rozhodné skutečnosti pamatoval lépe. To, že B. říkal

poznámku, to může být pravda, ale to slyšel jenom B. Pokud jde o činnost poškozeného v sektoru hostů, tak poškozený se koukal vesměs na hokej, toliko, když obžalovaný k němu přicházel, tak se otočil dozadu a nejspíš se podíval buď na obžalovaného nebo na fanoušky. K tomu, zda si chtěl něco s poškozeným vyříkat, obžalovaný uvedl, že se jej dotázal, co tím myslí a v průběhu vyvádění mu sděloval, aby se začal chovat slušně. Poškozený byl opilý, ale obžalovanému nepřišlo, že by byl až tak moc opilý, že by nemohl mluvit či chodit apod. Závěrem obžalovaný uvedl, že před policií i před soudem vypovídal pravdu.

7. K dalším dotazům obžalovaný vypověděl, že kolega Marek stál pod tribunami a docházel k obžalovanému, nicméně v incidentu nesehrál žádnou roli. Obžalovaný se jej toliko dotázal, co má dělat s poškozeným, který vnikl do sektoru fanoušků hostů a Marek mu odpověděl, že tam nemá co dělat, ale více se neangažoval. Kolega Marek s poškozeným vůbec nekomunikoval. Pokud jde o užívání testosteronu obžalovaným, tak obžalovaný na sobě nepocíťoval žádné změny v chování či náladách, jelikož je flegmatik. Toliko se lépe cítil, vnímal se silnější a psychicky povzbuzený. Agresivitu nepocíťoval. Když uvnitř komunikoval s poškozeným, neviděl na jeho těle, hlavě ani obličej žádné zranění, jen měl červené oči. Ani poté, co upadl po úderu obžalovaného, neviděl na jeho těle žádné zranění, měl pouze škrábanec, což mu sdělili policisté. Obžalovaný sám žádné zranění na těle poškozeného neviděl. Uvnitř stadionu viděl poškozeného i zezadu, jelikož byl plešatý a na jeho hlavě si nevybavil nic, co by upoutalo jeho pozornost. Pokud jde o projev poškozeného tak tento byl vulgární, verbálně útočný, ale hovořil srozumitelně, nemluvil z cesty, ani se mu nepletl jazyk. Když je poprvé uviděl pod tribunou, tak poškozený stál a když jej H. vyváděl, tak jej pouze požduchl. Poškozený šel normálně, nebloncal se. Vně stadionu poškozený normálně stál, nijak se nekymácel. V době, kdy obžalovaný doprovázel H., ostrahu sektoru zajišťoval Marek, zajištění bezpečnosti nebylo ohroženo. Obžalovaný dále uvedl, že i v klubech se stávalo, že na něj byli hosté vulgární. Řešili to tak, že takového hosta buď vyhodili před klub, nebo odešel z klubu sám. Nikdy však takoví hosté neměli poznámky typu „zabiju tě“ nebo „zkurvysyn“. Maximálně označili obžalovaného slovem „čurák, debil“. Případně se na vyvedení takového hosta podílela Policie ČR. Situace s poškozeným byla, oproti jiným situacím, mimořádná v tom, že obžalovanému řekl, že je „zkurvysyn“ a vyhrožoval mu usmrcením. Tato slova poškozeného obžalovaného vnitřně rozčílila, navíc se jednalo o problémového fanouška. Když vycházel s poškozeným, tak ještě neměl představu o tom, že jej udeří, jednalo se reakci obžalovaného v rozrušení. Poškozeného se rozhodl udeřit, až když k němu přišel. Facku zvolil z důvodu, že má nižší intenzitu, nikomu neublíží a má výchovný charakter. Obžalovaný věděl, že se nechce s poškozeným prát a ve facce obžalovaný spatřoval výchovný potenciál. Kamerový záznam z napadení poškozeného obžalovaný viděl a překvapilo jej, jak poškozený po úderu rychle a bez reakce upadl. Na úder se obžalovaný nijak nenapřáhoval, pouze zvedl tuku a udeřil. Intenzita úderu byla dle názoru obžalovaného malá. Jednalo se o obyčejnou facku, zda dopad na tělo poškozeného doprovodil zvukový vjem plesknutí, si obžalovaný nevybavil. Úderem poškozeného zasáhl na vrchní část líce, pod levé oko. Když poškozený upadl, tak se k němu obžalovaný sklonil a snažil se jej zvednout. Poškozený byl však vláčný, jakoby bez svalů. Poškozený spadl nepřírozně, bez jakékoliv reakce či reflexu, měl tělo vypnuté. Když přišel k poškozenému, před úderem, tak se necítil být jeho osobou fyzicky ohrožen, měl pouze nepříjemné pocity z jeho řeči, z jeho poznámky, že na něj nemá sahat, jinak jej zabije a z označení zkurvysyne. Obžalovaný byl na poškozeného vnitřně naštvaný. Neměl však strach z toho, že by jej poškozený měl v úmyslu zabít. O tom, že měl poškozený poté dělat problémy v nemocnici, mu řekla zdravotní sestra, se kterou hovořil. V minulosti se dosud obžalovanému nestalo, že by mu někdo vyhrožoval usmrcením. Poškozený neučinil nic, z čeho by mohl obžalovaný dovodit, že by svou výhrůžku mohl uskutečnit, neučinil nic, čím by chtěl obžalovanému ublížit. Ani při dřívějších incidentech poškozený na obžalovaného nikdy neútočil, pouze házel věcmi, ale nikoho nenapadal. Obžalovanému se dosud nikdy nestalo, že by jej něčí urážka či nadávka takto vnitřně rozrušila. V projednávané věci se jednalo o

chvilkovou, jednorázovou chyby, která neměla takhle skončit. Jednalo se o nešťastnou shodu okolností. V okamžiku úderu obžalovaný nevěděl, zda jedná správně či nikoliv, snažil se takto získat respekt poškozeného a potrestat jej za jeho předcházející chování. Po příjezdu záchranné služby se podařilo poškozeného postavit na nohy, zvedli jej a posadili do sanity.

8. Dále obžalovaný vypovídal dne 21.12.2021 když uvedl, že ve vztahu k pozůstalým poškozeným neučinil mezi hlavními líčeními žádné úkony. Zopakoval, že již dříve kontaktoval přes sociální síť p. W., nicméně tato si jeho zprávu přečetla, až po-té, co si obžalovaný sociální síť zrušil. Neučinil tedy žádné jednání, kterým by se omluvil pozůstalým poškozeným. Je to pro jeho osobu nepříjemné, jelikož se jednalo o nešťastnou událost. Uvedl, že by se jim chtěl omluvit v hlavním líčení, kde se s pozůstalými poškozenými osobně setká. Po-té doplnil, že se s pozůstalými poškozenými následně osobě zkontaktuje. Finanční plnění poškozeným dosud neposkytl žádné, nicméně je k tomuto ochoten. Pohřebné by chtěl splácet, ačkoliv s vypravitelem pohřbu, což byla matka zemřelého, dosud nejednal, a to ani prostřednictvím zmocněnců. K dotazu soudu na obsah propouštěcí zprávy z psychiatrické nemocnice, ve které je uvedeno, že obžalovaný konzumoval drogy, ačkoliv u dřívějšího hlavního líčení vypověděl, že drogy nekonsumoval, obžalovaný uvedl, že drogy toliko zkoušel. Cca 14 dní po projednávané věci vyzkoušel kokain, jelikož na něj dolehla situace z jeho jednání. Obžalovaný doslova uvedl, že pro něj skončil svět. Po kokainu mu nebylo moc dobře, a tak jej již více nezkoušel. K dotazu, z jakého důvodu je ve zprávě uvedeno, že kokain zkoušel dvakrát, obžalovaný uvedl, že jej měl v ten večer dvakrát. Dále obžalovaný zkoušel pervitin, a to cca jeden měsíc po projednávané události. Aplikoval si jej šňupáním, nicméně nebylo mu po jeho aplikaci dobře. Po-té konzumoval již jen alkohol. Před projednávanou událostí měl k drogám a alkoholu odpor. Pokud jde o marihuanu, tak tuto obžalovaný poprvé vyzkoušel cca před 2 roky, kdy si ji 4x aplikoval kouřením, po-té již marihuanu nekonsumoval. K dotazu, jak je možné, že při vyšetření v PN Bílá Voda (hospitalizace v 8-9/2020) mu bylo v krvi nalezeno THC obžalovaný nejprve uvedl, že mu to v těle zůstalo po dřívější aplikaci před 2 roky a po-té uvedl, že si možná tzv. „zahulil“ cca 3 měsíce před nástupem do Bílé Vody, což se mohlo stát v situaci, kdy konzumoval alkohol a nezapamatoval si to. Marihuanu mu mohl například někdo nabídnout, obžalovaný neví, nicméně pravidelně marihuanu nekonsumoval. Pak upřesnil, že ji tedy konzumoval jednorázově, resp. jeden večer, cca 2 měsíce před nástupem do Bílé Vody. Dříve o tom v hlavním líčení obžalovaný nehovořil, jelikož se za takové jednání stydí. Před projednávanou událostí drogy nebral, ani nekonsumoval alkohol. Pokud jde o preparáty na růst svalové hmoty, obžalovaný uvedl, že od 17-ti let cvičil a v 19-ti letech se chtěl tzv. nějak posunout. Zajímala jej kulturistika, četl knihy od Schwarznegera a dalších kulturistů, upravil si jídelníček. Na internetu si vyhledal informace o látkách a vyzkoušel testosteron, který byl pod obchodním názvem Winstrol. Jednalo se o švýcarský výrobek. Dále začal brát ještě testosteron v tabletách pod obchodním názvem Stanazol. Jedná se o steroid, který zajišťuje tvrdost svalů a snadnější růst svalové hmoty. Tyto preparáty nakupoval přes internet a aplikační schéma bylo takové, že 1/2 roku si tyto látky aplikoval a pak na 5 – 6 měsíců vysadil. 2x týdně si aplikoval injekčně do stehna 1 ml testosteronu, nejčastěji v úterý a v pátek. Druhý preparát v tabletách bral 2 tablety ráno a 2 večer. Stanazol se bral 25 dnů a pak byla měsíc pauza. Testosteron si aplikoval 6 měsíců a pak následovala 5 – 6 měsíců pauza, ve které nebral ani Stanazol. Ke dni 26.10.2019 konzumoval obžalovaný popsané preparáty a nacházel ve 4 měsíci z 6-ti měsíčního aplikačního cyklu, který započal v červenci. Dále obžalovaný konzumoval i další preparáty, a to cca 12 vitamínů, zinek, magnezium, kloubní výživu, rybí olej a suplementy jako protein, kreatin, BCA, glutamin na regeneraci svalů, tribulus – přírodní testosteron. Tyto ostatní preparáty byly volně dostupné látky, které nakupoval v lékárně či zdravé výživě. Pokud jde o sestavení aplikačního schématu, tak obžalovaný vycházel z internetu a sdělení profesionálů. Postupoval tak, aby mu to neublížilo a současně to mělo efekt. Uvedl, že když to někdo přežene tak mu odejdou ledvinu nebo mu z toho tzv. hrábne. Cca 1/2 roku před projednávanou událostí sdělil své obvodní lékařce, jaké bere preparáty a tato mu sdělila, že již

vypadá dobře a měl by je přestat brát. Jejím doporučením se však obžalovaný neřídil. Po-té si nechával co 3 měsíce dělat rozборы krve a většinou ji měl v pořádku. V této době měl obžalovaný předepsanou medikaci od psychiatra a užíval jednou denně Velaxin proti úzkostem, který v té době bral již 1,5 roku. Psychiatr obžalovaného věděl, že obžalovaný konzumuje přípravky na růst svalové hmoty a odrazoval jej od tohoto. I nadále mu však psychiatr předepisoval léky. Obžalovaný dále uvedl, že když si aplikoval popisované přípravky, nepocíťoval na sobě žádné psychické změny, ani změny nálad. Cítil se lépe a byl spokojený, jelikož měl dobré výsledky. Považoval se i nadále za flegmatika, nebyl podrážděný ani agresivní. Rovněž jeho sociální okolí si nestěžovalo, že by se choval jinak, nestěžovala si ani jeho přítelkyně, na kterou byl vždy hodný. Obžalovaný byl ve vztahu k přítelkyni pouze trochu více žárlivý. Psychiatr i obvodní lékař jej varovali, že to (konzumace testosteronu) může mít negativní vliv na ledviny, játra a pohlavní orgány. Od pobytu v Bílé Vodě již obžalovaný žádné takové preparáty nekonzumuje.

9. Dále obžalovaný vypovídal dne 2.2.2021, když uvedl, že aktuálně pracuje jako skladník s předpokládaným příjmem 22 000,- Kč čistého. Pokud jde o náhradu škody obžalovaný uvedl, že si to nastavil tak, aby to bylo pro něj přijatelné, tedy aby mohl nějak žít a současně splácet náhradu škody. Obžalovaný si založil účet, resp. jeho matka, na který má v úmyslu měsíčně odkládat určitou částku, např. 2 000,- Kč a až našetří částku 50 či 80 000,- Kč, tak to odešle na náhradu škody. Na tento účet odkládá finanční prostředky na náhradu škody vůči ministerstvu (MS ČR). Ke dni konání hlavního líčení je na tomto účtu cca 20 až 22 000,- Kč. Obžalovaný uvedl, že měsíčně bude na tento účet zasílat částku 2 000,- Kč a dalších 2 000,- Kč bude zasílat přímo ministerstvu. Dohodu o splácení škody s ministerstvem neuzavřel, ale má v úmyslu takto postupovat. Účet pro ministerstvo má založen z toho důvodu, že mu tam přispívá i matka a babička. Pokud jde o ostatní poškozené obžalovaný uvedl, že sestře poškozeného zesnulého nebude plnit žádnou náhradu škody, jelikož se vzájemně nestýkali a k trestnímu řízení se přihlásila z finančních důvodů. Sestře Andrei W. také nemá v úmyslu nic plnit, jelikož o poškozeném zemřelém prohlašovala, že je alkoholik, tedy přihlásila se také z finančních důvodů. Pokud jde o matku poškozeného zemřelého, tak ta s ním měla dobré vztahy a této je připraven pomoci. Na upozornění soudu, že nepomáhá, nýbrž plní náhradu škody, se obžalovaný opravil, že této je připraven náhradu škody plnit. Pokud jde o otce poškozeného zemřelého, tak tento se s ním nestýkal, nebyl na něm finančně závislý a tomuto tedy také nemá v úmyslu plnit náhradu škody. Matce poškozeného zemřelého dosud nic neuhradil, jelikož neví, jakou částku jí má uhradit. K dotazu, z jakého důvodu neuhradil matce zesnulého, alespoň náklady pohřbu, které činili cca 20 000,- Kč, obžalovaný uvedl, že je nutno oddělit hostinu. Po upozornění soudu, že částka cca 20 000,- Kč zahrnovala toliko faktický pohřeb (bez smutečního pohoštění) obžalovaný uvedl, že zařídí úhradu. Pokud jde o pozůstalého nezletilého syna poškozeného zesnulého obžalovaný uvedl, resp. jeho obhájkyňe, že tomuto provedlo úhradu ministerstvo. Po upozornění, že ministerstvo uhradilo toliko částku 200 000,- Kč, přičemž se zbývajícím nárokem ve výši 40 000,- Kč se nezletilý přihlásil do trestního řízení, obžalovaný uvedl, že tomuto poškozenému dosud nic neuhradil. K jeho nároku obžalovaný uvedl, že je ochoten v budoucnu tuto částku nezletilému poškozenému uhradit, ale nemá z čeho. Nároky VZP ČR obžalovaný hradit nemá v úmyslu, jelikož má za to, že v havířovské nemocnici neposkytli zesnulému takovou péči, jakou mohl mít, pokud by jej převezli do Ostravy na neurochirurgii. Dále obžalovaný uvedl, že celá situace jej psychicky ubíjí a je pro něj vyčerpávající. Snaží se žít sporádaný život, pracovat a být prospěšný pro stát. Ke svým příjmovým poměrům dále obžalovaný rozvedl, že jeho čistý měsíční příjem činí 22 000,- Kč. Z tohoto přispívá na náklady bydlení u přítelkyně částku 4 000,- Kč a u své babičky částku 2 000,- Kč, na náklady na stravu a kosmetiku měsíčně vynaloží cca 8 000,- Kč. Pokud jde o stravu, tak tuto má, v souvislosti se cvičením, specifickou, kdy si nakupuje suplementy a proteiny, což je oproti běžnému stravování finančně nákladnější. Tedy mimo částky 8 000,- Kč na stravu vynaloží obžalovaný na suplementy ještě měsíčně částku 2 000,- Kč. Na pohonné hmoty vynaloží obžalovaný měsíčně 2 000,- Kč. K dotazu, zda by nebylo

vhodnější částku 2 000,- Kč na místo nákupu suplementů vynaložit na náhradu škody, obžalovaný uvedl, že ano. K dotazu soudu, z jakého důvodu vyčkává s náhradou škody, obžalovaný uvedl, že je zaseklý, nicméně požádá o pomoc svou advokátku.

10. Dále obžalovaný vypovídal dne 2.2.2021, když uvedl, že aktuálně pracuje jako řidič taxislužby s měsíčním výdělkem cca 20 000,- Kč. Je nemajetný, není zatížen dluhy, svobodný, bez vyživovacích povinností a žije se svou babičkou. Pokud jde o náhradu škody, tak poškozeným Ing. Kláře Č., Miroslavu Č. a Anně W. uhradil v měsíčních splátkách 5 000,- Kč, Marii S. 4 000,- Kč a uhradil i celé náklady pohřbu. Zdravotní pojišťovně dosud neuhradil žádné plnění, nicméně je připraven této plnit, dle zkušenosti obhájkyne i tato vyčkává na pravomocné rozhodnutí soudu a následně uzavírá dohody o splátkách, k čemuž je obžalovaný připraven. Rovněž plní i ministerstvu, kde má uzavřenou dohodu o splátkách ve výši 2 000,- Kč měsíčně, kterou plní. Dále obžalovaný uvedl, že od posledního hlavního líčení přehodnotil svůj postoj k nárokům poškozených a újme, kterou jim způsobil. Je připraven nést za své jednání odpovědnost. K vytýkanému jednání pak doplnil, že si uvědomuje, že učinil obrovskou chybu. V případě uložení nepodmíněného trestu je připravenou podrobit se i omezením v občanském životě.
11. Za podmínek podle § 211 odstavec 1 trestního řádu byla v hlavním líčení čtena výpověď svědkyně M. S. z přípravného řízení. Svědkyně v přípravném řízení vypověděla, že poškozený Michal Č. jej jejím synem. Poškozený měl v nájmu byt na adrese xxx, ale fakticky bydlel poslední 3 roky v domácnosti svědkyně. Ve svém bytě pouze občas přespával, měl tam zapsán trvalý pobyt a docházela mu tam korespondence. V bytě svědkyně měl poškozený svůj pokoj, ve kterém přespával a pokud měl v péči svého syna, tak tam přespával i jeho syn, tedy vnuk svědkyně. Svědkyně uvedla, že žije se svým manželem Janem S., se kterým poškozeného vychovali. Poškozený byl v minulosti ženatý s Michaelou Č. a z jejich vztahu se narodil syn M. Č. Jiné děti poškozený neměl. Poškozený pracoval ve firmě xxx, která se zabývá telekomunikacemi, tedy vydělával, hradil svůj byt, přispíval svědkyni na domácnost a platil měsíční výživné ve výši 3 500,- Kč. Dluhy neměl. Chodil pravidelně na hokej, jelikož jeho syn hrál od útlého věku hokej za AZ Havířov. Rád chodil na houby a do podniku Kosmos na pivo. Se svým synem si párkrát vyjeli na kole a chodili spolu bruslit. Poškozený měl pracovní dobu, že někdy přijel z práce v šest večer, někdy až v osm večer, navíc pracovní se pohybovali po celé ČR. V poslední době již nesportoval, nicméně v mládí hrál ragby. Pokud jde o konzumaci alkoholu, svědkyně uvedla, že poškozený doma tvrdý alkohol nekonzumoval, toliko se svědkyni konzumoval bílé víno či pivo. Zda konzumoval tvrdý alkohol v restauracích, svědkyně neví. Denně vypil určitě dvě piva. Do podniku Kosmos chodíval většinou v pátek a v sobotu. Zda tam docházel i v pracovní dny, svědkyně neví. Po rozvodu se poškozený přestěhoval na tři roky do Ostravy k nové přítelkyni a po její smrti se vrátil zpět do Havířova. Svědkyně akcentovala, že v její přítomnosti nebyl poškozený nikdy hodně opilý, navíc by si takhle ani nedovolil přijít domů. Poškozený byl zdravý, toliko měl paradontózu a v mládí zlomenou klíční kost. Svědkyně neví nic o tom, že by poškozený prováděl na hokeji nějaké výtržnosti, jelikož na hokej nechodila. S poškozeným chodil na hokej jeho biologický otec Miroslav Č. Naposledy viděla poškozeného v sobotu, kdy se to stalo. Obžalovaný odcházel z domu kolem půl čtvrté, nicméně po 10 minutách se vrátil pro peněženku. Když odcházel, byl v pohodě, byl střízlivý. V neděli kolem 04:00 hod. byla svědkyně telefonicky vyrozuměna z nemocnice, že poškozený umírá, nechť se dostaví do nemocnice. Do nemocnice jela s manželem, kde jim bylo řečeno, že poškozený má poškozený mozkový kmen a svědkyně udělila souhlas s dárcovstvím orgánů. Svědkyně uvedla, že z počátku nevěděla o tom, že smrt poškozeného způsobila jiná osoba. Domnívala se, že poškozený upadl. Teprve, když byl poškozený převezen v pondělí do FN Ostrava a svědkyně byla vyrozuměna, že ve 14.00 hodin zemřel, dozvěděla, že jeho tělo vidět nemůže, jelikož bude převezeno na soudní oddělení. Teprve když si v úterý byla vyzvednout jeho věci tak se to dozvěděla, navíc na internetu byla zveřejněna videa, která vyobrazovala napadení poškozeného.

12. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Milan B. Svědek spontánně vypověděl, že se jednalo o hokejový zápas mezi Havířovem a Frýdkem-Místkem, který proběhl někdy v říjnu. Stal se tam incident s fanouškem, který provokoval fanoušky hostů, byl podnapilý a byl vyveden před stadion, kde se to stalo. Svědek si nevybavil, zda viděl poškozeného padat. Svědek měl za to, že poškozený je opilý, navíc tam nebyl dobrý terén a poškozený sotva chodil. Svědek musel poškozeného při chůzi po schodech dolů podpírat, aby neupadl. Teprve pak se stal incident. Svědek uvedl, že byl na sektoru B a viděl M. H., jak vyváděl poškozeného. Převzal tedy od H. poškozeného, který vyřvával a H. poslal zpět do sektoru hostů. Poškozeného vyváděl, na schodech podpíral a venku postavil do místa, kde stáli dva strážníci městské policie. Poškozený nadával a vyhrožoval, že je pozabíjí. Svědek poškozeného vyvedl a řekl mu: „dneska už na hokej nejdeš, děláš tady bordel, provokuješ hosty, já tě tady dneska nechci vidět. Sbal se, běž domů, dneska už na hokej nejdeš“. Pak šel svědek pryč směrem ke vchodu A, aby službu upozornil, že poškozeného již do haly pouštět nemají, jelikož je podnapilý, agresivní, vyvolával tam rozbroje a kopal do oplocení, nebo co tam všechno dělal. Když odcházel od poškozeného, tak uslyšel pád nebo náraz. Když se otočil tak uviděl, že je u poškozeného obžalovaný. Svědek měl za to, že si něco vyřkávají, jelikož poškozený stále něco pokřikoval, vyhrožoval a nadával. Co se však stalo, svědek neví, toliko od policie zjistil, že tam proběhla facka. Poškozeného posadili, zkoušeli, zda dýchá, vypadal otřeseně a chraptěl. Položili jej tedy na trávník do stabilizované polohy. Hokej toho dne byl klidný, nebyl tam žádný problém. K detailům pak svědek vypověděl, že se jednalo o utkání klubů AZ Havířov a Frýdek-Místek – hokej. Utkání probíhalo na AZ v Havířově, mohlo se jednat o den 26.10. Svědek se výkonu pořadatelské služby věnoval asi 5 let, bylo to na dohody o provedení práce. Dohodu měl s hokejovým klubem Havířov. Předmět práce spočíval v zabezpečení hokejového utkání na stadionu jako ochranka. Dříve to zabezpečovala agentura REDON a pak to zajišťoval přímo hokejový klub. Pořadatelská služba měla oděné vesty barvy razící zelené. Na vestě bylo napsáno AZ Havířov a snad security nebo pořadatelé. Vesty REDONu užívali v minulosti. Hlavním šéfem pořadatelů byl Luděk J. a v posledním roce se připravoval na převzetí vedení svědek jako hlavní pořadatel a organizátor. Jednalo se o první zápas, který v postavení vedoucího svědek zajišťoval. V ten den byl hlavním pořadatelem svědek. Pořadatelská služba spočívala v zabezpečení pořádku na stadionu, zamezení rvačkám, aby veřejnost nestupovala tam, kam nemá přístup, zajištění vstupu na stadion, zajištění prohlídky, aby se na stadion nedonášely zbraně, alkohol apod. Dále určoval stanoviště dalších členů pořadatelské služby, tak aby se k sobě nedostali fanoušci domácích a hostů. Lidí do pořadatelské služby si svědek zajišťoval tak, že je převzal od L. J., a dále pak vyhledávali kluky, kteří o takovou práci měli zájem. Tyto osoby pak měly uzavřené dohody s hokejovým klubem. Svědek byl L. J. určen jako vedoucí pořadatelské služby. Na základní zápasy měli v pořadatelské službě 20 lidí, případně i méně, podle toho, o jaký klub se jednalo. Na rizikové zápasy bývalo i 30 lidí. V projednávané věci bylo ve službě 30 lidí, jelikož to byl rizikový zápas. Rizikovitost pramenila z toho, že se jednalo o klub Frýdek-Místek. Obžalovaný byl v tento den v pořadatelské službě a byl tam i M. H. Pokyny vydával pouze svědek, ostatní členové služby měli stejné postavení. Kritériem pro výkon pořadatelské služby byla především osobní znalost nového uchazeče a jeho spolehlivost. Svědek si vždy popovídal s uchazečem o tom, co a jak žije, pak jej vyzkoušeli v praxi a sledovali, jak se chová k lidem. O uchazečích si informace svědek zjišťoval pouze osobním pohovorem. Uchazeč neprocházel žádnou vstupní lékařskou prohlídkou, psychologickým vyšetřením ani ničím podobným. Svědek při pohovoru vycházel se svého odhadu a pak si jej vyzkoušeli v praxi. Na počátku uchazeči vysvětlil, na jakou pozici bude zařazen na zkoušku, co má dělat, jak má postupovat, tedy, že nesmí nikoho napadat a když bude mít problém, tak zavolat svědka nebo L. J. Svědek uvedl, že na počátku je to takové jednoduché, tam ani není moc co vysvětlovat, jelikož neměli téměř žádné pravomoci. Kdykoliv byl problém, mělo se to řešit s policií, což sděloval i nováčkům. Neprobíhala žádná fyzická příprava, tedy neučili uchazeče – nováčky odváděcí páky, znehybňování či cokoliv podobného ani obranu proti agresivnímu útočníkovi – fanouškovi.

Vycházeli z toho, že uchazeč něco umí a je nějak stavěný, nepřijali by nějaké tintítko. Důležitým kritériem pro práci v poradatelské službě byl i fyzický vzhled – robustnost uchazeče. Robustní poradatel působí na psychiku svým vzhledem, ale dle svědka nepřijímali žádné vyšinuté lidi nebo „magory“. K dotazu soudu, jak svědek poznal, že uchazeč není vyšinutý nebo není magor, svědek uvedl, že když to roky dělal, tak už to poznal, a to pohovorem. Předložení rejstříku trestů nevyžadoval. Na první dva zápasy si nováčky svědek zaškoloval a pozoroval je při práci. Doklady o bezúhonnosti, potvrzení, že není vyšinutý, svědek nepožadoval. Před konkrétním zápasem to pak probíhalo tak, že se sešli cca jednu hodinu před zápasem. Členům poradatelské služby sdělil, že přijede Frýdek a co je třeba zabezpečit. Dále pak rozdělil členy na stanoviště a proškolil je. Tedy, aby nedělali nic, co by vyvolávalo rozepře, kdyby byl problém, řeší je policie, rovněž vše vně stadionu řeší policie. U rizikových zápasů bylo důležité rozdělit sektor hostů a domácích. Jelikož tam nejsou žádné příčky, tak si to museli oplotit. Sektor hostů se odděluje nahoře páskou, dole se dávají ploty, jak je chodba a vstup A, dále je tam ochranka (poradatelská služba). Plot je hliníkový, montovaný a byl zadrátovaný k zábradlí. Je možné plot rozpojit, ale stojí u něj poradatelská služba. Díly plotu nebyly sešroubovány na pevně. Ve stadionu je možno kupovat nápoje i pivo, kdy pivo se dá koupit na vstupu A i B, uvnitř stadionu dole je restaurace či bar, kde se dá koupit i tvrdý alkohol. Fanoušci tedy i uvnitř stadionu konzumují alkohol a bývají opilí. Opilé fanoušky však do stadionu nepouštějí. Fanoušek tedy může vstoupit do stadionu střízlivý a uvnitř si koupit alkohol a v průběhu zápasu se opít. Uvnitř stadionu však podle provozního řádu nesmí být opilí fanoušci, resp. nesmí být v takovém stavu opilosti, aby ohrožovali sebe či ostatní, či se chovat excesivně, tedy vyvolávat šarvátky a obtěžovat další fanoušky. Opilý fanoušek, který není problémový, však může zůstat na stadionu a sledovat hokej. To, zda je někdo opilý zjišťují pouze senzory, nemají žádné technické vybavení k zjišťování podnapilosti. Pokud jde o pracovní postup pracovníka poradatelské služby, tedy jak se má chovat k fanouškům nebo lidem uvnitř, svědek uvedl, že se musí chovat slušně. O čemž vždy všechny poučuje. Problémového fanouška musí nejprve slušně upozornit a poučit, co by potom mohlo následovat, tedy vyvedení ze stadionu a nevpouštění zpátky, když se bude chovat nevhodně. Vždycky musí takového fanouška nejprve upozornit. Nepostupují tak, že by bez upozornění fanouška uchopili a hned vyvedli ven, jediné pokud by došlo k šarvátkě či bitce. Prioritní je slušně upozornit. Upozornit znamená vysvětlit fanouškovi, že se chová nevhodně a slušně požádat a poučit, že pokud nezmění své chování, tak bude vyveden. Fanouškům musí vykat, ale když je znají tak jim tykají. Pracovníci poradatelské služby jsou proškoleni i v tom smyslu, že vědí, že se tam mohou nacházet opilí hosté – fanoušci. Podnapilý fanoušek však může být přítomen a sledovat hokej, nesmí dělat problémy. Pokud jde o zasedací pořádek, pak fanoušci s permanentkami mají své sedadla označena nápisem „reserve“, ostatní vstupenky jsou rozděleny na sektor A B, pravá, levá strana a ti si mohou sednout, kam chtějí. I tito fanoušci sice mají na lístku označenou konkrétní sedačku, ale nedodrží se to. V sektorech pro stání se konkrétní místo ke stání neurčuje. Fanoušek se tedy v průběhu zápasu může pohybovat po stadionu, různě si předsedávat či se jít opít a koukat se. Není jeho povinností sedět na jednom místě. Sektor hostů je v zadní části stadionu u vstupu B. Mají samostatný vstup i příjezd pro autobusy, aby se nemíchali s domácími fanoušky. Sektor je rozdělený páskou z vrchu od vrchních sedaček až po první zábradlí. Je to páska bezpečnostní, kde je napsáno „zákaz vstupu“, dole je plot. Většinou kladou důraz na to, aby lidé neseděli přímo u té pásky, aby tam seděla ochranka, aby nikdo neutekl k fanouškům. Fanoušek jednoho týmu nesmí do sektoru fanoušku druhého týmu vstupovat, nicméně svědek neví, zda je tato povinnost uvedena v provozním řádu stadionu. Svědek uvedl, že detailně provozní řád nezkoumal, ale má ještě od doby, kdy poradatelskou službu vedl L. J. naučeno, že ten prostor je vymezený. Když se tam nějaký fanoušek chtěl zkusit dostat, tak byl upozorněn, že je to vymezený prostor pro fanoušky hostů, který je zabezpečený a má i vlastní toalety. Pro prodej občerstvení tam má i okýnko, aby fanoušci hostů nemuseli sektor opouštět. Restauraci však v sektoru hostů nemají, tedy pokud někdo z fanoušku hostů měl v úmyslu navštívit restauraci, musel sektor opustit. V situaci, kdy výdejové okénko nebylo v sektoru hostů otevřeno, tak tam obsluha donášela pivo,

klobásy a párky. Svědek uvedl, že snaží zamezit tomu, aby se setkávali fanoušci domácího a hostujícího týmu, nicméně neví, jak je to upraveno v provozním řádu. Když byl slušný fanoušek, sundal si šálu a takové věci, tak jej pustili, ale byl upozorněn, že jde mezi fanoušky hostů na vlastní nebezpečí. Většinou je požádali, aby si sundali šály, ať neprovokují a často jim ty šály i pohlídali. Restaurace – bar je přístupná jen zevnitř, má podobný sortiment jako bufety, má více sladkostí. Pokud někdo z fanoušků hostů chtěl jít do restaurace – baru, pak jej upozornili, že bude procházet přes fanoušky domácích a pohlídali mu šálu či čepku (se znaky klubu). Fanoušci proti hráčským klubům se i znají a jsou i případy, že si chtějí povídat či se pozdravit. Většinou je žádali, aby si popovídali přes plot, ale nezakazovali jim se setkat, ani je nevyváděli. Pokud by se domácí fanoušek rozhodl, že si sedne do sektoru hostů, např. z důvodu lepšího výhledu na led, tak byl nejprve požádán, aby sektor hostů opustil, jelikož je to sektor pro fanoušky hostů. Jedná se o preventivní opatření, aby se předešlo incidentům. Zda je to takto upraveno i v provozním řádu, svědek neví. Vesty pořadatelské služby byly dílem opatřeny čísly. Odměna za zápas pro pořadatelskou službu byla 400,- Kč, za rizikový 500 – 600,- Kč. Svědek se s obžalovaným seznámil na hokeji, jevil se mu jako slušný kluk. Při tomto hodnocení vycházel svědek z toho, že obžalovaný komunikoval slušně, byl vysoké postavy a budil respekt, studoval školu, měl svou vizi o budoucnosti, chtěl k policii. Zdravotní potvrzení od něj svědek nepožadoval, že navštěvuje psychiatra a bere medikaci, svědek nevěděl, ani se jej na to neptal. Dotazoval se jej pouze na to, zda nebyl ve výkonu trestu. Pořadatelskou službu dělal cca 1,5 roku a své povinnosti si plnil dobře. Svědek sděloval obžalovanému, že činnost pořadatelské služby je dobrá průprava pro službu u Policie ČR. Svědek vyčítal obžalovanému toliko pozdní příchody. V říjnu 2019 již byl obžalovaný zkušený pracovník pořadatelské služby, proto často působil právě v sektoru hostů. Pokud přišel pozdě, tak jej za trest dali na VIP, kde neměl žádnou práci. Svědek měl k osobě obžalovaného velkou důvěru, a proto jej i dával do sektoru hostů. Incidenty s fanoušky nebývaly každý zápas, jelikož s některými týmy fanoušci vůbec nejezdili, maximálně se někdo opil a byl vyveden. Toliko jednou měli problémy s baníkovci z Prostějova, kteří napadli jejich členku, která tam byla z důvodu kontroly kabelek vstupujících žen. Problémy se daly očekávat pouze u rizikových zápasů, tedy zápasů s týmy Prostějov, Přerov, Frýdek, České Budějovice. 1 – 2 zápasy v měsíci byly rizikové, nicméně ne vždy se na takovém zápase něco přihodilo. Obžalovaný v minulosti řešil situaci, kdy fanoušek hostů, který byl opřený o zábradlí, začal plivat či nadávat, bylo to v únoru či lednu. Obžalovaný tuto situaci řešil s dalšími kolegy, kdy obžalovaný fanouška upozornil, aby se choval slušně, jinak bude vyveden. Fanouška nakonec vyvedl M. H. Když mají v úmyslu fanouška vyvést, tak jej nejprve vyzvou, aby je následoval, jinak bude vyveden. Tedy fanoušek má možnost odejít sám. Když odmítne, tak jej uchopí za ruku či pod ruku a je vyveden, a to i v případě, když protestuje a aktivně se brání. Policii k tomuto nepřivolávají. Nezažil situaci, že by se přivolání policii domáhal fanoušek. Když se fanoušek aktivně brání, tak zasahují dva pořadatelé, a to tak, že jej uchopí za bundu apod. a vyvedou. Policii nevolají, jelikož tato na jejich žádosti o součinnost nereaguje. V předmětný den byl obžalovaný přidělen svědkem do sektoru hostů k plotu. V sektoru hostů bylo cca 10 – 14 pořadatelů, které vedl M. H., jelikož měl největší zkušenosti. Ostatní pořadatelé v sektoru hostů se na něj měli obracet, pokud měli problém. Zápas začínal o půl páté nebo v 17.00 hod. Fanoušků hostů bylo 60 – 70, přijeli autobusem a auty. Domácích mohlo být přes 1 000. Od začátku se svědek pohyboval po stadionu a kontroloval stanoviště pořadatelů. Ve spojení jsou přes mobilní telefony, příp. vysílačky. Před zápasem kontrolují senzory i pořadatele, zda nejsou opilí. Zápas probíhal bez problémů, okénko bufetu nebylo otevřené v sektoru hostů, ale obsluha bufetu docházela do sektoru hostů a roznášely tam pivo. Fanoušci hostů obsluhu nijak neublížovali, byli rádi, že jim tam přinesli pivo a jídlo, které na místě zaplatili. Ten den bylo všechno na jedničku. Fanoušci z Frýdku byli slušní, nedělali bordel a domácí fanoušci také. V jednom okamžiku komunikoval svědek s pořadatelem V. P., který byl v sektoru B a uviděl pana H., jak vyvádí fanouška, který nadával a byl sprostý. Svědek se k nim rozběhl a H. mu sdělil, že vyváděný fanoušek (poškozený) provokoval fanoušky hostů a nadával. Když jej svědek uviděl, tak poškozený byl sprostý, posílal je do piče,

nadával jim, že jsou zmrdi, ať zdechnou apod. H. poškozeného musel podpírat, netáhl jej, nicméně zřejmě by se poškozený udržel na nohou i bez pomoci. Svědek si převzal poškozeného od H., kterého poslal zpět do sektoru. Poškozený byl zjevně opilý a byl verbálně agresivní. Vyhrožoval, že je pozabíjí či něco podobného. Takovéto projevy opilých fanoušků jsou běžné, jsou na to už zvyklí, není to nic neobvyklého. Většinou je to běžný projev opilého fanouška, který je vyváděn. H. mu předal poškozeného a řekl mu, že dělá bordel, provokuje fanoušky a je opilý. Svědek podepřel poškozeného z druhé strany a společně s H. jej vedli k východu. V polovině cesty řekl svědek H., aby se vrátil do sektoru hostů. V tom okamžiku tam byli jen svědek a H., obžalovaného svědek neregistroval. Svědek vyvedl poškozeného před stadion, kde jsou dva schody na B. Když jej svědek vyváděl, tak poškozený stále nadával. Na schodech pak poškozeného ještě podepřel, protože byl opilý a málem upadl. Za schody poškozeného postavil v místech, kde viděl dva strážníky, cca 2 metry od nich a poškozeného vyzval, aby šel domů, že je opilý a na hokej jej už toho dne nepustí. Svědek poškozeného znal, a proto mu tykal. Poškozeného znala celá pořadatelská služba. Když poškozeného opustil, tak obžalovaného neregistroval, jelikož byl zády ke vchodu do stadionu. Poškozený stále nadával a svědek zamířil ke vchodu A upozornit službu, aby poškozeného již dovnitř nepouštěli. Když odcházel, tak si povšiml obžalovaného, jak utíkal směrem k poškozenému a pak uslyšel ránu. Svědek si nejprve myslel, že poškozený v důsledku opilosti upadl, až následně uviděl obžalovaného, který zvedal poškozeného. Svědek neví, proč obžalovaný utíkal k poškozenému. Svědek zaregistroval obžalovaného, až když byl cca 8 metrů od poškozeného u vstupu pro VIP. Do té doby obžalovaného neregistroval. Když poprvé uviděl H., jak vyvádí poškozeného, tak obžalovaného neviděl. H. situaci s poškozeným zvládal, byl zkušený. Svědek znal poškozeného z dřívější doby, jelikož poškozený rád provokoval hráče na trestní lavici a plival na ně. Jednou takové chování s poškozeným řešil. Na stadionu jej zaznamenal 3 – 4x, býval vždy opilý. Když přicházel na stadion, býval strýzlivý, a když ze stadionu odcházel, býval opilý. Dříve poškozeného ze stadionu nikdy nevyvedli, jelikož ne vždy dělal problémy. Nicméně bývaly dny, kdy se poškozený choval jako dobytek. H. sdělil svědkovi, že poškozený provokuje fanoušky nebo nadává na fanoušky a nemá tam co dělat. Svědek si to vyhodnotil tak, že se snažil dostat k fanouškům hostů. Poškozený nechtěl stadion opustit, kopal nohou a nadával jako agresivní opilec. Svědek uvedl, že pojem provokovat a vyvolávat konflikty považuje za totožné jednání. Když viděl u poškozeného obžalovaného, tak poškozeného s městskými strážníky zvedali se země. Někdo svědkovi řekl, že poškozený dostal facku. Poškozeného, který chraptěl a nebyl zřejmě při vědomí, přenesli na trávu. Svědek se ptal obžalovaného, co se stalo, ale nevybavil si, co mu obžalovaný řekl. Když přijela sanita, byl poškozený už při vědomí a byl agresivní. Zda byl poškozený zraněn, svědek neví, ale na místě mu obvazovali zadní část hlavy. Když jej svědek přebíral od H., tak na něm žádné zranění neviděl, nicméně viděl především hlavu poškozeného, jelikož byl oblečen. Hlavu poškozeného viděl pouze zepředu, zezadu nikoliv. Po-té ještě čekali na policii. Obžalovaný neřekl svědkovi nic konkrétního, pouze to, že poškozený dostal facku, ale už neví proč. Z hlediska plnění pracovního úkolu neměl obžalovaný důvod jít za poškozeným, jelikož pořadatelská služba neměla vně stadionu žádné pravomoci. SK Lučina byl sportovní klub, který byl napsán na některých pořadatelských vestách, na nových už bylo jen AZ Havířov. Obžalovaný pracoval na základě dohody o provedení práce. Po popisovaném incidentu jejich pořadatelská služba skončila a aktuálně je pořadatelská služba zajišťována novou agenturou. Svědek si za zápas vydělal 500,- Kč, měsíčně byl cca 3 zápasy.

13. Za podmínek § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu pak byla, k odstranění rozporů, čtena výpověď svědka z přípravného řízení. V přípravném řízení svědek vypověděl, že v předmětný den se jednalo o rizikové utkání mezi HC AZ Havířov a HC Frýdek-Místek, což ostatním členům ochranné služby sdělil. Uvedl, že takto zabezpečuje hokejová utkání na Zimním stadionu v Havířově již šest let, a to na základě dohody o provedení práce s hokejovým klubem Havířov. Dříve užívali vesty s nápisem Redon. Hlavním pořadatelem byl Luděk, který v minulosti zaučoval

svědka a poslední 1-1,5 roku vedl pořadatelskou službu svědek, tedy stal se hlavním pořadatelem. Náplní pořadatelské služby je dohled nad pořádkem na stadionu, zajištění bezpečnosti, hlídání prostor stadionu a zázemí, kontrola lístků u vstupních turniketů a kontrola vstupujících osob. V předmětný den vykonávalo pořadatelskou službu cca 25 mužů. Zpravidla vykonávala pořadatelskou službu stejná sestava osob, jelikož již byli zaučeni na jednotlivé sektory, nicméně stávalo se, že mívali i výpomoc. V předmětný den byl jako pořadatelská služba na stadionu i Martin H., obžalovaný a další. Jednalo se o rizikový zápas, a proto byly i vystaveny ploty oddělující domácí fanoušky a fanoušky hostů. Pořadatelská služby vždy obdrží instruktáž, informace k rizikům, jak se mají chovat s tím, že když je problém mají přivolat svědka. Všichni měli na svědka kontakt a služba u vstupu A a B měla i vysílačky stejně jako svědek. Pořadatelská služba je poučována, že když je fanoušek agresivní, tak jej mají upozornit, napomenout a řešit to domluvou. Pokud se tak projeví podruhé, tak to řešit opět domluvou s poučením, že bude vyveden ze stadionu. Byli poučováni, aby se nenechali vyprovokovat. Při větších problémech měli vždy kontaktovat svědka. Pokud se jednalo o rizikové zápasy, komunikovali dopředu i s policií. Peníze vyplácel po zápase svědek, každý si vydělal 400,- Kč, za rizikový zápas pak 500,- Kč. Před každým zápasem rozdával svědek členům pořadatelské služby reflexní vesty s čísly, seznam čísel se však nevedl. Obžalovaný měl v inkriminovaný den přidělené stanoviště v sektoru B, tedy v sektoru fanoušků hostů. Spolu s obžalovaným tam byl i M. H. a dalších 8 lidí. Sektor B byl oplocený a pořadatelská služba se pohybovala jen v oploceném sektoru. Zápas začínal v 17.00 nebo v 18.00 hod. a hostujících fanoušku přijelo poměrně hodně cca 80 – 100 lidí. Domácích fanoušků bylo cca 1 000. Z počátku bylo vše v pořádku, nebyl žádný konflikt. Svědek procházel sektory. Když byl na konci druhé třetiny v sektoru B, tedy hostů, tak zaznamenal křik a když se ohlédl, tak uviděl M. H., jak vyvádí poškozeného. Svědek uvedl, že poškozeného znal již z dřívější doby, jednalo se o problémového domácího fanouška. Často sedával v sektoru A nad trestnou lavicí hostů. Na hokej chodíval často a provokoval. Býval vulgární na hokejisty na trestné lavici i na pořadatelskou službu. Jménem jej neznal, nicméně v minulosti s ním již jeho chování na stadionu osobně řešil. Poškozený, obecně když vstupoval na stadion, tak působil strážlivým dojmem, v průběhu zápasu pak bylo zřejmé, že je opilý. Býval pravidelně opilý. Svědek uvedl, že někteří fanoušci to dělají tak, že si před stadionem v Kauflandu koupí láhev alkoholu, kterou před vstupem na stadion vypijí, a takto postupují o přestávkách mezi třetinami. Míru podnapilosti fanoušků nekontrolují, nicméně pokud se motají, tak je vyvedou ze stadionu. Svědek uvedl, že se ihned rozběhl k M. H., který mu sdělil, že poškozený je opilý, i přes napomenutí provokuje fanoušky hostů a byl v sektoru hostů, kde nemá co dělat. Svědek poškozeného poznal a zeptal se jej: „co ty tu děláš, vždyť ty přece sedáváš v sektoru A“. Poškozený byl opilý, něco vyřvával, ale nebylo mu rozumět, byl agresivní. M. H. držel poškozeného pod paží a svědek jej takto uchopil z druhé strany a šli směrem ke vstupu B. Měli v úmyslu vyvést poškozeného ven. Poškozený napůl šel a byl tlačěn svědkem a M. H. Poškozený se vzpouzel a byl vulgární. Před výstupem ze stadionu sdělil svědek M. H., aby se vrátil do sektoru hostů a svědek jej vyváděl sám. Svědek poškozeného neustále držel pod paží, aby neupadl. Na schodech před vstupem mu však poškozený málem upadl. Svědek vyvedl poškozeného ze stadionu do prostoru, kde stáli dva strážníci a řekl poškozenému, že je opilý, vyvolává konflikty s fanoušky hostů, křičí na ně a že ten den jej už do stadionu nikdo nepustí. Svědek uvedl, že jej museli slyšet i strážníci, o kterých se domníval, že si poškozeného převezmou. Poškozený něco vyřvávala a byl opilý. Když jej svědek pustil, tak poškozený vrávorál, sotva stál na nohou a bylo zřejmé, že je opilý. Svědek tedy takto zanechal poškozeného, otočil se a šel směrem ke vstupu A. Když byl v polovině cesty, uslyšel ránu – pád. Když se otočil, tak uviděl u poškozeného obžalovaného a dva strážníky. Co se stalo, svědek neví. Ihned běžel k poškozenému, jelikož se domníval, že poškozený se sám vyvrátil a obžalovaný mu přišel na pomoc. Když se dotazoval, co se stalo, tak mu nebyl nikdo schopen nic říci. Obžalovanému tedy řekl, aby se vrátil na své stanoviště. Poškozený ležel na betonu na zádech a chrčel, jako když chrápe. Strážníci mu sdělili, že již volali záchranku. Svědek se snažil poškozeného, který chrčel, probrat. Teprve následně se svědek dozvěděl, že poškozený dostal od

obžalovaného facku. Spolu se strážníky přenesli poškozeného na trávu a uložili do stabilizované polohy. Následně svědek zjišťoval, co se stalo a na místě komunikoval i s policií. Když přijela sanita, tak poškozený již seděl a nadával. Jaké měl zranění, svědek neviděl, toliko viděl, jak mu záchranáři omotávají hlavu obvazem a nakládají do sanity. K dotazům pak svědek vypověděl, že zranění poškozeného neviděl a v bezvědomí byl cca 5 minut. Policie na místě provedla ztotožnění osob a pořadatelská služba musela dokončit dohled nad probíhajícím utkáním. Svědek uvedl, že s obžalovaným hovořil, tem mu však nebyl schopen popsat, co se stalo, jelikož byl v šoku. Svědek uvedl, že obžalovaný je hodný a spolehlivý a k věci mu sdělil, že poškozený tam křičel a nadával mu. Obžalovaný pak hovořil o facce, kterou však svědek neviděl. Po zápase nad tím uvažoval a akcentoval, že mužům z pořadatelské služby zdůrazňuje, aby se nenechali vyprovokovat, jelikož nemají žádné pravomoci. Od popisovaného incidentu, jako pořadatelská služba skončili, aktuálně je to zajišťováno nějakou ostravskou agenturou. Po zápase pak věc sledoval na internetu, kde ze všeho obviňovali pořadatelskou službu. K osobě obžalovaného svědek vypověděl, že je to pohodový kluk, který studoval a bavilo jej posilování. Nebyl vulgární a byl klidné povahy. Na hokej chodil pravidelně, byl urostlý, když měřil cca 190 cm a vážil přes 100 kg. Poškozený byl menší cca 175 cm, váhy cca 75 kg. Z internetu pak svědek zjistil, že poškozený zemřel. Od obžalovaného svědek věděl, že se mu chtěl v nemocnici omluvit a že byl stabilizovaný na jednotce JIP. Dále svědek uvedl, že v předmětný večer bylo chladno a byla již tma. Název SKJ Lučina byl napsán na jejich vestách, ale vztah k tomuto subjektu neměli žádný. Jako pořadatelé měli uzavřené dohody o provedení práce s hokejovým klubem Havířov. Pokud jde o výplatu odměny, tak byl určen počet pořadatelů na zápas, na tyto svědek obdržel peníze, které jim po zápase vyplatil. Rovněž obžalovaný měl uzavřenou dohodu o provedení práce. Pokud jde o jméno Luděk, jednalo se o Ludka J.

14. K rozporům svědek vypověděl, že obžalovaného zahlédl pouze na schodech, když se otočil, což je zřejmé i z videa. Obžalovaný jako by vyběhl a svědek pak uslyšel ránu. Incident viděl na videu až následně, po své výpovědi. Rozpory jsou dány časovým odstupem, navíc v životě svědka se událo mnoho věcí, když mu umřela matka a neměl čas myslet na jiné věci. Před policií i soudem vypovídal pravdu.
15. K dalším dotazům svědek uvedl, že profesně je zámečník, montér a trénuje mládež ve fotbale. H. svědkovi nesděloval žádné informace, o tom, že by se poškozený chtěl s někým prát či že by byl fyzicky agresivní. Provozní řád, který je závazný i pro fanoušky, je vyvěšen u vstupu. Pořadatelská služba jej vstupujícím fanouškům nerozdává, ani je nepřezkušuje ze znalosti provozního řádu. V době, kdy byl poškozený vyváděn svědkem ze stadionu, měl obžalovaný vykonávat činnost v sektoru hostů a nemohl se svévolně přesunout do prostoru turniketů a už vůbec mimo prostor stadionu. Každý měl stát a vykonávat svou práci na svém stanovišti. Pokud něco chtěl, měl kontaktovat svědka. Pravomoci mimo stadion neměla pořadatelská služba žádné, pokud by tam došlo ke střetu fanoušků, řešila by to policie. Pokud jde o opilost poškozeného, tak svědek uvedl, že to byla katastrofa. Poškozený nadával, huhňal, bylo zjevné, že je opilý. Chůzi měl vrávoravou, ale nepadal. Již pohledem bylo zjevné, že poškozený není v pořádku, navíc i z jeho očí bylo zřejmé, že je opilý. Poškozený se svědka nesnažil fyzicky napadnout, ale svědek zachovával přirozenou opatrnost před poškozeným. Poškozený máchal rukama, ale neměl vůli fyzicky napadnout svědka. Poškozený byl drobný a opilý, bylo jednoduché jej vyvést. Nemusel se s ním nijak natahovat nebo škusbat. Podepřel jej pod rukou a vyvedl, nemusel jej nijak tahat. S obžalovaným se sešli až následně, nicméně řešili toliko to, co z toho bude, nikoliv ten skutek. Snažili se obžalovaného podržet. V jednom případě, nikoliv v této věci, se stalo, že když jej v průběhu zápasu sháněli, tak se na něj nedovolali, jelikož řešil jiný incident. V den zápasu jsou na stadionu příslušníci státní policie i městské policie. Policisté jsou v uniformách a jsou rozmístěni vně i uvnitř. Členové pořadatelské služby se mohou také obrátit přímo na policisty, nemusí tak činit pouze prostřednictvím svědka. Obžalovaný v minulosti neučinil nic, co by mu svědek vytýkal, jako vadný postup. Opilého

fanouška bylo možné poznat a poznal jej i obžalovaný. Svědek neví, proč si obžalovaný nemohl vyhodnotit poškozeného jako osobu, která je pod vlivem alkoholu. I po zápase potvrdil svědkovi H., že důvodem vyvedení poškozeného bylo to, že byl agresivní a nadával. Svědek neví, zda mu H. něco sděloval o nějakém vzájemném konfliktu poškozeného a obžalovaného, nic mu neřekl. Zda by si při vyvádění poškozeného povšiml, pokud by tento byl zraněn vzadu na hlavě, svědek neví. Když převzal poškozeného od H., tak si nestěžoval, že byl zraněn či se nějak držel za hlavu apod. Osoba Martin H., přezdívkou Mates, toho dne hlídal vstup do VIP, který byl od incidentu cca 10 metrů. Osoba jménem Marek byl toho dne v sektoru hostů. Když poškozeného zanechal venku, tak jej svědek poučil, na což poškozený reagoval nadávkami, výsměchem a agresivitou, nicméně neměl vůli jít zpět do stadionu. Stál na místě a vrávoral. Když jej vyváděl ven tak jej držel proto, že byl agresivní a dobrovolně by stadion neopustil. Ránu, kterou uslyšel, když odcházel od poškozeného, vyvolal pád poškozeného na zem, nikoliv úder.

16. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Martin H. Svědek vypověděl, že pracuje jako řidič. Měří 2 metry a váží 150 kg. K práci na stadionu jej cca před 5 – 6 lety přivedl. M. B. Jednalo se o práci na dohodu, která spočívala ve výkonu pořadatelské služby, tedy dohledu na plnění provozního řádu stadionu, tedy zákazu kouření, alkoholu, ohňostrojů apod. Pořadatelskou službu vedl M. B. Scházeli se cca 1 až ½ hodiny před utkáním, rozdělili si stanoviště a postavili ploty. Když začínal, před 5 – 6 lety, prošel vstupním školením, kde mu bylo vysvětleno, jak se chovat, jak postupovat při problémech apod. Když měli s někým problém, tak první způsob řešení bylo domluvou, teprve pokud se nebylo možné domluvit, byl návštěvník vyzván, aby stadion opustil, případně byl vyveden. Takto se postupovalo, pokud byl návštěvník podnapilý, agresivní, vulgární apod. Vyvedení někdy předcházela výstraha k zanechání jednání, jinak bude návštěvník vyveden, záleželo to na situaci. Pokud se jednalo o fanoušky hostů, tak vždy předcházela domluva. Pokud se jednalo o domácí problémové fanoušky, které již znali, tak tito byli automaticky vyváděni, bez předchozí výstrahy. K fanouškům se měli chovat slušně a měli jim vykat. Neprocházeli žádnou vstupní lékařskou prohlídkou ani psychologickým vyšetřením. Svědek uvedl, že tuto práci vykonává již dvacet let, a tedy dokáže poznat opilého člověka, či člověka pod vlivem drog. Jinak školení nebyli, svědkovi tuto práci nabídl kamarád. Před každým konkrétním zápasem byli seznámeni se situací, zda se jedná o rizikový zápas a na co se soustředit. Ze znalosti provozního řádu nebyl svědek nikdy přezkušován, nicméně měli jej znát, alespoň přibližně. Svědek provozní řád zná, a tento neřeší za jakých okolností je možno fanouška vykázat ze stadionu. Obsahuje toliko výčet věcí, se kterými není možné do stadionu vstoupit. Takové věci byly fanouškům odebrány, a pokud s tím nesouhlasili, nebyli do stadionu vpuštěni. Dále provozní řád obsahoval výčet činností, které nesmí návštěvník stadionu vykonávat, např. kouřit, konzumovat vlastní alkohol. Alkohol se na stadionu jinak konzumovat mohl, jelikož tam byly stánky s pivem. Nebylo neobvyklé, že se tam pohybovali opilí fanoušci, ačkoliv se tam podle provozního řádu opilí fanoušci pohybovat nemohli. Svědek postupoval tak, že pokud se setkal se silně opilým fanouškem, který v důsledku opilosti např. již nemohl chodit, tak jej vykázal. Pokud byl fanoušek jen opilý, ale neohrožoval sebe a nebyl agresivní či vulgární, tak mohl na stadionu zůstat. Dále by byli vykázáni fanoušci, kteří měli zbraně, pyrotechniku apod. Provozní řád neupravoval pravomoci pořadatelské služby, ani jejich postupy při zajišťování pořádku. Svědek při této činnosti vycházel ze své zkušenosti. B. je neškolil v tom směru, že vykázání musí nejprve předcházet výstraha apod. Projednávaná věc se odehrála snad v sobotu 26. října 2019, (svědek si datum nepamatoval, nicméně uvedené datum připustil, jako možné), přičemž pořadatelskou službu vedl M. B. Jednalo se o zápas s Frýdkem-Místkem, který byl rizikový. Svědek docházel již jen na rizikové zápasy, za který si vydělal 500,- Kč. Pořadatelskou službu tehdy zajišťovalo cca 20 lidí a svědek byl přidělen do sektoru hostů, jelikož měl hodně zkušeností. Sektor fanoušků hostů je rizikovější, a proto byli do tohoto sektoru přidělováni zkušenější pořadatelé. Svědek byl vedoucím sektoru hostů, přičemž pořadatelů bylo v tomto sektoru cca 10, včetně obžalovaného, kterého znal svědek pouze z těchto akcí cca ½ roku. Svědek určil ostatním

pořadatelům stanoviště a poučil je na co se zaměřit a jak se mají chovat. Zápas probíhal v klidu i fanoušci byli v pohodě. V jednom, okamžiku si svědek všiml, jak si jeden fanoušek (poškozený) povídá s obžalovaným. Poškozený nějak překonal oplocení a vnikl do sektoru hostů, kam neměl přístup. Obžalovaný s ním hovořil u plotu. Jednalo se o fanouška domácího týmu, nadto provokatéra, který neměl být v sektoru hostů. Tato skutečnost sice není zapsaná v provozním řádu, ale takto to určoval M. B. Svědek poškozeného již znal a poznal jej, dříve s ním již bývaly problémy. Svědek věděl, že poškozený je fanoušek domácího týmu, navíc první třetinu byl poškozený mezi domácími fanoušky. Dotazem u poškozeného však neověřoval, kterému týmu v ten den fandí. Když poškozeného poprvé uviděl v sektoru hostů, tak poškozený něco sděloval obžalovanému, což dovodil z toho, že gestikuloval rukama. Stáli čelem k sobě, do jednoho metru od sebe. Svědek to pozoroval ze vzdálenosti 20 – 25 metrů. Důvodem, proč šel svědek k poškozenému, byla skutečnost, že věděl, že poškozený je provokatér. Před rokem se poškozený zachoval podobně a museli jej vyvádět ze sektorů hostů policejní těžkooděnci, resp. svědek za součinnosti těžkooděnců. Tehdy se jednalo o fanoušky Prostějova, kterým poškozený trhal šály a poléval je pivem. Poškozený, když se opil tak býval agresivní, plival a provokoval pořadatele, poléval lidi a byl vulgární, a to i navzdory své 50 kg postavě. Důvodem proč tedy šel svědek k poškozenému, byla dřívější negativní zkušenost s poškozeným. Když šel k poškozenému tak jej ztratil z dohledu a opětovně jej uviděl na vzdálenost cca 5 metrů. Poškozený stál bokem k ledové ploše a čelem k obžalovanému, který sledoval hokej. Svědek dovozoval, že si spolu povídají, ale neslyšel jejich hovor. Svědek k nim přicházel, kde měl poškozený ruce, svědek neví, ale nečinil nic, z čeho by bylo možné dovodit, že by chtěl fyzicky napadnout obžalovaného. Svědek neviděl, že by poškozený udeřil či např. kopl obžalovaného. Obžalovaný se koukal na hokej a ruce měl na zábradlí, svědek k němu přicházel zezadu. Verbální projev poškozeného svědek neslyšel, jelikož byl v hale hluk, ale bylo zřejmé, že poškozený něco říká. Když k nim přišel, tak obžalovaný svědkovi nic nesdělil a svědek uchopil poškozeného levou rukou za límec bundy, pak si jej přehodil do pravé ruky a vyváděl jej ven, jelikož v sektoru hostů nemohl být. Svědek se poškozeného nedotazoval, z jakého důvodu je v sektoru hostů, ani se jej nedotazoval, jakému klubu fandí. Poškozený nebyl označen insigniemi žádného z hrajících klubů. Svědek si neověřoval, komu poškozený fandí, domníval se, že fandí Havířovu, tedy v sektoru Frýdku-Místku nemohl být. Jelikož svědek věděl, že se jedná o problémového fanouška, tak nepovažoval za významné jej nejprve vyzvat, aby sektor hostů opustil, jelikož měl za to, že by jej poškozený neuposlechl. Když jej svědek uchopil za límec, nijak se nevzpouzel, nebránil se, ani nežádal na svědkovi vysvětlení, proč tak svědek jedná. Svědek byl označen jako pořadatel, měl oblečenou vestu pro pořadatele. Poškozeného svědek zvedl za bundu od podlahy a nesl jej pryč. Takto jej vynesl za ploty, což bylo cca 7,5 metru, jelikož poškozený v důsledku své opilosti téměř nemohl chodit. Opilost poškozeného dovodil svědek z toho, že poškozený se již při vstupu na stadion motal, navíc poškozený sedával nad trestnou lavicí, kde poskakoval, dupal do plexiskla a nešlo jej přehlédnout. V ten den zaznamenal poškozeného již v první třetině, nicméně ještě opilý nebyl. Svědek hovořil se známým poškozeného, který mu řekl, že si poškozený odešel po první třetině někam si něco koupit. Uchopení za bundu se poškozený nijak nebránil. Zda měl poškozený vzadu na hlavě nějaké zranění, svědek neví, nicméně svědek nebyl špinavý od krve poškozeného. V obličejí poškozený neměl žádné zranění. Zda mu něco sdělil obžalovaný, si svědek nepamatuje, ale zřejmě nikoliv. Pomoc od obžalovaného s vyvedením poškozeného svědek nepotřeboval. Na opilost poškozeného svědek, když jej uchopil, usuzoval z jeho dechu, navíc poškozený byl tzv. na šrot, bambelal se svědkovi v ruce. Plotové zábrany byly zavřené, svědek si je otevřel sám. Obžalovaný se svědkem nešel, svědek jej neregistroval. Plotové zábrany nechal svědek otevřené, jelikož se hned vracel. Strach z poškozeného neměl, necítil se být ohrožen a nevyzýval obžalovaného, aby šel s ním a zajistil jej. Takto došel svědek s poškozeným na úroveň prvních dveří, tedy cca 50 metrů od plotových zábran. Vedl poškozeného před sebou a za bundu jej přidržoval, aby neupadl. Poškozeného netlačil před sebou, toliko jej přidržoval, aby v důsledku své opilosti neupadl. Poškozený byl silně opilý, byl tzv. na šrot. Poškozený u tohoto

nadával, ale tomu svědek nevěnoval pozornost. Zda svědkovi vyhrožoval, svědek neví. B. přišel svědkovi naproti a poškozeného si od něj přebral. Svědek sdělil B., že poškozený je opilý a B. jej při chůzi ze schodů přidržel, aby neupadl. B. uchopil poškozeného za límec nebo pod rukou, svědek se otočil a vracel se zpět na své stanoviště v sektoru hostů. Svědek prošel zpět oplocením, které za sebou zavřel. Kde byl obžalovaný, svědek neví, nepotkal jej. Obžalovaného neregistroval, neví, kde v tom okamžiku byl. Když se svědek vracel a prošel oplocením tak zaznamenal nějaký hluk, otočil se a vrátil se a uviděl poškozeného na zemi. Po celou dobu, co se vracel do sektoru hostů, obžalovaného neviděl. Venku viděl poškozeného, jak leží na zemi a u něj byli dva městští policisté, B. a obžalovaný. Poškozený ležel na zemi a osoby u něj jej zvedly a přenesly na trávu. Svědek se chtěl vrátit zpátky, ale zavola si jej policista. Jak se tam dostal obžalovaný, svědek neví. Svědek se nedotazoval obžalovaného ani B., co se stalo. Teprve když byl poškozený naložen do sanity, sdělil mu B., že poškozený dostal od obžalovaného facku a upadl. Proč obdržel poškozený facku, svědek neví. V předmětný den ještě dříve, než poškozeného vyvedl, tak jej potkal na toaletě, kde poškozený seděl na podlaze. Po výzvě svědka se zvedl a z toalety odešel. Když vstoupil svědek do toalety, poškozený zvedl hlavu, snažil se postavit a odešel. Zda mu svědek pomáhal se postavit, neví. Toliko jej vyzval, aby se zvedl a šel domů. Teprve následně se od kamaráda poškozeného dozvěděl, jaký to mělo následek. S obžalovaným vykonával pořadatelskou službu na hokeji často, 3 – 5x byl pod vedením svědka. Svědek neměl s obžalovaným problémy, dokonce cca o týden dříve řešil s obžalovaným fanouška, který močil z ochozu stadionu. Obžalovaný býval v takových situacích klidný. Situaci s močícím fanouškem řešil svědek, obžalovaný toliko stál za svědkem jako zajištění. Svědek neviděl v minulosti obžalovaného řešit podobnou situaci.

17. Za podmínek § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu pak byla, k odstranění rozporů, čtena výpověď svědka z přípravného řízení. V přípravném řízení svědek vypověděl, že v minulosti brigádně pracoval pro pořadatelskou službu při zajištění veřejného pořádku na zimním stadionu v Havířově. Dříve tuto činnost vykonával pro subjekt Redon a následně pro subjekt SBD (SKJ) Lučina. V předmětný den se jednalo o utkání proti Frýdku-Místku, tedy jednalo se o rizikový zápas. Pořadatelé se sešli cca 1 hodinu před utkáním a vedl je Milan B. Svědek byl v sektoru hostů spolu s dalšími 6 – 7 muži, mezi kterými byl i D. S. (obžalovaný). Obžalovaný měl stanoviště u plotu, který odděloval fanoušky domácích a hostů, svědek měl stanoviště u automatu s kávou. První třetina proběhla bez problémů. Přibližně v polovině druhé třetiny zaregistroval svědek poškozeného, který si chtěl zapálit cigaretu. Poškozený se nacházel v sektoru domácích, ale u plotu oddělující sektor hostů. Jednalo se o známého provokatéra, který provokuje fanoušky hostů a svědek popsal rok starou zkušenost s poškozeným, který byl vyveden ze stadionu Policií ČR. Poškozený stabilně sedával nad trestnou lavicí hostů, na které plival, vyléval pivo a býval vulgární. Z tohoto důvodu museli pořadatelé mít stanoviště i nad trestnou lavicí a poškozeným ji obecně přiděloval práci. Takto se poškozený projevoval toliko, když byl pod vlivem alkoholu. Svědek uvedl, že sice podnapilé fanoušky na stadion nepouštění, nicméně často podnapilost nelze rozpoznat. Svědek tedy přišel k poškozenému, jelikož věděl, že bude pokřikovat na fanoušky hostů a vykázal jej. Sdělil mu, aby odešel a přestal kouřit, jelikož na stadionu bylo kouření zakázáno. Poškozený poslal svědka do „patričních“ mezí, přičemž bylo zřejmé, že je již opilý, bylo mu hůře rozumět. Poškozený se otočil a odešel ze sektoru domácích a šel směrem k východu. Šel bez opory. Svědek považoval celou situaci za vyřízenou, obžalovaný se do ničeho nezapojoval. Přibližně po 5-10 minutách svědek uviděl opět poškozeného, který však již stál v sektoru hostů, a to u plotu za pořadatelskou službou, se kterou se dohadoval. Svědek tedy přišel za poškozeným uchopil jej za bundu a vyváděl jej směrem k turniketům ven ze stadionu. Poškozený dílem spolupracoval, ale byl opilý, oháněl se rukama, byl vláčný a svědek jej musel přizvedávat. Poškozený byl i vulgární a svědkovi sdělil, že je „pičus“. U prvních vstupních dveří jej svědek předal M. B. a šel upozornit členy pořadatelské služby, aby poškozeného nepouštěli do stadionu, jelikož byl opilý. Pak se svědek vracel na své stanoviště. Zaznamenal ještě, jak B. sděloval poškozenému, že když je opilý,

tak at' tam neleze a neprovokuje. Vše ostatní má svědek zprostředkovaně. Teprve, když se věc řešila na místě s policií, tak mu B. sdělil, co se stalo. Tedy to, že poškozeného postavil u městských strážníků a šel upozornit pořadatelskou službu, aby jej nepouštěli do stadionu. O žádném napadení B. před svědkem nehovořil a svědek měl za to, že poškozený upadl. O tom, že měl poškozeného udeřit obžalovaný si povídali s ostatními členy pořadatelské služby, ale svědek věc neřešil. Nehovořil ani s obžalovaným. Členové pořadatelské služby užívali reflexní vesty s čísly, svědek míval číslo 12. Zda měl vestu i B., si svědek není jistý. Svědek zopakoval, že poškozeného vyvedl, po-té, co byl nejprve dvakrát upozorněn, čehož nedbal a vnikl do sektoru hostů. Poškozený měl cca xxx let, vysoký byl 175 cm a vážil cca 70 kg. Svědek takto vykonával pořadatelskou službu cca 4-5 let. Obžalovaný je vysoký cca 2 m a váží 100-110 kg. Svědek dále uvedl, že když se vracel na své stanoviště, po-té, co předal poškozeného B., tak cca po 30 m uslyšel od vchodu hluk a když se otočil, tak uviděl městské strážníky, jak stojí nad poškozeným. Svědek uvedl, že je možné, že když poškozeného vyváděl, tak tento byl vulgární a snad i vyhrožoval, nicméně takové projevy jsou běžné a svědek je již nevnímá. Poškozený byl problémový fanoušek a v průběhu inkriminovaného utkání dokonce usnul na toaletách, kde jej svědek vzbudil a poškozený odešel. Toto se odehrálo, ještě před tím, než jej svědek upozornil na zákaz kouření na stadionu. Na toaletě byl poškozený opřený čelem o stěnu nad pisoárem a setrval tak po močení. Pokud jde o obžalovaného, pak tento vykonával pořadatelskou službu spolehlivě, do konfliktů se nedostával. Svědek znal obžalovaného toliko z pořadatelské činnosti na hokejových utkáních. Obžalovaný vše řešil v klidu, svou postavou si dokázal sjednat respekt, násilí nepoužíval. Svědek uvedl, že nemá žádné vysvětlení pro to, co se stalo. Vůči komu pronášel poškozený při vyvádění vyhrůžku, svědek neví a ani neví, kde byl v tom okamžiku obžalovaný. Zda komunikoval poškozený s B., svědek neví. Od projednávané události se svědek s obžalovaným nesetkal.

18. K rozporům svědek vypověděl, že pokud jde o incident s cigaretou, tak na to zapomenul. Pokud jde o polohu poškozeného na toaletě, uvedl svědek, že s ním to bylo opravdu těžko. Poškozený byl takový šmudla, nějak se tam točil a svědek dříve vypověděl, že tam byl opřený, svědek si již přesně nevybavil, zda seděl, či byl opřený. Po výzvě svědka se poškozený zvedl a odešel. Před policií i soudem vypovídal svědek pravdu, nicméně u policie si skutkový děj pamatoval více.
19. K dalším dotazům svědek vypověděl, že má pocit, že jiný alkohol, mimo piva, se na stadionu neprodává. Je možné, že si tam lidé pronášeli tvrdý alkohol, nebylo možné vše zkontrolovat. S poškozeným ušel cca 30 - 50 metrů a pak jej předal B. Není si vědom, že by během toho, co poškozeného vyváděl, s ním narazil do stěny nebo něco podobného. Poškozený si v průběhu vyvádění nestěžoval, že by byl zraněný, toliko byl vulgární. Svědek nevnímal poškozeného jako hrozbu. Výjimečnost celé situace spočívala v tom, že poškozený měl takový napoleonský syndrom, a když byl opilý, tak si chtěl pořád něco dokazovat. V okamžiku, kdy si poškozený vypil, at' už na stadionu či mimo stadion, tak se začal chovat agresivně. Když byl střízlivý, byl úplně normální kluk, dle slov známých svědka. Svědek tuto situaci nevnímal jako nějak emočně vypjatou situaci, je na takové situace i na vulgární napadání již navyklý. Pořadatelé, které v sektoru hostů vedl, nemohli bez svolení svědka opustit své stanoviště. Pokud si šli koupit např. pítí, tak to svědkovi vždy řekli. Svědek zopakoval, že důvodem, proč šel zasáhnout vůči poškozenému, bylo to, že to byl fanoušek AZ (Havířov) a byl v sektoru, ve kterém neměl co dělat. Poškozený se nedopouštěl žádného fyzického násilí, a to ani vůči obžalovanému. Když poškozeného uchopil za bundu, tak na jeho zadní část hlavy svědek neviděl, jelikož měl vzadu snad kapuci. Dále svědek uvedl, že pokud by se setkali se zraněným fanouškem, nemohli jej ignorovat, ale přivolat zdravotníky. Pokud by byl poškozený od krve, tak by svědek automaticky přivolal záchranáře, kteří byli na stadionu přítomni.
20. Dále byl vyslechnut svědek Michal K., který vypověděl, že pracuje u xxx. V předmětný den měli směnu s kolegou Martinem V. u zimního stadionu, kde došlo k napadení poškozeného, který se již

nacházel vně stadionu. Svědek uvedl, že stáli venku, a když otočil hlavu směrem doleva, uviděl stojícího poškozeného, ke kterému přišel obžalovaný a obloukem pravé ruky jej udeřil do tváře. Poškozený úder obžalovaného neustál, upadl na zem a udeřil se do zadní části hlavy. S kolegou V. tedy přišli k poškozenému a přenesli jej na trávu, tedy do bezpečí, kde jej uložili do stabilizované polohy a zajistili životní funkce. Poškozený chrčel a měl krvavé zranění na temeni hlavy. Dýchal, ale nebyl při vědomí. Svědek pak šel pro zdravotní brašnu a když se vrátil k poškozenému, přijela již zdravotní záchranná služba. K detailům pak uvedl, že událost se mohla stát dne 26.10.2019 v podvečerních hodinách mezi 18.00 a 19.00 hodinou. Byli veleni k zajištění veřejného pořádku vně zimního stadionu, kde probíhal hokejový zápas Havířova s nějakým jiným týmem. Je běžné, že když probíhají hokejová utkání, tak společně s Policií ČR dohlíží na dodržování veřejného pořádku vně stadionu. Tehdy probíhalo vše v klidu, velitel hlídky byl M. V. Svědek poškozeného neznal. Stanoviště měli před hlavním vchodem, stáli více vpravo. Nezaujal jej žádný vjem, např. křik apod., vnímali pouze hlasy. Svědek se otočil doprava a periferně zaznamenal chůzi. Viděl obžalovaného, který šel směrem k poškozenému. Průběh situace nijak nenaznačoval, že by mělo dojít k nějaké události. Poškozený se neprojevoval nijak agresivně či křikem, toliko stál. Jak se poškozený na místo dostal, svědek neví, zaregistroval jej, až když tam stál. Poškozený stál pravou boční částí těla ke svědkovi. Jejich hlídka byla od poškozeného cca 15 metrů na asfaltové ploše. Obžalovaného zaregistroval během 1 – 2 vteřin, kdy vycházel z koridoru, resp. vycházel z koridoru a nacházel se již na asfaltové (betonové) ploše. V tom okamžiku byl obžalovaný od poškozeného cca 5 metrů a šel směrem k poškozenému tak, že byli situováni tváří v tvář. Obžalovaný šel k poškozenému rychlou chůzí, ale neběžel. Poškozený v tom okamžiku mlčel, nekřičel, nebyl agresivní, toliko stál na jednom místě. Poškozený trochu vrávorál, tedy bylo zřejmé, že je pod vlivem alkoholu. Poškozený slouží u městské policie již 3 roky, tedy dokáže rozpoznat opilého člověka. Shodně by takto mohl odhadnout poškozeného i laik, resp. i laik by poznal, že poškozený byl pod vlivem nějaké látky nebo alkoholu. Svědkovi je známo, že poškozený byl ze stadionu vyveden jiným členem ochranky (pořadatelské služby), nicméně neví, zda to vnímal svými smysly či to zhlédl až na videozáznamu. Poškozený vrávorál, tedy byl opilý. Doba, po kterou svědek vnímal obžalovaného, než tento přistoupil k poškozenému, byly 2 – 3 sekundy. Zda něco obžalovaný sděloval, svědek neví, ale svými smysly nic neslyšel. Obžalovaný přistoupil k poškozenému, stáli tváří k sobě a rychlým, nikoliv silovým, obloukovým pohybem pravé ruky udeřil poškozeného do tváře. Zda se jednalo o úder pěstí či facka (otevřenou rukou), svědek neví, nebyl tak blízko, aby to viděl. Úder dopadl na levou část obličeje poškozeného, zřejmě někam do oblasti brady. Jednalo se o jeden úder. Před útokem obžalovaného poškozený stál na jednom místě, nijak se nechystal zaútočit na obžalovaného, neměl zvednuté ruce, nestál v bojovém postoji apod. Po úderu obžalovaného poškozený upadl na zem. Padal hlavou dozadu a udeřil se do zadní části hlavy. Svůj pád poškozený nijak netlumil, nedal pod sebe ruce ani se nesnažil při pádu otočit. Padal dozadu, snad nejprve na zadek a pak dále dozadu a udeřil se hlavou o podložku, což byl beton. Poškozený spadl a udeřil se hlavou o zem. Úder hlavy o zem vyluzoval dutý zvuk. Svědek s kolegou V. přistoupili k poškozenému, u kterého byl i obžalovaný. Poškozeného uchopili a odnesli na trávu, kde jej uložili do stabilizované polohy. Kolega V. šel zjišťovat totožnost pracovníka pořadatelské služby, který poškozeného vyvedl a totožnost obžalovaného. Obžalovaný poté odešel. Zda byla na místě prováděna u osob dechová zkouška, svědek neví, jelikož sháněl lékařské vybavení, ale má za to, že ano. Po pádu měl poškozený viditelné zranění na zadní straně hlavy. Jednalo se o viditelnou červenou skvrnu, která nekrvácela, byla to podlitina o velikosti 3*3 nebo 3*4 cm, nevybavil si, zda rána krvácela. Pokud by rána krvácela, tak by se snažili krvácení zastavit. Svědek šel k mobilnímu stanovišti městské policie, kde měli lékařskou brašnu. Když se vracel, příjížděla již záchranná služba. Po pádu byl poškozený v bezvědomí, toliko chrčel, bylo to nepříjemné. K vědomí přišel po několika minutách. Svědek s poškozeným komunikoval, nicméně tento byl pod značným vlivem alkoholu, byl při vědomí, ale dezorientovaný. Neměl vulgární projev.

21. Za podmínek § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu pak byla, k odstranění rozporů, čtena výpověď svědka z přípravného řízení. V přípravném řízení svědek vypověděl, že pracuje jako strážník xxx. Dne 26.10.2012 nastoupil v 16.00 hod. směnu, přičemž hokejové utkání začínalo v 17.00 nebo 18.00 hod. Hlídku vykonával spolu s Martinem V., přičemž stanoviště měli před hlavním vchodem na stadion, tedy v místech, kde se udála projednávaná událost. Městská policie spolu s Policií ČR zajišťovala veřejný pořádek vně stadionu a uvnitř stadionu zajišťovala pořádek pořadatelská služba. Přibližně po jedné hodině, kdy probíhalo vše v pořádku, uslyšel svědek hlasy, které přicházely z útrob stadionu, jako když po sobě křičí dva muži. Když se svědek otočil, aby zjistil, co se děje, tak uviděl poškozeného, který stál cca 15 metrů od hlavního vchodu. Svědek poškozeného neznal. Svědek usoudil, že poškozený zřejmě uvnitř stadionu dělal výtržnosti, navíc byl pod vlivem alkoholu, a proto byl vyveden pořadatelskou službou ven. To, že je poškozený pod vlivem alkoholu bylo svědkovi zřejmé, ze způsobu, jak stál, jeho chůze a motoriky. Poškozený byl vláčný a gumový, vrávoral. Během 3 vteřin vyšel obžalovaný a udeřil poškozeného. Obžalovaného svědek znal od vidění z dřívějšího výkonu služby. Obžalovaný udeřil poškozeného snad pravou rukou, nicméně svědek si již nevybavil, zda se jednalo o úder pěstí či facku. Úder dopadl na pravou čelist a bradu. Po úderu došlo k tzv. vypnutí poškozeného, který ihned upadl do bezvědomí. Jednalo se o jednu rychlou ránu, která byla pro poškozeného neočekávaná. Úder nebyl přímý, ale trochu obloukem, na počátku měl obžalovaný ruku u těla. Svědek to sledoval na vzdálenost cca 20-25 m. Poškozený po úderu spadl na zem směrem dozadu volným pádem, padal jako prkno. Padal na záda a udeřil se zátylkem o betonovou plochu. Svědek zaznamenal dutou ránu, jako když spadne pytel brambor. Vše trvalo cca 5 vteřin žádný slovní projev obžalovaného či poškozeného svědek nezaznamenal. Svědek ihned přiběhl k poškozenému a kontroloval jeho vitální funkce. Poškozený byl v bezvědomí. Svědek běžel do mobilního stanoviště pro lékárníčku a kolega V. prováděl ztotožnění osob. Kolegové svědka pak poškozeného propleskali a přivedli k vědomí. Svědek se dotázal poškozeného, zda se mu není špatně, zda je mu na zvracení, zda se mu motá hlava a potřebuje lékařské ošetření, což poškozený negoval. V bezvědomí, které trvalo cca 1 minutu, poškozený chrčel. Na zátylku měl poškozený krev, což bylo po pádu na zem, zranění bylo povrchové o velikosti 4-5 cm. Poškozeného přenesli na trávu a přivolali záchrannou službu. Svědek se zajímal o zdravotní stav poškozeného a jeho totožnost. Po příjezdu záchranné služby byl poškozený umístěn v sanitě a ošetřován. Věc si na místě převzala Policie ČR a poškozený byl odvezen záchrannou službou. Zbytek hokejového utkání již byl v pořádku. Pořadatelská služba byla oblečena do reflexních vest. B. by měl být vedoucí pořadatelské služby, který byl, po napadení poškozeného, cca 5-10 vteřin přítomen a pak se vrátil zpět na stadion. Obžalovaný po napadení nic neříkal, byl tam nějakou dobu s nimi, pak šel také do stadionu. Útok obžalovaného byl nečekaný. Vyšel rychlou chůzí ze stadionu a nečekaně udeřil poškozeného. Následně se svědek dozvěděl, že poškozený zemřel. Svědek zhlédl i kamerový záznam, který byl pořízen jejich mobilní služebnou do 2 dnů od události. Když zjišťoval životní funkce poškozeného, bylo tam přítomno více strážníků, zda tito viděli i napadení, svědek neví. Kdo konkrétně přenesl poškozeného na trávu, si již svědek nevybavil, ani zda byl poškozený v té době ještě v bezvědomí. Komunikovat začal poškozený, až když byl na trávě. K výzvě svědka předložil občanský průkaz, seděl na trávě a komunikoval. Za jak dlouho přijela sanita, ani jak se poškozený dostal do sanity, si svědek nevybavil. Obžalovaný jim po útoku na poškozeného nijak nepomáhal, ani se nezajímal o zdravotní stav poškozeného. Rovněž nikdo jiný z pořadatelské služby jim nepomáhal, nicméně svědek připustil, že okolí moc nevnímal. Zda něco poškozený sdělil obžalovanému, svědek neví. Poškozený byl opilý, pokud něco hovořil, nesděloval to přímo obžalovanému.
22. K rozporům svědek vypověděl, že rozpory jsou dány časovým odstupem, navíc se udála v jeho životě řada osobně významných událostí, jako je narození dítěte apod. Před policiisty i hlavním líčením vypovídal pravdu, toliko před soudem si některé skutečnosti již nevybavil.

23. K dalším dotazům svědek vypověděl, že pohyb útočící ruky obžalovaného začínal u těla, resp. u pasu obžalovaného. Pohyb ruky obžalovaného byl rychlejší, nebyl to projev hrubé síly. Po pádu poškozeného na zem se jej obžalovaný snažil zvednout, snad se i snažil zkontrolovat jeho vitální funkce. Svědek však neví přesně, jelikož byl jednak šoku a jednak se věnoval poškozenému. Zvuk facky svědek nezaznamenal, ale zaznamenal zvuk dopadu poškozeného na zem. Svědek celou situaci sledoval čelem, poškozený k němu stál pravým bokem, bylo to rychlé, trvalo to cca 3 sekundy. Úder od obžalovaného dopadl zcela jistě na tvář poškozeného do oblasti brady, resp. do prostoru od brady přes čelist k uchu. Svědek dále uvedl, že již v přípravném řízení uvedl, že poškozený se po úderu obžalovaného tzv. vypnul, tedy upadl do bezvědomí. Dle názoru svědka však úder nebyl tak silný, aby dokázal poškozeného tzv. vypnout, nejednalo se o úder hrubou silou. Jednalo se o rychlou facku.
24. Dále byl vyslechnut svědek Martin V., který vypověděl, že pracuje u xxx od roku 1991. V předmětný den vykonával službu společně s kolegou Michalem K. a zajišťovali veřejný pořádek při hokejovém zápase, který probíhal na stadionu. Jejich stanoviště bylo u bočního vchodu zprava od hlavního vchodu. Vše probíhalo v pořádku. V jednom okamžiku svědek zaznamenal dva muže v občanském oděvu, kteří vycházeli od bočního koridoru směrem ven. V jednom muži byl následně ztotožněn vedoucí pořadatelské služby pan B. B. něco ukazoval rukou k nějakému muži, ať se vrátí nebo něco takového, ale svědek neslyšel žádný slovní projev ani nic, co by naznačovalo, že by se k něčemu schylovalo. Vše proběhlo velmi rychle. Svědek si povšiml muže v reflexní vestě pořadatele (obžalovaný), který rychlým krátkým úderem vedeným rukou od pasu – fackou z pravé strany udeřil poškozeného, který zavrával, upadl a udeřil se temenem hlavy o asfalt. Po pádu poškozeného se k němu obžalovaný rychle sklonil a chtěl ho zvednout či mu nějak pomoci. To už k poškozenému přicházel svědek s kolegou K. Poškozený byl v krátkém bezvědomí a pak se probral. Když přijela sanita, byl již při vědomí a komunikoval s lékařem. Ještě před příjezdem záchranné služby provedl svědek ztotožnění obžalovaného a p. B. B. svědkovi sdělil, že je vedoucí pracovník SKJ Lučina. Svědek se dotazoval p. B., proč s poškozeným někam šel, když vně stadionu již pořadatelská služba nic nezajišťuje, ale B. to svědkovi nedokázal vysvětlit. Vše proběhlo velmi rychle. Jednalo se o jeden úder, snad otevřenou dlaní, krátký švih, kdy úder dopadl na levou stranu tváře poškozeného, kterého svědek pozoroval z pravé strany na vzdálenost 3 – 4 metrů. Poškozený po úderu zavrával a upadl. K detailům pak svědek vypověděl, že událost se stala v sobotu dne 26.10.2019. Svědek si nevybavil, s kým havířovský klub tehdy hrál, zápas snad nebyl považován za rizikový, svědek si již nevybavil. Úkolem městské policie byl dohled nad veřejným pořádkem kolem stadionu. Utkání mohlo začínat v 17:30 hod. a pořadatelé měli oblečené reflexní vesty. Stanoviště svědka bylo na pravé straně z boku před koridorem pořadatelské služby, u plotu při vstupu do areálu zimního stadionu. Když zaznamenal poškozeného a B., jak vycházeli ze zimního stadionu, tak působili dojmem dvou kamarádů. Žádná z osob nebyla agresivní. Teprve poté se tam objevil obžalovaný, který byl označen reflexní vestou, a to v době, kdy se poškozený a B. již rozcházeli. Poškozený udělal úkrok dozadu, byl malátný opilý. B. pak udělal úkrok a odcházel. Teprve poté ze tmy přišel rychlým krokem obžalovaný, neběžel. Poškozený se jevil opilý, malátný, ale byl schopen vlastní chůze. Svědek nezaznamenal, že by obžalovaný poškozenému něco řekl. Obžalovaný udeřil fackou poškozeného na krk někam k uchu. Facka byla rychlá bez náprahu. Jednalo se o krátký švih. Po úderu poškozený zavrával a prudce upadl na temeno hlavy. Svůj pád poškozený nijak netlumil, nedal ruce pod sebe. Obžalovaný se po pádu poškozeného k tomuto rychle sklonil a zvedla jej ze země. Po pádu byl poškozený v bezvědomí. Svědek jej s kolegou K. přenesli na trávu a uložili do stabilizované polohy. Svědek pak přivolal sanitu a ztotožňoval osoby. Kolega K. šel do mobilní služebny pro zdravotnickou brašnu. Svědek ztotožnil obžalovaného a p. B., u poškozeného již byli i příslušníci státní policie. Poškozený měl krvavé zranění na temenu hlavy, nekrvácel, jednalo se o povrchovou ranku. Před úderem již svědek poškozeného vnímal z čelního postavení a viděl poškozeného z boku. Zátylek poškozeného před útokem obžalovaného neviděl. Poškozený s nimi

nekomunikoval, byl přenesen na trávu, kde se začal probírat. V sanitě už byl poškozený probraný a komunikoval s lékařem, což byl MUDr. H. Před útokem obžalovaného nebyl poškozený v bojovém postoji, nekřičel, nechtěl se prát, neprovokoval, byl spíše apatický. Teprve následně se svědek dozvěděl, že poškozený byl ze stadionu vyveden, jelikož vnikl od sektoru fanoušků. Jednalo se o problémového fanouška, který byl vyveden. Někdo hovořil i tom, že měl spát na toaletě. Svědek poškozeného neznal.

25. Za podmínek § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu pak byla, k odstranění rozporů, čtena výpověď svědka z přípravného řízení. V přípravném řízení svědek vypověděl, že pracuje jako xxx. Dne 26.10.2019 vykonával od 17.00 hodin službu s kolegou Michalem K. a Karlem T., který byl v době projednávaného incidentu na toaletě, u zimního stadionu v Havířově. Uvnitř stadionu zabezpečuje pořádek pořadatelská služba, vně stadionu pak městská policie. Jednalo se o rizikový zápas mezi Havířovem a Frýdkem Místkem. Mezi hlavními vchody stadionu byla zaparkována mobilní služebna městské policie. Utkání začalo v 17.30 hod. a svědek měl stanoviště po pravé straně vstupního koridoru. Pořadatelskou službu zajišťovala SPJ Lučina, kterou vedl p. B. Pořadatele měli oblečeny reflexní vesty. V jednom okamžiku si svědek povšiml, že bočním vchodem přes turnikety vycházeli dva lidé v civilním oblečení, které svědek neznal. Nerealizovali žádný slovní projev a svědek jim nevěnoval pozornost. Muži prošli kolem svědka ve vzdálenosti 4 metry směrem ven ze stadionu. V jednom z mužů později svědek ztotožnil vedoucího pořadatelské služby p. B. Viděl, že B. chtěl druhého muže (poškozeného) chytit a přitáhnout směrem sobě, ale svědek nic neslyšel. Z chování obou mužů měl pocit, že jsou kamarádi. Svědek si povšiml, jak k oběma mužům přichází vyšší muž v reflexní vestě. Jelikož tam nebyl žádný slovní projev, tak svědek nevěnoval situaci žádnou pozornost. Vyšší muž přišel rychlou chůzí k oběma mužům a pravou rukou udeřil poškozeného. Následně v tomto muži svědek ztotožnil obžalovaného S. Ze strany obžalovaného se jednalo o rychlý švih pravou rukou do oblasti spánku poškozeného. Svědek však neví, zda se jednalo o úder pěstí či facku. Jednalo se o švih vedený po oblouku, nebyl to přímý úder do obličeje poškozeného. Následně si svědek vyhodnotil, když si prohlédl obžalovaného, že se jednalo z jeho o silový úder. V době úderu byl B. vzdálen od poškozeného a obžalovaného cca 1,5 m a odcházel směrem k hlavnímu vchodu do stadionu. Svědek má za to, že B. úder viděl. Poškozený na úder nijak nezareagoval, měl ruce dole, a nebyl na něj připravený. Po úderu upadl na týl hlavy na asfalt. Jednalo se o nekontrolovaný pád, kdy poškozený ani nedal ruce dozadu. Svědek má za to, že poškozený byl při pádu v bezvědomí. Obžalovaný se snažil poškozeného spolu s kolegou K. zvednout a odnést na trávu a mezi tím volal sanitu. Obžalovaný již odcházel zpět do stadionu k turniketům, kde stál s dalšími kolegy z pořadatelské služby v reflexních vestách. Svědek tedy obžalovaného dle občanského průkazu ztotožnil a následně ztotožnil i p. B., který uvedl, že je vedoucím pořadatelské služby. Když čekali na sanitu, byl poškozený 3-5 minut v bezvědomí a pak se probрал. Na týlu měl dvě povrchové ranky, odřeniny od asfaltu, které nekrvácely, nicméně byla tam boule, bylo to nateklé. Poškozeného, který se jmenoval Michal Č., ztotožnil kolega K. Svědek má za to, že poškozený byl pod vlivem alkoholu, nicméně šel po svých. Svědek se však věnoval ztotožňování osob, poškozenému se věnoval kolega K. Když přijela sanita, byl už poškozený při vědomí a následně jej sanita odvezla. Svědek uvedl, že když ztotožňoval obžalovaného, tak ten byl z celé situace otřesený a překvapený. K popisu obžalovaného svědek uvedl, že tento měl oblečenou reflexní vestu a tmavé kalhoty. Jednalo se o velkého muže výšky 185-190 cm, váhy 95-100 kg. Poškozený byl plešatý, vysoký 170-175 cm, váhy 80 kg. V době útoku stál poškozený a obžalovaný v čelním postavení, poškozený byl apatický, měl svěšené ruce a nevěnoval obžalovanému pozornost. Ve tváři měl poškozený opilecký výraz a nijak se nebránil. Následně svědek zjistil, že p. B. našel poškozeného spícího na toaletě a vyvedl jej před stadion, jakož i to, že poškozený zemřel. Pokud jde o stav poškozeného, svědek vypověděl, že se choval apaticky, ale více se k jeho opilosti vyjádřit nedokázal. Dříve jej neznal, toliko následně se dozvěděl, že se jednalo o problémového fanouška Havířova a že dechovou zkouškou u něj naměřili 4 promile. V bezprostřední blízkosti

poškozeného svědek nebyl, tedy neví, zda byl z jeho dechu cítit alkohol. Věc si na místě převzala Policie ČR. Mobilní služebna městské policie celý incident zaznamenala na kamerové zařízení. Sanita tehdy přijela cca do 13 minut. Skutečnost, že poškozený usnul na toaletě, se svědek dozvěděl od některého ze svých kolegů. Důvod, proč byl poškozený vyveden ze stadionu, B. svědkovi nesdělil. Skutečnost, že poškozený byl problémový fanoušek, se rovněž svědek dozvěděl od svých kolegů.

26. K rozporům svědek vypověděl, že rozpory jsou dány časovým odstupem. Před policií i v hlavním líčení vypovídal pravdu.
27. K dalším dotazům svědek vypověděl, že úder byl veden tak, jako by se do něj obžalovaný trochu opřel, ale šlo o švih, nicméně obžalovaný byl kus chlapa. Jednalo se o intenzivnější políček, resp. o intenzivnější úder, než je výchovná facka. Dopad facky na tělo poškozené nedoprovodil žádný zvukový projev. Kolega K. stál vedle svědka, byli cca 3 – 4 metru od incidentu, který pozorovali ze stejného směru. Svědek neví, zda úder viděl p. B., ale má za to, že B. nebyl k incidentu čelem a snad již odcházel. Incident byl rychlý. Facka nezanechala na těle poškozeného žádnou stopu, nicméně svědek se poškozenému nevěnoval, zjišťoval totožnost osob. Teprve, když poškozený ležel na trávě, všiml si svědek zranění na hlavě, které začalo poškozenému natékat. Svědek nepoznal, že poškozený byl pod vlivem alkoholu dosahující hranice 4 promile.
28. Dále byla vyslechnuta svědkyně Kristýna K., která vypověděla, že je partnerkou obžalovaného, a to necelé dva roky, nicméně nežijí ve společné domácnosti. Projednávané věci svědkyně nebyl svědkem, nicméně je jí známo z vyprávění, že obžalovaný dal na hokeji někomu facku, a ten člověk později v nemocnici zemřel. Stalo se to někdy na konci října 2019, tedy v den, kdy se s obžalovaným neviděla. Podle svědkyně je obžalovaný introvert, je hodně uzavřený a na její osobu nikdy agresivní nebyl. Není ani výbušný, je spíš klidné povahy. Za strážliva není agresivní ani vůči svému okolí. Pod vlivem alkoholu se projevuje agresivně ve smyslu nadávek, avšak nikomu nevyhrožuje ani nikoho fyzicky nenapadá. Takovéto chování obžalovaného se projevuje zejména od projednávané události. Od projednávané události je více vznětlivý vůči lidem. Před projednávanou věcí konzumoval obžalovaný alkohol výrazně méně. Od události se obžalovaný vnitřně trápí a dost často se opíjí. Pak býval vzteklý a míval venku slovní konflikty. Svědkyně dále popsala incident s obžalovaným ze dne 18.7.2020, což je konflikt, který pramení z popisovaného chování obžalovaného. Dále svědkyně popsala incident ze dne 21.7.2019, který projednával správní orgán. Svědkyně uvedla, že je možné, že tehdy byla s obžalovaným pohádaná. Dále bylo svědkyni přečteno č.l. 368, ke kterému svědkyně uvedla, že je to událost z Prestige ze dne 21.7.2019, kdy příčinou konfliktu v Prestigi byla právě svědkyně, což svědkyně potvrdila. Svědkyně uvedla, že podobných incidentů, jako byl incident v Prestigi, bylo za dobu jejich vztahu do dne projednávané události 7 – 10, jelikož obžalovaný je hodně žárlivý. Když se svědkyně někdo dotkl nebo s ní hovořil, tak obžalovaný si to s ním vyřídil. Žárlivost obžalovaného se projevovala tak, že si to s konkurenty slovně vyříkal. V jiných sociálních situacích nebyl obžalovaný popudlivý. V souvislosti s fyzickou přípravou užíval obžalovaný steroidy, což svědkyně nesla nelibě. Tyto přípravky konzumoval obžalovaný od počátku jejich vztahu, snad i dříve. Chodí spolu od října 2018. Steroidy si aplikoval injekčně i v tabletách, konkr. konzumoval Stanazol, více si nevybavila. Jednou dokonce viděla u obžalovaného injekční stříkačku s tekutinou, a dokonce i viděla, jak si tyto látky aplikuje. Svědkyně takové jednání obžalovaného považovala za škodlivé. Než si začal tyto látky aplikovat, tak jej svědkyně neznala, tedy neví, zda aplikace těchto látek ovlivňovala jeho povahu, náladu a chování. Pokud však obžalovaný aplikaci těchto látek vynechal, např. na dva týdny, pak byl neklidný a nervózní. Býval i utlumený, tichý, byl psychicky zhroucený, prohlížel se v zrcadle a viděl se špatně. Vnímal se tak, že je hubený a tyto látky potřebuje. Byl hodně nervózní a na okolí, mimo svědkyni, byl popudlivý a vznětlivý. Měl pocit, že už není tak silný a nechtěl komunikovat s lidmi. Aplikaci

těchto látek obžalovaný vynechával na žádost svědkyně, příp. když mu svědkyně tyto látky odebrala. Pak to však obžalovaný nevydržel a látky si začal opět aplikovat. To, že si tyto látky začal obžalovaný opět aplikovat, svědkyně poznala tak, že tyto látky u něj zase našla. Svědkyně uvedla, že z tohoto důvodu bývala na obžalovaného nazlobená a má za to, že obžalovaný je na těchto látkách závislý. Obžalovaný svědkyni sdělil, že tyto látky začal brát cca 1/2 před tím, než spolu tzv. začali chodit. Důvodem aplikace těchto látek byla skutečnost, že byl celý život hubený, což nesl nelibě. Chtěl dobře vypadat a být silný. Svědkyně uvedla, že jejich vztah není harmonický, popsala to sdělením, že scházeli a rozcházeli. Důvodem byla jednak aplikace steroidů, což svědkyně nelibě nesla, jednak hádky a odlišné pohledy na svět. Po projednávání věci bral obžalovaný tyto látky i nadále. Ke dni výslechu svědkyně obžalovaný již cca 3 měsíce tyto látky nebral, nicméně svědkyně akcentovala, že v této otázce jí obžalovaný hodně lhal, navíc měl u sebe tyto látky i ve formě tablet. Svědkyně, mimo Prestige, nebyla svědkem situace, že by na obžalovaného někdo slovně nebo fyzicky útočil. Po projednávání věci neviděla obžalovaného aplikovat si steroidy, nicméně měl je doma.

29. Dále byla vyslechnuta svědkyně Andrea W., která vypověděla, že zemřelý poškozený byl její bratr, mají společného matku i otce. Svědkyně je starší, věkový rozdíl byl 8 let. K jejich vzájemným vztahům uvedla, že vyrůstali v úplné rodině a měli krásné dětství. Společně jezdili na chatu, kde společně trávili veškeré dovolené. Byl to její malý brácha, o kterého se starala. Jejich rodiče se rozvedli, když bylo svědkyni 18 let a poškozenému 10 let. Poškozený byl svěřen do péče matky, svědkyně se osamostatnila a odstěhovala. I nadále se navštěvovali, a to i s jejich otcem, jeho novou manželkou a další sestrou. V roce 2013 se poškozený rozvedl a odstěhoval se do Ostravy, i nadále však udržovali kontakty. Cca v roce 2017 zemřela poškozenému přítelkyně a poškozený se přestěhoval zpět do Havířova, kde mu pomohli zařídit garsonku. Jelikož poškozený nechtěl být v garsonce sám, bydlel víceméně u jejich matky. Svědkyně bydlí vedle matky, a tak se navštěvovali asi 3 – 4x týdně. Svědkyně takto navštěvovala poškozeného i jejich matku. Když je navštívila tak trávili čas návštěvy společně. Poškozený neměl žádnou přítelkyni a celý život pracoval u stejné telekomunikační firmy jako spojař. Dříve společně hodně sportovali, ale po-té, co se oženil již nikoliv. I nadále však společně i se syny jezdili na hory, na chatu, na motokáry apod. Vždy podle volného času, což bylo cca jednou za tři týdny. V době, kdy měl obžalovaný styk se svým synem, tak se stýkali intenzivněji, jelikož svědkyně má rovněž syna, a navíc obžalovaný se synem bydlel u jejich matky. Na společné dovolené se svědkyni nejezdil, ale jezdil na dovolenou s matkou a jejím manželem a brávali sebou syna svědkyně. Svědkyně jezdila s poškozeným na chatu v létě, příp. na prodloužené víkendy. V bytě u poškozeného bývala pouze příležitostně, když například slavil narozeniny a oslavu udělal ve své bytě. S poškozeným si telefonovali, psali si, příp. posílali fotografie a domlouvali se na společných aktivitách, nejednalo se však o každodenní komunikaci. Vždy si vzájemně přáli u příležitosti narozenin, jmenin, Vánoc, dávali si i dárky. Pořádali vzájemně oslavy, kde stýkali, nejčastěji se slavily kulatiny. Svědkyně dále uvedla, že poškozenému s vedením domácnosti pomáhala jejich matka. Na kulturní akce spolu nechodili, jelikož poškozený na to tzv. nebyl. Vzájemně se svěřovali s osobními problémy. Poškozeného zlobilo, že nemá partnerku, ale měl radost ze svého syna. Rovněž svědkyni sděloval, že se např. zamiloval apod. Takto si naposledy povídali v létě v srpnu, když byli na rodinné oslavě 50-tých narozenin. Vzájemně se svěřovali i se svými zdravotními problémy. Osobní záležitosti si vyřizoval každý sám, byli soběstační. Pokud jde o vztah poškozeného k alkoholu, tak konzumoval pivo, tvrdý alkohol nikoliv. Když byl opilý, býval, jako mnoho mužů, rýpavý. Nejednalo se však o člověka, který by se pravidelně opíjel, potloukal se opilý po Havířově a míval problémy s policií. Neměl problémy s alkoholem, ale nebyl abstinent. Chodíval do restaurace na pivo, kde měl postavení štamgasta, kde i sázeli sázky. O smrti poškozeného se svědkyně dozvěděla, jelikož pracuje v nemocnici a byla telefonicky vyrozuměna, že jeho stav se zhoršil. Ve dvě hodiny v noci došlo u poškozeného k masivnímu krvácení. Jelikož svědkyně v téže nemocnici pracuje na dětské JIP, tak poslední chvíle, než byl odvezen na

transplantaci, strávila s poškozeným. Svědkyni bylo zřejmé, že poškozený zemře. Následně vyjádřili souhlas s darováním jeho orgánů. Po dobu, co byl poškozený hospitalizován v havírovské nemocnici, neproběhl s jeho osobu žádný incident, nemuseli na něj volat ochranku, ani jej kurtovat. Při příjmu normálně komunikoval, nicméně jeho stav se během 3 – 4 hodin zhoršil. Po jeho smrti svědkyně nevyhledal žádnou intervenci, neměla dovolenou, naopak chtěla do práce mezi lidi a snažila se podpořit matku a otce. K otázce, zda se nějak změnil život svědkyně v důsledku úmrtí poškozeného, svědkyně uvedla, že to byl zásah do jejího života, jelikož to byl její bratr, který zemřel. Vyrůstali spolu. Pohřeb zařizovali rodiče, svědkyně jim pomáhala. Matce pomáhá do současné doby, jelikož tato událost na ni doléhá. Se smrtí poškozeného se svědkyně snaží vyrovnat sama bez intervence či medikace. Prožila však období, kdy jí nebylo dobře a plakala. Takováto období se vracejí, např. v souvislosti s pohřbem, jednáním u soudu apod. Chtěla by zapomenout, ale nejde to. Svědkyně dále uvedla, že když šel poškozený z práce, tak si dal tři piva, když byla oslava, tak vypil více a dokázal se i opít. V druhé polovině roku 2019 si poškozený svědkyni nestěžoval, že by měl nějaké zdravotní obtíže či že by se léčil. Navíc svědkyně v době jeho hospitalizace hovořila s ošetřujícím lékařem a ten uváděl, že poškozený je jinak zdravý. Svému synovi se poškozený věnoval, často bývali u jejich matky, zejména když matka jeho syna měla odpolední nebo noční směnu. Poškozený s ním trávil čas, psal úkoly, spal s ním. Měli pohodový vztah. Z rodiny se poškozený dále stýkal s manželem matkou, otcem a jeho manželkou, příležitostně se sestrou, která bydlí v Praze, bratrancem a jeho manželkou a dětmi. Poškozený byl účasten na dění rodiny, nijak se jí nestránil. Poškozený svědkyni chybí, cítí uje jeho ztrátu. Poškozený konzumoval převážně pivo, tvrdý alkohol konzumoval výjimečně. Syn svědkyně má xxx let, syn poškozeného xxx let. Pokud někam jeli, jeli většinou společně, případně ještě s bratrancem, který má rovněž dva syny. Poškozený měl obvodního lékaře v Havírově, nechodil na žádná odborná vyšetření. Svědkyně věděla, že poškozený měl zvýšené jaterní testy, což připisovala jeho životosprávě, resp. konzumaci piva. V mládí prodělal poškozený žloutenku a polemizovali s tím, zda játra nejsou žloutenkou zatížena, dále prodělal zápal mozkových blan. Pokud jde o dárcovství orgánů, tak byli dotazováni na souhlas, který udělila formálně jejich matka, nikdo z rodiny s tímto neměl problém. Stav poškozeného probírali s lékařem za přítomnosti matky a otce. Otec toho však nebyl schopen tzv. se sesypal. Poškozený před událostí měřil cca 173 cm, byl hubený cca 63 – 64 kg, po vyjmutí orgánů 55 kg. V nemocnici jim bylo řečeno, že poškozený měl 4 promile, nicméně lékařka svědkyni sdělovala, že ovlivnění alkoholem na krvácení vliv nemělo. Po rozvodu manželství poškozeného byl jeho syn svěřen do péče matky, styk upraven nebyl, jelikož byli schopni se na styku domluvit. Svědkyně má ještě xxxletého syna (Kamil), který jí sdělil, že obžalovaného zná z fitka. Ve fitku se po události i setkal s obžalovaným, který jej vyzýval, aby mu jednu tzv. natáhnul. K ničemu však nedošlo. S poškozeným komunikovala skrze mobilní telefon a dále osobně, když navštívila matku. Sociální sítě neužívali. K dotazu obžalovaného, proč na sociálních sítích vedla proti jeho osobě špíny a stalkovala jeho profil, svědkyně uvedla, že ji zajímalo, kdo obžalovaný je, jelikož jej neznala. Nic špatného však k osobě obžalovaného nepsala, navíc takto reagovala až na jeho dopis (zprávu), kterou si vyzvedla z nějakého chatu se zpožděním. Svědkyně uvedla, že měla zájem se s obžalovaným setkat, ale ten na to již nereagoval.

30. Dále byla vyslechnuta svědkyně Marie S., a to k jejímu uplatněnému nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy. Svědkyně vypověděla, že je matkou poškozeného, se kterým měla dobrý vztah. Poslední tři roky bydlel poškozený v její domácnosti. Poškozený sice měl svůj byt, ale rozešel se s přítelkyní, resp. tato zemřela a požádal svědkyni, zda by u ní mohl bydlet, s čímž poškozená souhlasila. Svůj byt měl poškozený kousek od bytu svědkyně, pomáhali mu jej zařizovat. Poškozený měl v bytě svědkyně svůj pokoj, kde měl své oblečení, hygienické potřeby apod. Do svého bytu pravidelně docházel větrat, vyzvednout korespondenci apod. Svědkyně mu tam docházela uklízet. Někdy zůstal přespat ve svém bytě, zda měl nějakou přítelkyni, na jeden den, svědkyně neví. Bydlel v bytě svědkyně. Ve svém bytě přespával poškozený zcela výjimečně. Poškozený byl hodný kluk, a

kromě tří let po rozvodu (2013 až 2016), kdy žil v Ostravě, byl poškozený v pravidelném kontaktu se svědkyní. Dřívější (zesnulou) přítelkyni poškozeného svědkyně nikdy neviděla, jelikož se poškozený obával ji svědkyni, z důvodu jejího přísného přístupu, představit. Svědkyně viděla toliko její fotografii, která ji rozesmála, jelikož přítelkyně poškozeného měla na hlavě dredy. Poškozený pracoval celý život jako telekomunikační mechanik, naposledy ve firmě xxx. Chodil každý den do práce, ze které se vracel někdy ve 16.00 hodin někdy v 19.00 hodin. Pokud měl o víkendu volno, věnoval se synovi, se kterým jezdil na chatu v Kunčicích pod Ondřejníkem nebo na zahradu. Poškozený se svědkyni hovořil i o svých záležitostech, svědkyně na něj apelovala, aby si našel přítelkyni, což poškozený odmítal. Ve volnu chodíval hrát šipky, ve kterých se účastnil i turnajů. Společně pak chodívali na vědomostní kvízy. Zajímal se o hudbu a chodíval na hokej. Poškozený přispíval svědkyni každý měsíc na domácnost, dluhy neměl. V domácnosti svědkyně žil ještě její manžel, se kterým poškozený vycházel velmi dobře, jelikož jej od 10 roku života vychovával. Poškozený poskytoval svědkyni i další pomoc, například chodil na nákupy, pomáhal s malováním apod. Když si chtěla svědkyně popovídat, udělal si na ní čas a vyslechl ji. Shodně i svědkyně poškozeného. Trávili spolu i volný čas. Poškozený, mimo žloutenky v mládí, neměl žádné zdravotní problémy. Byl členem domácnosti svědkyně, účastnil se i návštěv, pokud osoby, které přišly svědkyni navštívit, znal. Vzájemně si přáli u příležitosti narozenin, jmenin, Vánoc apod. a poskytovali si dárky. Scházeli se i v rámci širší rodiny. Svědkyně je soběstačná, své záležitosti si vyřizuje sama, tedy pomoc poškozeného nepotřebovala. Pokud jde o vztah poškozeného k alkoholu, svědkyně uvedla, že poškozený pil jako každý jiný. Měl rád pivo, nepohrdl slivovicí, neměl rád barevný alkohol. Do práce však chodil pravidelně, neměl žádné absence. Alkohol konzumoval v pátek a sobotu, v neděli již nikoliv. Domů nechodíval opilý, nepotloukal se v havířově opilý. Pokud přišel domů opilý, což nesměl, tak se omluvil a šel si lehnout, nikoho neotravoval. Poškozený byl pedantský na pořádek a úklid v osobních věcech, jako na vojně. Pokud jde o vztah poškozeného k sestře (A. W.) svědkyně uvedla, že brali jejího syna na společné dovolené, kde se o ně poškozený staral. V létě pak brával poškozený děti na hory. Svědkyně uvedla, že po smrti poškozeného lékaře nevyhledala. Její život to změnilo tak, že první 2 měsíce stála u okna a dívala se, kdy poškozený vystoupí z autobusu, aby mu mohla jít ohrát jídlo. Opakovaně, i ke dni své výpovědi, s poškozeným rozmlouvá. Chodívá na hřbitov, a když se jí něco nepovede, tak jde za ním do pokojíčku, který zůstal stejný, kde má jeho fotku, a povídá si s ním. Svědkyně akcentovala, že byla vždy klidný člověk, ale nyní je úplně vynervovaná. Obžalovaný se poškozené svědkyně dosud neomluvil. Dále svědkyně uvedla, že vztah poškozeného a jeho syna byl perfektní, často spolu blbli jako kamarádi. S péčí o syna mu svědkyně pomáhala. Pokud měl volno, jezdívali na chatu, autička, na houby, na koupaliště a celkově spolu dobře vycházeli. Když mívala bývalá snaha svědkyně odpolední směny, tak syn poškozeného (vnuk svědkyně) u nich bydlel společně v pokoji s poškozeným. Vnuk chodil z domácnosti svědkyně do školy. Poškozený měl i dobrý vztah se svým otcem, chodili spolu na hokej. Poškozeného v nemocnici navštívila a byla lékaří informována o jeho zdravotním stavu. V neděli (27.10.2019) ve čtyři hodiny ráno byli vyrozuměni, že poškozený umírá, nechť se s ním přijdou rozloučit. Poškozená pak udělila souhlas s darováním jeho orgánů, jelikož poškozený byl zdravý.

31. Obžalovaný se v rámci postupu podle § 214 trest. řádu poškozené svědkyni omluvil.
32. Dále byl vyslechnut Miroslav Č., který uvedl, že je otcem zesnulého poškozeného. Pokud jde o jeho vztah k zesnulému poškozenému, svědek uvedl, že po-té, co se přistěhoval zpět do Ostravy, mu pomáhal zařídit byt a chodili spolu na obědy. Poškozených chodil do práce a po práci ke své matce. Svědek bydlí v Havířově a společně s poškozeným chodili téměř na každý hokejový zápas. Rovněž dne 26.10.2019 byl s poškozeným na předmětném hokejovém zápase. Pokud jde o poslední tři roky života poškozeného zesnulého, tak poškozený neměl přítelkyni, chodil do práce, po práci na pivo a pak ke své matce. V době, kdy míval poškozený v péči syna, tak u matky se

synem i bydlel. Dominantním zájmem poškozeného byly návštěvy hokejových utkání. Vzájemně se navštěvovali především u příležitosti oslav narozenin. Poškozený svědka navštěvoval nepravidelně, když se domluvili. Udržovali i telefonický kontakt, vzájemně si vypomáhali v oblasti elektřiny, jelikož měli shodné vzdělání. Pravidelně se stýkali na hokeji, který byl 2x týdně. Svědek na poškozeném nebyl fakticky závislý, tedy zesnulý poškozený mu nedělal nákupy, nepomáhal s úklidem apod. Společně naopak pracovali na chatě. Mimo hokeje se stýkali na chatě, příp. šli na ragby. Nejednalo se pravidelnost, takto, mimo hokeje se stýkali s frekvencí 1 za měsíc. Poškozený zesnulý se svěřoval svědku se svými problémy, nicméně neměl žádné zásadní problémy. Roli důvěrníka však svědek pro poškozeného zesnulého neplnil, nicméně probírali i osobní záležitosti, jako je vyhledání nové partnerky apod. Oba byli soběstační. Pokud jde o vztah k alkoholu, svědek uvedl, že vztah poškozeného zesnulého k alkoholu, byl standardní (doslova uvedl, jako každý). Po práci zkonsumoval dvě piva a pak šel k matce na oběd. Na pohřbu se od nadřizeného poškozeného dozvěděl, že byl jedním z nejlepších pracovníků. Poškozený se pravidelně neopíjel, byť si někdy tzv. vypil. Po smrti poškozeného svědek nevyhledal žádnou odbornou intervenci, nicméně se smrtí syna se vyrovnával těžko. Svědek chodívá dvakrát týdně na hřbitov a povídá si s ním. Pokud jde o den 26.10.2019 svědek uvedl, že v ten den byl na hokeji s poškozeným a seděli na levné straně. Svědek má permanentku, poškozený nikoliv. První třetinu hokeje strávili společně a poškozený zkonsumoval jedno pivo. Poškozený si však stěžoval, že mu není dobře a odešel s tím, že svědkovi sdělil, že jde domů. Pak začala druhá třetina. Svědek, který byl vracet krýgel, viděl, jak poškozený odcházel. Po skončení druhé třetiny mu sdělil známý, že venku je do sanitního vozu nakládán syn svědka. Svědek kontaktoval poškozeného telefonicky a ten mu sdělil, že je v pohodě a jede do nemocnice. Co bylo příčinou nevolnosti poškozeného, svědek neví. Poškozený byl pod vlivem alkoholu a měl vrávoravou chůzi. Kolik zkonsumoval alkoholu, svědek neví, toliko svědkovi sdělil, že před utkáním zkonsumoval v Kosmosu dvě piva. Na utkání jeli spolu autobusem a před začátkem zkonsumoval poškozený další pivo. Poškozený tedy na stadionu zkonsumoval jedno pivo a před tím v Kosmosu dvě piva. Zda pil poškozený i tvrdý alkohol svědek vyloučil, když uvedl, že poškozený tvrdý alkohol moc nepil. Naměřenou hladinu alkoholu u poškozeného ve výši 4 promile si svědek neumí vysvětlit. Celou první třetinu strávil poškozený v přítomnosti svědka a na začátku první přestávky odešel domů. Poškozený měl vrávoravou chůzi a cizí osoba z jeho projevu mohla poznat, že je pod vlivem alkoholu, nicméně komunikoval normálně. Když přijeli na stadion, tak poškozený neměl na těle žádné zranění. Nestěžoval si, že by někde upadl a udeřil se do hlavy. Svědek potvrdil, že poškozený, který byl prostovlasý, neměl na zadní straně hlavy, ani v obličejové části, žádné zranění. Když bývali na hokeji spolu, tak poškozený nedělal žádné nepřístojnosti, jelikož svědek jej umravňoval. Poškozený sice nadával protihráčům, ale neplival na ně. Svědek nemá informace o tom, že by byl poškozený někdy ze stadionu vyveden. Svědek uvedl, že na hokej chodil častěji než poškozený. K dalším dotazům svědek uvedl, že poškozený moc na alkohol nebyl. Většinou konzumoval pivo, na oslavách si dal občas půlku. Poškozený byl tzv. pivař, po směně dokázal vypít i 5 desetistupňových piv. Na stadionu se konzumovalo desetistupňové pivo. Poškozený si v průběhu utkání nechodil do Kauflandu kupovat tvrdý alkohol. Svědek uvedl, že on sám i jeho kamarádi, kterých je cca 8-10, si nosili na utkání pleskačky s alkoholem, nicméně poškozený z pleskačky nepil. Poškozený si svou pleskačku nenosil, jelikož byl pivař. Bývalá manželka svědka (matka zesnulého poškozeného) si svědkovi nikdy nestěžovala, že by mívala s poškozeným problémy, že by např. přišel opilý apod. Pokud se takto poškozený choval, jistě by mu to bývalá manželka oznámila. Ke svědkovi poškozený nedocházel neohlášený. Nikdo ze známých svědkovi nikdy nesděloval, že by proti poškozenému musela na stadionu zasahovat policie. V průběhu druhé třetiny poškozeného neviděl, viděl jej, jak po první třetině odcházel směrem k pokladnám. Svědek teprve následně slyšel, že poškozený u pokladen zahrnul a šel snad provokovat, ale svědek jej již neviděl. Na stadionu platí i pro fanoušky určitá pravidla, např. se nesmí přinášet skleněné láhve, ale je možné volně se pohybovat. Sektor domácích fanoušků a hostů je oddělen a nikoho tam nepustí.

33. Obžalovaný se v rámci postupu podle § 214 trest. řádu poškozenému svědkovi omluvil.
34. Dále byla vyslechnuta svědkyně Ing. Klára Č., která uvedla, že zesnulý poškozený byl její nevlastní (polorodý) bratr (mají společného otce). Mezi svědkyní a poškozeným byl věkový rozdíl 12 let, nevyrostali ve společné domácnosti, nicméně vzájemně se navštěvovali. Mnoho času spolu trávili v době, než se svědkyně před 8 – 10 roky odstěhovala do Prahy. Poté již nebyli v tak úzkém kontaktu, nicméně setkávali se na oslavách narozenin, jmenin, o víkendech na chatě, jelikož jsou velká rodina a významné dny, při kterých se setkávají, mají rozprostřeny v průběhu roku. O víkendech svědkyně dojíždí za rodiči a ostatními členy rodiny. Svědkyně se se zesnulým poškozeným setkávala především na rodinných oslavách, které vycházely s frekvencí jednou za měsíc až dva měsíce. Mimo tyto akce se, s ohledem na pobyt svědkyně v Praze, víceméně nesetkávali. Svědkyně zná zájmy poškozeného zemřelého, kterým byl především hokej, který navštěvovali s otcem, měli permanentky. Se synem zesnulého poškozeného, který chtěl být hokejistou, navštěvovali i jeho turnaje. Po smrti jeho přítelkyně se poškozený vrátil do Havířova a bydlel chvíli u své matky. Pak si obstaral byt kousek od Permonu. Dílem bydlel ve svém bytě a dílem u své matky. Svědkyně měla poškozeného zesnulého ráda, a on měl rád její osobu. Když byla příležitost, trávili společně víkendy na chatě, což bylo tak 1 – 2 za rok. Udržovali telefonický kontakt, jednou ji zesnulý poškozený navštívil v Praze. Vzájemně si přáli u příležitosti narozenin, jmenin, vánočních svátků a poskytovali si dárky. Vzájemně se nesháněli. Poškozený rád konzumoval pivo, asi jako každý. Otec poškozeného si před svědkyní nikdy nestěžoval na vztah poškozeného k alkoholu. V souvislosti s úmrtím poškozeného nevyhledala svědkyně žádnou intervenci. Špatně to však snáší její otec. Po smrti poškozeného se v rodině projevuje smutek, myslí na to, stále se jim tento prožitek vrací. Svědkyně zopakovala, že s poškozeným byla především v telekomunikačním kontaktu. Pokud hovořila o chatě, jedná se o chatu jejich otce, kam jezdí celá rodina.
35. Dále byla vyslechnuta svědkyně Michaela Č., která uvedla, že zesnulý poškozený byl její bývalý manžel, se kterým se rozvedla v roce 2014. Mají společného syna M. Č., nar. xxx. Příčinou rozvodu jejich manželství, který byl nesporný, byla skutečnost, že si zesnulý poškozený našel přítelkyni. Jejich společný syn byl svěřen do výchovy svědkyně, poškozený se s ním stýkal, kdykoliv měl zájem. Výživné platil řádně a poskytoval i plnění nad rámec vyživovací povinnosti. S jejich společným synem chodili na hokej, měli spolu hezký vztah. Když měla svědkyně odpolední směnu, tak byl syn celý týden u bývalé tchýně, kde také spal a ten týden tam bydlel i zesnulý poškozený, který byl schopen se o syna postarat. Zesnulý poškozený jezdil se synem o víkendech na chatu, chodili spolu ven, byli spolu na dovolené, jejich styk byl intenzivní. Zda jej jejich syn vnímal jako vzor, svědkyně neví, nicméně nikdy o něm jejich společný syn nehovořil škaredě. Naopak, vždy se na setkání s ním těšil a měl v jeho osobu důvěru. Jiný muž v životě jejich společného syna nevystupoval. Poškozený zesnulý se o jejich společného syna zajímal, včetně školního prospěchu. Jejich společný syn rád jezdil na koloběžce a s poškozeným chodili na rampy, na což se syn vždy těšil. Rovněž v době, kdy jejich společný syn trénoval hokej, tak poškozený s ním chodil na tréninky a tzv. se v něm viděl. U příležitosti jmenin, narozenin, vánočních svátků mu poškozený přával a poskytoval dárky. Nikdy do jejich vztahu ke společnému synovi neingeroval orgán sociálně právní ochrany dítěte. V souvislosti se smrtí poškozeného nemusel nezletilý syn vyhledat žádnou intervenci, toliko 2 – 3 dny nebyl ve škole, jelikož o události hovořily děti ve škole. Syn se choval normálně a až na pohřbu si uvědomil nastalý stav. Aktuálně si uvědomuje ztrátu otce, o kterém příležitostně hovoří. Ke vztahu poškozeného k alkoholu svědkyně uvedla, že poškozený alkohol užíval, a to pivo i tvrdý alkohol a opíjel se. Nad naměřenou haldou alkoholu 4 promile se poškozená nepodivovala, připustila takovou míru konzumace alkoholu. Svědkyně uvedla, že byly chvíle, kdy

se poškozený potřeboval alkoholem tzv. zrestartovat, ale vždy to bylo v poklidu. Jednalo se o dobu před rokem 2014, od společného syna informace o takovém chování poškozeného neměla.

36. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Marek B., který vypověděl, že obžalovaného zná z výkonu pořadatelské služby na hokejových zápasech. V předmětný den vykonávali společně pořadatelskou službu v sektoru fanoušků hostů, jelikož se jednalo o utkání s Frýdkem-Místkem. V jednom okamžiku byli společně s obžalovaným opření o zábradlí, když do sektoru hostů vstoupil muž, který byl skalním fanouškem domácího týmu (zesnulý poškozený). Poškozený se opřel o zábradlí vedle obžalovaného a došlo mezi nimi k nějaké verbální komunikaci. Poškozený byl v podnapilém stavu, špatně artikuloval, nebyl téměř schopen chůze, vrávorál a dohadoval se s obžalovaným, kterému nadával. Záhy se na místo dostavil další člen pořadatelské služby, kterému říkají Shrek (M. H.) a váží cca 150 kg, který poškozeného vyvedl ven ze stadionu. K dotazům pak svědek vypověděl, že když zaregistroval poškozeného tak stáli s obžalovaným vedle sebe nahoře u zábradlí. Svědek poškozeného zaregistroval až v okamžiku, kdy k nim přišel a byl na úrovni obžalovaného, tedy již se nacházel v sektoru fanoušků hostů. Svědek sledoval ledovou plochu, a proto zaznamenal poškozeného, který přicházel zezadu, až když k nim přistoupil. Poprvé jej svědek zaznamenal, když byl od nich cca 2 metry. Svědek uvedl, že z chování poškozeného měl za to, že nejde cíleně za nimi, ale jde jejich směrem s cílem se opřít. Svědek se k poškozenému otočil a poškozeného zaregistroval i obžalovaný. Poškozený se opřel vedle obžalovaného o konstrukci pro opření se stojících diváků. Byli opření všichni vedle sebe v pořadí: svědek, obžalovaný, poškozený. Když svědek poprvé uviděl poškozeného, tak poškozený snad něco říkal, svědek si nebyl jistý. Poškozený začal něco vulgárního sdělovat obžalovanému, ale svědek neví, co, komunikovali mezi sebou, svědek neví, o čem. Po-té obžalovaný sdělil poškozenému, že se nachází v sektoru fanoušku hostů a že má prostor opustit. Svědek doplnil, že z gestikulací poškozeného dovedl, že nadával obžalovanému, nikoliv na úroveň hokeje či např. špatně vychlazené pivo, ačkoliv jednotlivé nadávky přímo neslyšel. K osobě poškozeného svědek uvedl, že jej zná z dřívějšího výkonu pořadatelské služby a jedná se o fanouška domácího týmu. V inkriminovaný den neměl poškozený oblečeno nic, z čeho by bylo možné poznat, že fandí domácímu týmu, tedy pohledem nebylo možné určit, zda je fanoušek domácího týmu či hostů. Jednalo se o problémového fanouška, který verbálně napadal pořadatelskou službu, dělal problémy, dokonce byl v minulosti i cca 2 – 3x vykázán. To, že je poškozený pod vlivem alkoholu poznal svědek z chůze poškozeného, která byla nejistá a vrávoravá, navíc měl svědek pocit, že alkohol cítil i z dechu poškozeného. Zda mohl i obžalovaný poznat, že je poškozený opilý, svědek neví. Obžalovaný tedy sdělil poškozenému, že se jedná o sektor hostů a vyzval jej, necht' tento sektor opustí. Neznámí, kterému týmu v ten den poškozený fandil, jelikož věděli, že je to skalní fanoušek domácích. Prostor pro fanoušky hostů byl ohrazen. Poškozený na výzvu nijak nereagoval, stál opřený a koukal na obžalovaného. Zda poškozený na výzvu obžalovaného k opuštění sektoru nějak slovně reagoval, svědek neví. Poškozený zůstal opřený a do 10 sekund tam přišel M. H., který poškozeného uchopil za pravou stranu a vyvedl. Svědek uvedl, že oproti obžalovanému má větší zkušenosti s výkonem pořadatelské služby, nicméně obžalovaný se na něj nijak neobrátil s žádostí o pomoc či radu. Svědek do jednání obžalovaného nijak nezasahoval, jelikož poškozený v ten okamžik nehovořil se svědkem, nijak svědka fyzicky nenapadal, a to ani obžalovaného, tedy svědek neměl důvod zasahovat. Zopakoval, že neslyšel komunikaci obžalovaného a poškozeného. Svědek nezaznamenal, že by měl poškozený v úmyslu fyzicky napadnout obžalovaného. Poškozený se určitě nijak nechystal fyzicky napadnout svědka, ani nikoho jiného, nebyl agresivní. Zda něco sdělil M. H. při svém příchodu si svědek nevybavil, snad tam proběhla nějaká komunikace. M. H. uchopil poškozeného za rameno a vyvedl jej ven, resp. uchopil jej za rameno, otočil a uchopil do něčeho jako je páka a vyvedl jej ven. Poškozený se proti jednání M. H. nijak nevzpouzel, ani jej M. H. nemusel nést. Poškozený na místě nikomu nevyhrožoval. Obžalovaný zůstal chvíli, do 30 vteřin, opřený vedle svědka a pak také odešel. Z jakého důvodu obžalovaný odešel, svědek neví. Je zvykem, že když člen pořadatelské

služby opouští přidělené stanoviště, tak to sdělí svému partákovvi, ale obžalovaný v ten den svědkovi důvod, pro který stanoviště opustil, nesdělil. Nicméně občas se stávalo, že někdo takhle odešel. M. H., který odváděl poškozeného, nepotřeboval žádnou pomoc dalších členů pořadatelské služby. Obžalovaný se zpět na své stanoviště již nevrátil. Za svědkem pak někdo přišel a sdělil mu, že za branou se stal nějaký problém. Teprve po příjezdu policie se svědek dozvěděl, že obžalovaný tohoto fanouška (poškozeného) napadl. Obžalovaný pak svědku sdělil, že venku měl nějaký incident s poškozeným, kterému snad předcházela nějaká slovní roztržka. V okamžiku, kdy si M. H. převzal poškozeného za účelem jeho vyvedení, neměl obžalovaný důvod jít za poškozeným. V ten den řídil pořadatelskou službu Milan B. Ke své osobě svědek doplnil, že pracuje 24 let u xxx. K dalším dotazům svědek vypověděl, že k osobě poškozeného se říkávalo, že chodíval na hokej ve značně podnapilém stavu, čímž byl i docela známý a byl provokatér, který na hokej chodíval vyvolávat šarvátky a verbální potyčky s ochrankou. Chodíval tam v podnapilém stavu. V předmětný den poškozeného dříve neviděl. Zda byl poškozený zraněn, když k nim v sektoru hostů přistoupil, svědek neví, nicméně pokud by poškozený byl zraněn, tak by si toho svědek všiml a neprodleně by poškozenému poskytl první pomoc a potom by vyrozuměl rychlou záchrannou službu.

37. Za podmínek § 213 trestního řádu byly v hlavním líčení provedeny listinné důkazy, ze kterých soud zjistil následující skutečnosti. Z protokolu o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace, (č.l. 5-8) si soud učinil představu o prostorových poměrech na místě činu, jakož i o charakteru místa činu; z ohledání místa činu, jakož i pořízené fotodokumentace je zřejmé, že místo činu je tvořeno souvislou asfaltovou plochou, která přímo navazuje na parkoviště. Ze sdělení Zdravotnické záchranné služby Moravskoslezského kraje, p.o. (č.l. 9) soud zjistil, že projednávaná událost byla oznámena na tísňovou linku 155 dne 26.10.2019 v 18:32:59 Městskou policií Havířov. Z audiozáznamu oznámení projednávané události na tísňovou linku (č.l. 11, 13 a 16 – zproštění mlčenlivosti) soud zjistil, že dne 26.10.2019 v 18:32:59 oznámila p. D. z Městské policie Havířov, že u zimního stadionu v Havířově se nachází muž, který je v bezvědomí, a to po pádu hlavou na beton po úderu do obličeje. Z protokolu o vydání věci (č.l. 127) soud zjistil, že policejní orgán, postupem podle § 78 odst. 1 trest. řádu, zajistil kamerové záznamy z kamer SSRZ Havířov – zimní stadion, Havířov – Podlesí ze dne 26.10.2019 od 18.00 do 19.00 hod., a to kamer D1, D3, D4 a D5. Ze záznamu o zajištění důkazního prostředku (č.l. 128) soud zjistil, že dne 26.10.2019 zajistil policejní orgán od Městské policie Havířov kamerový záznam z mobilní služebny MP Havířov, která byla dne 26.10.2019 v době od 18.30 do 18:35 hod. umístěna před zimním stadionem v Havířově – Podlesí. Z protokolu o vydání věci (č.l. 133) soud zjistil, že policejní orgán, postupem podle § 78 odst. 1 trest. řádu, zajistil dne 29.10.2019 v 08:35 hod. vzorek krve poškozeného M. Č. Ze sdělení Nemocnice s poliklinikou Havířov (č.l. 137) soud zjistil, že poškozený M. Č., nar. xxx byl přijat na oddělení ARO v již hlubokém bezvědomí. Z lékařských zpráv k poškozenému M. Č. založených na č.l. 138-172, 177 soud zjistil, že poškozený byl přijat dne 26.10.2019 v 20:12 hod. Nemocnicí s poliklinikou Havířov, oddělením MOJIP (mezioborová JIP) a byla stanovena základní diagnóza – Úrazové subdurální krvácení; neotevřená rána, a dále pro ložiskové poranění mozku, neotevřená rána; otřes mozku, neotevřená rána; poruchy způsobené alkoholem – škodlivé užívání; dechovou zkouškou naměřena hladina alkoholu 3,83 promile; exitus letalis dne 28.10.2019 v 13:20 hod., zařazen do transplantačního programu. Z odborného vyjádření Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor kriminalistické techniky a expertíz, obor kriminalistika, odvětví zkoumání videozáznamů (č.l. 217-225) soud zjistil, že předmětem zkoumání byly zajištěné videozáznamy ze dne 26.10.2019 z SSRZ Zimní stadion Havířov a z mobilní služebny Městské policie Havířov, z těchto záznamů pak byly vydistributedy fotografie na kterých je zachyceno jednak místo činu (č.l. 220,221) a jednak vlastní útok obžalovaného č.l. 222, který je oblečen do reflexní vesty, tmavých kraťasů a tmavé (zřejmě modré) bundy s kapucí; v době útoku č.l. 223, stojí obžalovaný čelně k poškozenému, který je prostovlasý, poškozený stojí k obžalovanému mírně pravým bokem, hlavu má v okamžiku kdy obžalovaný pravou rukou útočí v čelním postavení vůči

obžalovanému; na č.l. 224 je zachycen pád poškozeného po útoku obžalovaného, když poblíže se nachází hlídka městské policie; incident se odehrává na zpevněné (dle ohledání asfaltové) ploše na chodníku mezi schodištěm a parkovištěm. Z videozáznamu založený na č.l. 225 soud zjistil, že tento obsahuje soubory Foto a Video, v souborech Video se nacházejí původní (nezpracované) videosoubory z kamery SSRZ CH_4 a MP Havířov a dále zpracované videosoubory, kdy záznamy jsou přiblížené; na obou videozáznamech je záznam incidentu, který začíná v situaci, kde je poškozený druhou osobou, která nemá oblečenou reflexní vestu (M. B.), vyveden ze stadionu, když poškozený ze stadionu vychází sám bez opory jiné osoby, jde pozpátku nejprve ze schodů, kdy je držen nataženou rukou druhou osobou (M. B.), poté jde pozpátku bez opory jiné osoby, fakticky ustupuje před osobou, která jej vyvádí, a od schodiště pozpátku ujde 5 kroků, pak vyvádějí osoba odchází a poškozený učiní 5 kroků do předu, v tomto okamžiku k němu přichází rychlým krokem výrazně zavalitější osoba, která má oblečené tmavé kratásy, tmavou bundu s kapucí a reflexní vestu (útočník-obžalovaný), která, když dojde k poškozenému, jenž učiní útok levou nohou směrem od schodů, kterými vyšel ze stadionu a nachází se pravou stranou směrem k čelnímu postavení útočníka a hlavu má vytočenou směrem k útočníkovi, jej úderem pravé ruky na levou část hlavy poškozeného napadne; poškozený se úderu útočníka nijak nebrání a po úderu padá bez snahy pád utlumit směrem dozadu na zpevněnou plochu a dopadá na celé tělo, které je rovné, včetně hlavy; časový interval mezi okamžikem, kdy poškozeného zanechá na místě vyvádějí osoba a okamžikem úderu útočníka jsou 3 sekundy, vše se odehrává před čelním postavením hlídky městské policie, která se nachází na okraji zpevněné plochy ve vzdálenosti několika metrů a v časovém intervalu 4 sekund od napadení útočníkem přistupuje hlídka k ležícímu poškozenému. Dále DVD obsahuje vy distribuované fotografie z videozáznamu. Z vyjádření VZP ČR založených na č.l. 280, 284-290, 655 – 662 a 769 soud zjistil, že tato se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody za vynaložené náklady na léčbu poškozeného ve výši 110 645,- Kč. Z úředního záznamu Městské policie Havířov (č.l. 299) soud zjistil, že tento byl zpracován svědkem M. V. a tento obsahuje popis projednávaného skutku, jak o něm svědek dále vypovídal v řízení, přičemž útok obžalovaného je popsán tak, že tento zaútočil úderem pěsti. Ze záznamu Policie ČR o provedení dechové zkoušky soud zjistil, že u obžalovaného byla provedena dechová zkouška na přítomnost alkoholu v dechu dne 26.10.2019 v 18:51:52 hod. s výsledkem 0,00 promile; u poškozeného byla provedena dne 26.10.2019 v 18:54:18 hod. s výsledkem 4,08 promile. Ze sdělení HC Havířov 2010 s.r.o. (č.l. 310) soud zjistil, že pořadatelskou službu zajišťovali jejich zaměstnanci; všichni zaměstnanci pořadatelské služby měli uzavřené dohody o provedení práce s HC Havířov 2010 s.r.o.; obžalovaný měl rovněž uzavřenou dohodu o provedení práce; vedli si sestavu zaměstnanců pořadatelské služby dne 26.10.2019; HC Havířov 2010 s.r.o. nepožadoval od zaměstnanců zajišťující pořadatelskou službu pojištění odpovědnosti za škodu zaměstnance ani pojištění občanské odpovědnosti. Z dohody o provedení práce (č.l. 311) soud zjistil, že obžalovaný uzavřel dne 9.1.2019 s HC Havířov 2010 s.r.o. dohodu o provedení práce, jejímž předmětem bylo zajištění pořadatelské služby během domácích hokejových zápasů mužů HC AZ Residomo Havířov; dohoda byla uzavřena do dne 31.12.2019. Ze seznamu zaměstnanců (č.l. 312) soud zjistil, že dne 26.10.2019 působil jako pořadatel hokejového utkání, mimo jiné, obžalovaný, Marek B., Milan B. a Martin H. Ze sdělení Českého hydrometeorologického ústavu (č.l. 315) soud zjistil, že dne 26.10.2019 v době od 16.00 do 22.00 hod. pro lokalitu Lucina, když pro lokalitu Havířov – Podlesí se měření neprovádí, bylo celý den jasno beze srážek, slunce zapadlo v 17:35 hod. a konec občanského soumraku nastal v 18:08 hod. Z úmrtního listu poškozeného (č.l. 317) soud zjistil, že poškozený zemřel dne 28.10.2019. Ze zprávy ÚP ČR, KP v Ostravě, KP Havířov (č.l. 318-319) soud zjistil, že poškozený byl v evidenci úřadu práce naposledy v době od 23.10.2008 do 31.10.2008, dále soud zjistil, že poškozený nebyl poživatel dávek sociálního zabezpečení. Ze zprávy o pověsti (č.l. 320) soud zjistil, že poškozený nebyl v místě svého bydliště projednáván pro přestupkové jednání. Ze zprávy společnosti xxx (č.l. 321-334) soud zjistil, že poškozený byl jejich zaměstnancem od 21.11.2008 až do své smrti, z hlediska pracovní morálky byl bezproblémový; ze

mzdových listů si pak učinil soud o výši příjmů poškozeného. Z opisu z evidence přestupků poškozeného soud zjistil, že tento neobsahuje žádný záznam. Z opisu rejstříku trestů poškozeného soud zjistil, že tento obsahuje dva záznamy, kdy poprvé byl poškozený odsouzen rozhodnutím Okresního soudu v Karviné ze dne 27.8.1997, sp. zn. 11 T 200/97 pro trestný čin poškození cizí věci podle § 257 odst. 1 z.č. 140/1961 Sb., přičemž v rámci tohoto odsouzení byl účasten amnestie Prezidenta republiky ze dne 3.2.1998. Jako druhé je vykazováno odsouzení z trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 22.7.2019, sp. zn. 7 T 115/2015 pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 6 měsíců s podmíněným odkladem ve výměře 18 měsíců, a dále k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 48 měsíců, toto odsouzení bylo ke dni 23.3.2019 osvědčeno. Ze sdělení xxx (č.l. 337-338) soud zjistil, že obžalovaný byl studentem této školy do dne 30.6.2019.; obžalovaný byl většinou ukázněný, náladový a měl problémy docházkou a pozdními příchody, tedy s plněním školního řádu; v průběhu studia byla obžalovanému opakovaně uložena důtka třídního učitele a ředitele v akademickém roce 2018/2019 snížena známka z chování na známku 2, vše za absence a pozdní příchody. Ze sdělení společnosti xxx (č.l. 339-341) soud zjistil, že obžalovaný měl u uvedené společnosti, resp. dceřiné společnosti, uzavřené dohody o provedení práce v době od 5.6.2019 do 24.9.2019 na pozici strážník; pokud jde o pracovní hodnocení je pozitivní. Ze sdělení OKD, a.s. (č.l. 344) soud zjistil, že obžalovaný byl u uvedené společnosti zaměstnán jako horník v době od 3.2.2020 do 3.3.2020, pracovní poměr byl ukončen ze strany zaměstnavatel ve zkušební době; pracovní hodnocení obžalovaného je pozitivní, v kvalitě práce byly drobné nedostatky.

38. Ze zprávy Magistrátu města Havířov (č.l. 349-3501), kopie přestupkového spisu Policie ČR sp. zn. KRPT-173038/PŘ-2019-070312 (č.l. 351-352), jakož i kopie kopii přestupkové spisu Magistrátu města Havířov (č.l. 355-381) soud zjistil, že v rámci této spisové dokumentace bylo projednáváno podezření ze spáchání přestupku ze strany obžalovaného, kterého se měl dopustit jednáním dne 21.7.2019, kdy měl v 00:45 hod. v Havířově-městě, Dlouhá třída 19, před barem Prestige nejprve křičet „já vám zbiju, já vás všechny zbiju“ a po-té měl fyzicky napadnout jiné dvě osoby; usnesením správního orgánu pak byla věc dne 31.10.2019 dílem zastavena z důvodu, že skutek se nestal a dílem zastavena z důvodu, že skutek není přestupkem.
39. Ze spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, ÚO Karviná, OO Havířov 1 sp. zn. KRPT-145424/TČ-2020-070312 soud zjistil, že dne 18.7.2020 byly proti obžalovanému zahájeny úkony trestného řízení pro podezření ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že: ad1) v době kolem 01:25 hod. dne 18.7.2020 na ul. Hlavní třída 63 v Havířově, v podnapilém stavu, bouchal pěstmi do zaparkovaného motorového vozidla zn. Hyundai, RZ xxx, přičemž u vozidla ulomil zpětné zrcátko, čímž způsobil škodu ve výši 3 000,- Kč a svého jednání nezanedbal ani na výzvy MP Havířov, ad 2) v době od 13.00 hod. do 13.50 hod. dne 18.7.2020 na ul. Dlouhá třída v Havířově v okolí křižovatky s ulicí Studentská v podnapilém stavu vulgárně vykřikoval a bouchal pěstí do autobusové zastávky a do vstupních dveří domu č. 117, Dlouhá třída Havířov a jednou kopl do zaparkovaného motorového vozidla zn. VW Passat RZ xxx. Usnesením policejního orgánu ze dne 17.9.2020 byla tato věc podle § 159a odst. 3 trest. řádu (neúčelnost) odložena.
40. Ze sdělení poškozeného nezl. M. Č., nar. xxx (č.l. 425) soud zjistil, že poškozený obdržel od Ministerstva spravedlnosti ČR jako peněžitou pomoc ve smyslu zákona č. 45/2013 Sb. částku 200 000,- Kč. Ze sdělení Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 28.7.2020 (č.l. 432-436) soud zjistil, že MS ČR vyplatila, na základě rozhodnutí ze dne 15.7.2020, č.j. MSP-50/2020-ODSK-OTC/8, jako peněžitou pomoc oběti nezl. M. Č., nar. xxx na náhradě nemajetkové újmy částku 200 000,- Kč; dále soud zjistil, že MS ČR se připojila k trestnímu řízení, z důvodu vyplacení peněžité pomoci

oběti, s částkou 200 000,- Kč. Z podání obhájce obžalovaného, jakož i lékařské zprávy MUDr. P. P. (č.l. 438-439) soud zjistil, že obžalovaný je od 1/2018 v psychiatrické péči. Z podání zmocněnce pozůstalých poškozených nazvané „Uplatnění nemajetkové újmy v rámci trestního řízení“ (č.l. 441-443) soud zjistil, že pozůstalá poškozená Marie S., nar. xxx (matka poškozeného) uplatnila nárok na nemajetkovou újmu ve výši 500 000,- Kč; pozůstalá poškozená Andrea W., nar. xxx (sestra poškozeného) uplatnila nárok na nemajetkovou újmu ve výši 350 000,- Kč; pozůstalá poškozená Ing. Klára Č., nar. xxx (sestra poškozeného) uplatnila nárok na nemajetkovou újmu ve výši 250 000,- Kč; pozůstalý poškozený Miroslav Č., nar. xxx (otec poškozeného) uplatnil nárok na nemajetkovou újmu ve výši 500 000,- Kč a nárok na náhradu škody představující náklady pohřbu ve výši 26 369,- Kč. Ze sdělení zmocněnce poškozených, jakož i příloh sdělení (č.l. 450-452) soud zjistil, že celkové náklady pohřbu zesnulého poškozeného činily 26 369,- Kč. Z kopie novinového článku, který byl publikován dne 20.7.2020 na webových stránkách www.polar.cz (č.l. 454), jakož i výsledku zajištění důkazu policejním orgánem (č.l. 456-469) soud zjistil, že tento článek a zajištěné písemnosti popisují chování obžalovaného dne 18.7.2020 (věc byla následně projednávána Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, ÚO Karviná, OO Havířov 1 pod sp. zn. KRPT-145424/TČ-2020-070312). Ze sdělení PN Marianny Oranžské ze dne 2.10.2020 (č.l. 494) soud zjistil, že obžalovaný byl v tomto zařízení hospitalizován v době od 17.8.2020 do 14.9.2020, kdy byl propuštěn na vlastní žádost; léčebný režim dodržoval, abstinenci neporušil. Z propouštěcí zprávy PN Marianny Oranžské ze dne 14.9.2020 (č.l. 573-574) soud zjistil, že obžalovaný byl v tomto zařízení hospitalizován v době od 17.8.2020 do 14.9.2020; diagnóza přijetí – reakce na těžký stres a poruchy přizpůsobení; v rámci přijetí měl obžalovaný pozitivní laboratorní vyšetření na Cannabinoidy a THC; ve věci abusu alkoholu a anabolik projevoval alibizační tendence; orientován na fyzickou stránku své osobnosti; diagnostikován syndrom závislosti na alkoholu v prvním stádiu a abusu anabolik v OA. Z rodného listu nezl. M. Č., nar. xxx (č.l. 575) soud zjistil, že otcem nezl. je zesnulý poškozený. Z prohlášení oběti nezl. M. Č., nar. xxx o dopadech trestného činu na jeho život soud zjistil, že dne 20.1.2020 učinil poškozený nezl. M. Č. toto prohlášení, ve kterém uvedl, že s otcem (zemřelý poškozený) vyrůstal v jedné domácnosti po dobu 6-ti let, po rozvodu rodičů byl svěřen do péče matky, nicméně s otcem byl v pravidelném kontaktu. Se ztrátou otce se postupně vyrovnává za pomoci matky, po jeho smrti nechodil několik dní do školy z důvodu vyvarování se reakce sociálního okolí. Od obžalovaného, ke dni prohlášení, neobdržel poškozený žádnou omluvu či vysvětlení a o osobní kontakt s osobou obžalovaného nemá poškozený zájem. Ze sdělení Správy sportovních a rekreačních zařízení Havířov ze dne 9.12.2020 (č.l. 595-602) soud zjistil, že práva a povinnosti hokejových fanoušků, kteří se účastní hokejových utkání na zimní stadionu Těšínská 1296/2a, Havířov – Podlesí jsou upravena návštěvním řádem; pořadatelskou službu při hokejových utkáních probíhajících na zimním stadionu Těšínská 1296/2a, Havířov – Podlesí zajišťuje subjekt HC Havířov 2010, s.r.o. na základě Smlouvy o nájmu nebytových prostor a užívání sportovních ploch č. 045/SSRZ/2013, část C, bod 10., příloha 3; pokud jde o akty upravující činnost osob zajišťující pořadatelskou službu při hokejových utkáních na zimním stadionu Těšínská 1296/2a, Havířov – Podlesí, pak toto neupravuje SSRZ Havířov, jedná se o vnitřní záležitost HC Havířov 2010, s.r.o.; Z návštěvního řádu víceúčelové haly, Těšínská 1296/2a, Havířov – Podlesí, který byl platný a účinný ke dni 26.10.2019 soud zjistil, že tento byl platný i pro hokejová utkání, která byla zajišťována subjektem HC Havířov 2010, s.r.o.; dozor nad dodržováním a respektováním návštěvního řádu prováděla pořadatelská a bezpečnostní služba; pořadatelská a bezpečnostní služba byla oprávněna provádět vstupní kontrolu; do prostoru stadionu bylo zakázáno vnášet, mimo jiné, alkoholické nápoje; do zimního stadionu byl zakázán vstup, mimo jiné, osobám podnapilým a osobám zjevně pod vlivem jiných návykových látek, jakož i sobám, které představují bezpečnostní riziko; návštěvníci haly byli povinni se v hale pohybovat toliko v prostoru pro veřejnost, a to ukázněně; návštěvníci byli povinni respektovat pokyny pořadatelské a bezpečnostní služby; z bezpečnostních důvodů byli návštěvníci povinni na pokyn pořadatelské a bezpečnostní služby, případně Policie ČR zaujmout jiná místa než

jsou uvedena na vstupence, a to i v jiném sektoru; osoby, které byly zjevně pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek, stejně jako osoby, které neoprávněně manipulovaly s technických zařízením haly či ohrožovaly bezpečnost osob a majetek nacházející se v hale, nebo jinak obtěžovaly ostatní návštěvníky, a porušovaly zákazy stanovené návštěvním řádem, mohly být pořadatelskou službou nebo bezpečnostní službou, případně Policií ČR kdykoliv vyvedeny z haly bez nároku na vrácení vstupného; v případě, že návštěvník zvláště závažně, nebo opakovaně méně závažně poruší povinnosti, nebo zákazy, které ukládá návštěvní řád, byl pořadatel oprávněn uložit takovému návštěvníkovi časově limitovaný zákaz vstupu do haly v souvislosti s konáním akce, a to za účelem zajištění pořádku a bezpečnosti při konání dalších takových akcí; předložením vstupenky u vstupu a vstupem od haly vyjadřoval držitel vstupenky souhlas s návštěvním řádem, jakož i povinností respektovat pokyny pořadatelské a bezpečnostní služby; pořadatel si vyhradil právo odepřít vstup nebo vyvést, každou osobu, která nevyhoví pokynům pořadatelské a bezpečnostní služby, návštěvnímu řádu a dalším, jakož i osobu, jejichž chování bude shledáno nepřístojným; důvodem k vyvedení z haly je i pohyb návštěvníka mimo návštěvníkům vymezené prostory; nedodržoval-li návštěvník haly zákaz kouření a kouřil mimo vyhrazené prostory i po výzvě pořadatelské služby, byl z haly vyveden. Ze smlouvy o nájmu nebytových prostor a o užívání sportovních ploch č. 045/SSRZ/2013, uzavřené dne 1.5.2013 mezi Správou sportovních a rekreačních zařízení Havířov, jako pronajímatelem, a HC Havířov 2010, s.r.o., jako nájemcem, konkr. z bodu c), čl. 10 soud zjistil, že v době hokejových zápasů zajišťuje pořadatelskou a další službu nájemce. Z výpisu z OR subjektu HC Havířov 2010, s.r.o., IČ: 28627181, soud zjistil, že tento subjekt vznikl dne 22.6.2010. Ze sdělení HC Havířov 2010, s.r.o. (č.l. 640-641) soud zjistil, že pořadatelská služba při hokejových utkáních probíhajících na zimní stadionu Havířov – Podlesí byla v roce 2019 zajišťována vlastními zaměstnanci HC Havířov 2010, s.r.o., kteří pracovali na základě dohody o provedení práce, shodně na základě dohody o provedení práce ze dne 9.1.2019 vykonával v roce 2019 pořadatelskou službu i obžalovaný. Ze sdělení Nemocnice s poliklinikou Havířov (č.l. 664) soud zjistil, že zesnulý poškozený byl v NsP Havířov oddělení MOJIP hospitalizován v době od 26.10.2019 od 20:30 hod. do dne 30.10.2019 do 9:45 hod., kdy byl přeložen na anesteziologicko-resuscitační oddělení, během hospitalizace na MOJIP nebyl evidován žádný bezpečnostní incident s osobou zesnulého poškozeného, nezasahovala proti jeho osobě ochranná služba nemocnice ani nebyl kurtován či umravňovanou jinou osobu, ani proti němu nebyla použito omezovacích prostředků. Z doplnění vyjádření HC Havířov 2010, s.r.o. (č.l. 670-671), včetně jeho přílohy, soud zjistil, že činnost zajišťujících pořadatelskou službu při domácích hokejových utkáních se řídila Soutěžním a disciplinárním řádem, který byl vydán Českým svazem ledního hokeje, z.s., Praha a který je závazný pro všechny oddíly a kluby ledního hokeje v rámci ČR; povinnosti klubu na úseku pořadatelské služby jsou upraveny v čl. 312 – 316; dle čl. 312 odst. 3 písm. c) je klub povinen zajistit, aby jeho příznivci na stadionu, na kterém se hraje utkání, se nedopustili výtržnosti, nevyprovokovali potyčku, nedopustili se fyzického napadení nebo pokusu o takové jednání; dle čl. 316 písm. j) je klub povinen pořadatelskou službou zajistit, aby do stadionu nebyly vpuštěny osoby, popřípadě, aby byly zajištěny a vyvedeny osoby pod vlivem alkoholu či jiných omamných látek, osoby se zbraněmi, pyrotechnikou, či jinými předměty ohrožující bezpečnost a zdraví osob a osoby, které svým chováním narušují bezpečnost ostatních účastníků utkání; každý člen, který zajišťoval pořadatelskou službu domácích zápasů týmu HC AZ Havířov, byl vždy před zahájením výkonu své činnosti poučen o svých povinnostech ze strany hlavního pořadatele; stejně tak byl dne 26.10.2019 před zahájením výkonu své činnosti poučen i obžalovaný. Ze sdělení poškozeného nezl. M. Č. ze dne 13.7.2021 (č.l. 765) soud zjistil, že obžalovaný uhradil v době od 15.3.2021 do 23.6.2021 na uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy částku 3 500,- Kč, tedy nezl. poškozený nadále uplatňuje nárok ve výši 36 500,- Kč. Ze sdělení MS ČR ze dne 15.7.2021 (č.l. 771-773) soud zjistil, že obžalovaný uhradil na pohledávku MS ČR z titulu vyplacení peněžité pomoci oběti – nezl. M. Č., ke dni 14.6.2021 částku ve výši 12 000,- Kč, když od ledna 2021 plní měsíční splátky ve výši 2 000,- Kč. Ze sdělení zmocněnce poškozených JUDr. M. Kříže,

Ph.D. ze dne 4.8.2021 (č.l. 789) soud zjistil, že obžalovaný uhradil poškozeným na v řízení uplatněné nároky následující plnění: M. S. – 11.6.2021 částka 1 000,- Kč, 23.7.2021 částka 1 000,- Kč; A. W. – 26.5.2021 částka 1 000,- Kč, 23.6.2021 částka 1 000,- Kč, 19.7.2021 částka 1 000,- Kč; Ing. K. Č. – 29.5.2021 částka 1 000,- Kč, 22.6.2021 částka 1 000,- Kč, 19.7.2021 částka 1 000,- Kč; M. Č. 2.3.2021 částka 15 000,- Kč na náklady pohřbu, 23.4.2021 částka 5 000,- Kč na náklady pohřbu, 20.5.2021 částka 6 369,- Kč na náklady pohřbu, 23.5.2021 částka 1 000,- Kč, 22.6.2021 částka 1 000,- Kč, dne 19.7.2021 částka 1 000,- Kč. Úředního záznamu soudu ze dne 15.9.2021 (č.l. 789 verte) soud zjistil, že Probační a mediační služba ČR, Středisko Havířov realizuje v současné době program VIT – Vnímám i tebe, který je určen pachatelům násilné trestné činnosti, a dále spolupracují i s dalšími subjekty typu o.p.s. při realizaci resocializačních programů. Ze zprávy Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 14.9.2021 soud zjistil, že na náhradu nemateriální újmy uhradil obžalovaný ministerstvu ke dni 14.9.2021 celkem částku 18 000,- Kč, kterou plní na základě dohody o splátkách od ledna 2021 ve splátkách ve výši 2 000,- Kč měsíčně; nadále ministerstvo uplatňuje částku ve výši 182 000,- Kč. Z internetových stránek Českého statistického úřadu soud zjistil, že v roce 2018 činila průměrná hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství částku 31 885,- Kč. Ze sdělení poškozeného nezl. M. Č. ze dne 31.8.2021 soud zjistil, že obžalovaný uhradil v době od 15.3.2021 do 19.8.2021 na uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy částku 5 500,- Kč, tedy nezl. poškozený nadále uplatňuje nárok ve výši 34 500,- Kč.

41. K charakteru zranění a příčinám smrti poškozeného M. Č. byla zpracován znalecký posudek MUDr. P. Handlosem, Ph.D., znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a MUDr. Bc. L. Ihnát Rudinskou, Ph.D., LL.M., znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, která byla rovněž vyslechnuta v hlavním líčení a přednesla závěry znaleckého posudku shodně, jak jsou uvedeny v písemném vypracování posudku, podle kterého byl poškozený (zesnulý M. Č.) tělesné výšky 176 cm a tělesné hmotnosti 56 kg, výživy hubené a postavy střední. Zevní prohlídkou těla poškozeného byla zjištěna povrchní poranění kožního krytu a dále známky po posmrtném odběru orgánů k transplantačním účelům. Nafialové krevní podlitiny byly zjištěny na dolním víčku levého oka, v levém obočí přecházející na horní víčko levého oka, za levým ušním boltcem, na rozhraní levé spánkové a týlní krajiny hlavy a na zevní straně levého bérce. Odbarvující se žlutozelené krevní podlitiny byly lokalizovány na přední straně levého hrudníku i levém boku a v oblasti paží obou horních končetin. Hnědočervené oděrky kůže byly zjištěny na hranici temenní a týlní krajiny hlavy nalevo od střední čáry a v levé týlní krajině hlavy. Na těle zemřelého byly nalezeny četné stopy po injekčních vpíších. Vnitřní prohlídkou bylo zjištěno ložiskové zhmoždění měkkých pokrývek lebních, zlomeniny kosti lbi a dále zhmoždění mozkové tkáně v místech pravého čelního i spánkového laloku. Zjištěno bylo rovněž disperzní prokrvácení omozečnic a krvácení pod tvrdou plenu mozkovou v rozsahu pravé mozkové polokoule. Dále byl zjištěn stav po posmrtném odběru orgánů. Měkké pokrývky lební byly prokrváceny na hranici levé spánkové a týlní krajiny hlavy. Pod tvrdou plenu mozkovou v rozsahu pravého čelního, temenního a spánkového laloku se nacházel krevní výron tvořený kypře sraženou krví v celkovém objemu 150 ml. Měkké pleny mozkové byly ložiskově prokrváceny. Mozek jevil známky těžkého otoku a překrvení. Mozkové závitky byly oploštělé, rýhy zúžené. Kora mozková na bázi pravého čelního a spánkového laloku s ložisky zhmoždění a prokrvácení. Dále byly zjištěny postmalatická ložiska (ložiska odúmrti mozkové tkáně) splývajícího charakteru v oblasti pravostranných středových jader přilehlého temenního i týlního laloku mozku vpravo a ojedinělá ložiska i v rozsahu temenního a spánkového laloku vlevo. Mozkový kmen byl se známkami sekundárního krvácení. Na šupině kosti týlní vlevo byla přítomna štěrbinovitá zlomenina, směřující k velkému týlnímu otvoru. Pro transplantační účely byly z těla poškozeného po smrti odebrány následující orgány: srdce, srdečnice, ledviny, slezina a velké cévy. Z onemocnění přirozené povahy bylo zjištěno ztukovatění jater. Mikroskopickým vyšetřením orgánů odebraných při soudní pitvě byl nález potvrzen, především

pak v preparátech mozkové tkáně, kde byla prokázána ložiska zhmoždění a ložiska mozkového infarktu. Pod měkkými plenami mozkovými byly přítomny četné erytrocyty (ložiska prokrvácení). V preparátech jater byly splývající ložiska ztukovatění. Z údajů uvedených v dostupné zdravotnické dokumentace (Příjmové chirurgické ambulance NsP Havířov, Chorobopisu ARO oddělení NsP Havířov a Propouštěcí zprávy KARIM FNO), lze konstatovat, že poškozený byl dne 26.10.2019 přivezen RZP k ošetření na chirurgickou ambulanci NsP Havířov, byl při vědomí, komunikoval a na nic si nestěžoval. Z úrazových změn bylo objektivizováno zhmoždění měkkých pokrývek lebních v týlní krajině hlavy vlevo, s přítomností krevní podlitiny a oděrky kůže, krevní podlitina v oblasti dolního víčka levého oka, s vysloveným podezřením, že by se mohlo jednat i o hemangiom (drobný nezhoubný nádor cévních struktur). Kromě objektivizovaných úrazových změn lékař konstatoval alkoholovou opilost (při dechové zkoušce byla stanovena hodnota 3,83 g/kg alkoholu) Při vstupním vyšetření byl zjištěn krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou v rozsahu pravé mozkové polokoule, ložisko zhmoždění pravého čelního laloku s otokem mozkové tkáně v okolí a ložiskové krvácení pod omozečnicí. Na základě tohoto nálezu byl poškozený přijat k hospitalizaci. Kontrolním CT vyšetřením mozku dne 27.10.2019 byly zjištěny rozsáhlé ložiskové změny mozku zahrnující kromě výše popsáného nálezu i ložisko intraparenchymatozního krvácení v rozsahu pravého spánkového a temenního laloku, deformaci komorového systému s rozšířením levé komory a s přítomností krve v zadním rohu, těžký otok mozkové tkáně s vytvářením mozkových kuželů v oblasti mozečku a přesun středočárových struktur směrem doleva, deformace mozkového kmene se známkami krvácení do parenchymu. Poškozený byl napojen na umělou plicní ventilaci, dochází ke klinickým projevům odpovídajícím nitrolebnímu poranění s infaustní prognózou (známky klinické smrti) a byl zařazen do transplantačního programu. Dne 28.10.2019 byla potvrzena smrt mozku a bylo přistoupeno k posmrtnému odběru orgánů k transplantačnímu účelu. Bezprostřední příčinou smrti je subdurální krvácení (krvácení pod tvrdou plenu mozkovou) při tupém poranění hlavy. Jde o smrt násilnou, která je v přímé příčinné souvislosti zprostředkované s úrazem ze dne 26.10.2019. Všechna zranění objektivizována při soudní pitvě vznikla působením tupého násilí a vykazovala známky vitální reakce, tedy vznikla v době, kdy poškozený žil. Z charakteru zranění však nelze jednoznačně stanovit pořadí jejich vzniku. Tupé násilí velké intenzity síly působilo proti hlavě zezadu a zleva. Proti oblasti obličeje pak působilo tupé násilí malé intenzity síly. Povrchní poranění v oblasti končetin a přední straně hrudníku vznikla působením násilí malé intenzity. Rozhodné úrazové změny vznikly nejpravděpodobněji prudkým nárazem rozhraní levostranné týlní a spánkové krajiny hlavy na pevnou podložku či překážku. Daným mechanismem lze vysvětlit jak vznik poranění měkkých pokrývek lebních, tak vznik zlomeniny šupiny kosti týlní na její levé straně a mechanismem protinárazu i zhmoždění mozku a krvácení pod mozkové obaly. Zhmoždění mozku postupně vedlo k rozvoji otoku mozku, který následně způsobil nedokrvení mozkové tkáně a vznik splývajících ischemických ložisek mozkové tkáně s následnou smrtí poškozeného. Lokalizace prokrvácení měkkých pokrývek lebních v spánkově týlní krajině hlavy, tedy v místě pod tzv. pomyslnou krepou klobouku, svědčí pro náraz hlavy poškozeného na pevnou podložku. S nárazy na pevnou podložku se soudně-lékařská praxe obvykle setkává při pádových mechanismech (prostých či potencovaných pádech), zejména u osob ovlivněných alkoholem, u kterých jsou významně ovlivněny obranné reflexy. Poranění obličeje dominantně se vyskytující v jeho centrálních částech, tedy krevní podlitina v oblasti levého obočí a přilehlé části horního víčka levého oka i dolního víčka levého oka, ze soudně-lékařského hlediska svědčí pro aktivní útok ze strany druhé osoby či osob. K vzniku prokázaných poranění obličeje jsou způsobilé zejména aktivní mechanismy, jakými jsou údery vedené pěstí, loktem, tupým předmětem či kopy nohou a kolenem. Poranění v oblasti končetin a hrudníku jsou pak nespecifická a mohla vzniknout řadou možných mechanismů. V konkrétním případě podlitiny lokalizované na vnitřních stranách obou paží vznikly nejpravděpodobněji při zkoušení reflexů výbavných na bolestivý podnět prováděný ošetřujícím personálem v rámci poskytování zdravotní péče, nebo také při manipulaci

s poškozeným. Při zvážení nálezů poranění obličejové části hlavy, které svědčí pro aktivní násilí je nutno připustit, že rozhodná poranění nejpravděpodobněji vznikla při potencionálním pádu, kterému předcházela aktivní útok proti hlavě poškozeného, který pak následně pád inicioval (sražení). Poškozený trpěl onemocněním přirozené povahy, a to ztukovatěním jater, které obvykle vede k poruše krevní srážlivosti. Uvedené onemocnění se tedy mohlo významně spolupodílet na rychlosti narůstání krevního výronu pod tvrdou plenu mozkovou. Na těle poškozeného nebyla prokázána poranění, která jsou v soudně-lékařské praxi považována za charakteristická pro sebeobranu, tedy zejména poranění hřbetních stran či malíkových hran předloktí. V obličejové části hlavy byla nalezena poranění, s nimiž se soudně-lékařská praxe nejčastěji setkává při působení aktivního násilí ze strany druhé osoby či osob. Mechanismus vzniku poranění, který byl popsán v příloženém spisovém materiálu, tj. aktivní brachiální násilí vedené rukou agresora proti hlavě poškozeného, by dobře vysvětloval vznik pitvou prokázaných poranění.

42. Dále znalkyně vypověděla, že poškozený trpěl onemocněním přirozené povahy, a to ztukovatěním jater, což je onemocnění, které se projevuje tím, že jaterní parenchym už není schopen normální funkce ve smyslu, že dochází jednak k poruchám, a to až od detoxikačních poruch organismu až po poruchy srážlivosti. Právě porucha srážlivosti mohla mít v projednávané věci zásadní význam na rozvoj nitrolebního krvácení, které bylo u poškozeného prokázáno a vedlo k jeho smrti. Příčinou smrti poškozeného tedy bylo krvácení pod tvrdou plenu mozkovou při tupém poranění hlavy čili mírou rozhodnou a zásadní, které vedly ke smrti poškozeného, byly úrazové změny. K dalším dotazům znalkyně uvedla, že pokud jde o hladinu alkoholu (4,3 promile) pak vycházel jednak ze zdravotnické dokumentace, jednak dechové zkoušky a jinak z další dechové zkoušky, která byla provedena chirurgickou ambulancí a naměřila hodnotu 3,83 promile. Jedná se o orientační hodnoty, které však dosahují stupně opilosti až hladiny otravy alkoholem. Nicméně je důležité si uvědomit, že záleží, o jakého jedince se jedná. Zda je to jedinec navyklý pít alkoholických nápojů, tam nezřídka se v soudně-lékařské praxi stává, že takovýto jedinec, byť dosahuje hladiny těžké otravy, tak je schopen i náročné motorické činnosti. Když se jedná o jedince, který není navyklý pít alkoholických nápojů, tak i nižší hladiny vedou k jeho smrti. Tedy záleží na navyklosti jedince na konzumaci alkoholických nápojů. Alkohol však u poškozeného nebyl příčinou smrti. Příčinou smrti bylo subdurální krvácení při tupém poranění hlavy. Dále svědkyně uvedla, že se seznámila se znaleckým posudkem MUDr. S. Loyky a uvedla, že stojí za závěry svého znaleckého posudku, a tyto nijak nemění. Ve znaleckém posudku MUDr. S. Loyky nejsou uvedeny žádné skutečnosti, které by vedly ke změně znaleckého závěru, který je uveden v písemném znaleckém posudku, na jehož vypracování se znalkyně podílela. Znalkyně uvedla, že má za to, že závěry MUDr. S. Loyky nejsou v rozporu se závěry, které formulovali ve svém znaleckém posudku. Pokud jde o MUDr. S. Loykou akcentovanou hladinu alkoholu, pak toto nic nemění na závěru, že příčinou smrti bylo krvácení pod tvrdou plenu mozkovou. Pokud jde o ztukovatění jater, pak ani MUDr. S. Loyka neuvádí, že by toto onemocnění bylo příčinou smrti poškozeného. Rovněž MUDr. S. Loyka nic nevytýká k provedené pitvě ani nenamítá, že by pochybilo lékařskému zařízení tím, že měli poškozeného převést do FN Ostrava dříve apod. Znalkyně uvedla, že mezi posudkem, na jehož zpracování se podílel MUDr. S. Loyka a jejich posudkem nejsou žádné rozdíly v odborných závěrech. Po smrti poškozeného mu byly odebrány orgány za účelem transplantace, které ve svém úhrnu mohly vážit maximálně minimální jednotky kilogramů. Pokud jde o podlitinu levého obočí, která byla objektivizována při soudní pitvě, a přecházela na přilehlou část horního víčka levého oka, potažmo podlitina na levém dolním víčku, představují zranění, která jsou lokalizována a svým charakterem nasvědčují, že soudně-lékařského hlediska, pro působení aktivního násilí. Mezi způsobitelné mechanismy patří úder pěstí, rukou sevřenou v pěst, loktem, rukou hrany, případně i úder kolenem, zasažení kolenem a kopem, a to vše při vynaložení malé intenzity síly. Při zvážení nálezů poranění právě v obličejové části hlavy, které nasvědčuje, že soudně-lékařského hlediska, k aktivnímu mechanismu, tak je nutno připustit, že rozhodná poranění, která byla objektivizována,

nejpravděpodobněji vznikla právě potencovaným pádem. Poranění oka mohlo být způsobeno i úderem otevřenou dlaní, ale malou intenzitou síly. Znalkyně dále uvedla, že by bylo spekulací tvrdit, že přirozené onemocnění poškozeného (ztukovatění jater) bylo takového stádia, že by byl poškozený bezprostředně ohrožen na životě, jelikož lidský organismus je značně variabilní a variabilní jsou i reakce na různé podněty zevní i vnitřní. Poškozený se před utrpeným poraněním, dle zdravotní dokumentace, neléčil na ztukovatění jater. Jiná poranění na těle poškozeného než tak, která byla způsobena nárazem jeho hlavy na pevnou podložku při jeho pádu, nezjistili. Pokud jde o svědky popisované tzv. „vypnutí poškozeného“ po úderu obžalovaného znalkyně uvedla, že se v praxi nesetkávají s tím, že by při zasažení oblasti očníce došlo k takovéto reakci. V projednávané věci pravděpodobně došlo ke koincidenci více faktorů, které se podílely právě na té reakci. Jednak se jedná o alkoholovou opilost poškozeného v kombinaci s pravděpodobně situací poškozeného. Zasažení měkkých tkání v oblasti očníce nezpůsobuje bezvědomí, tedy vyřazení jedince. Pokud k tomuto došlo v projednávané věci, muselo se na tom podílet více faktorů, nicméně velký vliv měla právě alkoholová opilost poškozeného. Neví vyloučeno, že k bezvědomí poškozeného mohlo dojít v důsledku úderu obžalovaného, nicméně v zasažené oblasti není žádný nerv, jehož podráždění by dokázalo tzv. „vypnout“ člověka. Poškozený, dle názoru znalkyně, vzhledem k jeho způsobu života, kdy denně konzumoval 2-3 piva mohl předpokládat či mít tušení, že si takto může přivodit onemocnění přirozené povahy – ztukovatění jater. Takto postižený jedinec na takovéto onemocnění běžně nepříjde. Musel by absolvovat biochemické vyšetření krve, na základě kterého by pak byl ošetřujícím lékařem upozorněn, že má zvýšené jaterní testy, ale klinicky, že by se cítil nějak handicapován tímto onemocněním, tak to nikoliv, toto onemocnění se nijak symptomaticky neprojevuje. Dále znalkyně uvedla, že právě u osob, které jsou ovlivněny alkoholem, je porušena nebo tlumena vyšší nervová činnost. Tedy jsou tlumeny obranné mechanismy, nějaké reflexy a samozřejmě může dojít i k poruše motoriky. U takto stigmatizovaných jedinců stačí pak i malý impuls, který by dokonce ani nemusel vyvolat nějaké poranění na kožním krytu, např. zatáhnutí. K pádu takové člověka již nezáleží na síle impulsu, který potencuje jeho pád. Závěrem znalkyně uvedla, že jí nepřísluší hodnotit, zda poškozený byl alkoholikem. V rámci pitvy zjistili onemocnění přirozené povahy – ztukovatění jater, které s největší pravděpodobností vzniká právě anebo je právě alkoholové etiologie.

43. Ze znaleckého posudku zpracovaného RNDr. P. Kurkou, CSC, znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, který byl v hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 5 trest. řádu čten soud zjistil, že k toxikologickému vyšetření byl dne 28.10.2019 v 05:55 hod., v Nemocnici Havířov, za živa, odebrán vzorek krve poškozeného. Metodou kapalinové chromatografie s hmotností detekcí nebyly v dodaném vzorku krve prokázány žádné toxikologicky významné látky. V krvi odebrané dne 28.10.2019 v Nemocnici Havířov a následně ve FN Ostrava při soudní pitvě, bylo metodou plynové chromatografie s plamenoionizační detekcí v obou vzorcích stanoveno 0,00 g/kg alkoholu. Znalec dále konstatoval, že hladina alkoholu v těle poškozeného mohla být v době napadení, tedy dne 26.10.2019, nepoměrně vyšší, odbourávání alkoholu probíhá rychlostí 0,12 – 0,20 g/kg/hodinu.
44. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut znalec Doc. MUDr. Svatopluk Loyka, CSc., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který přednesl závěry znaleckého posudku, který vypracoval společně s MUDr. M. Králem, Ph.D. znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie dne 21.7.2020 (č.l. 501-511), když uvedl, že poškozený trpěl před projednávanou událostí, tj. před úrazem dne 26.10.2019, onemocněním přirozené povahy, a to ztukovatěním jater nejspíše na podkladě dlouhodobého nadužívání alkoholu, pro což svědčí několikanásobné zvýšení jaterních enzymů ve vstupním vyšetření do Nemocnice Havířov, a.s., a které může být spojeno s poruchou krevní srážlivosti. Uvedené onemocnění se tedy mohlo významně spolupodílet na rychlosti narůstajícího krevního výronu pod tvrdou plenou mozkovou a krvácení do mozku a sekundárního

krvácení do kmene mozkového. Poškozený byl dále před úrazem významně ovlivněn alkoholem (naměřeno 4,08 promile), což je těžký stupeň opilosti až otrava alkoholem. V tomto stavu opilosti jsou obvykle osoby dezorientovány místem, časem a mnohdy i o své osobě. V tomto stupni opilosti často dochází k opakovaným pádům v důsledku vyřazení mozečkových rovnovážných funkcí. Ovlivnění alkoholem může samo o sobě vést k nástupu smrti. V tomto konkrétním případě i tupé násilí malé intenzity síly působící proti obličejí, tedy v místě levého oka, mohlo vést k pádu nereagujícího, téměř bezvládného poškozeného. Připustit, že k pádu či pádům mohlo dojít i před touto událostí je spekulací, ale nelze ji vyloučit. Poškozený byl vyveden z hokejového stadionu nejen pro výtržnictví v hledišti, ale i proto, že byl nalezen spící na WC. Při pobytu na WC prakticky nebyli svědci, kteří by potvrdili či vyvrátili možnost pádu. Skutečnost, že při vyvedení i po vyvedení před stadion poškozený komunikoval vulgárními nadávkami na okolí, by mohlo odpovídat běžnému lucidnímu intervalu, který by při pomalu narůstajícím krvácení pod tvrdou plenu byl přítomen. O tom svědčí i skutečnost, že při příjetí ještě komunikoval se zdravotnickým personálem. Pokud jde o péči, kterou poškozenému poskytla NsP Havířov, p.o., pak poškozený byl přijat ve večerních hodinách a první zobrazovací metoda CT mozku prokázala krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, které v tu dobu nebylo alarmující. Pacient byl řádně léčen, avšak jeho stav se aktuálně horšil a příští den CT vyšetření prokázalo masivnější krvácení pod tvrdou plenu mozkovou a zejména pak závažné s životem neslučitelné úrazové změny pravé polokoule mozkové. V okamžiku smrti byly tyto změny objektivizovány provedením soudní pitvy č. 916/2019 na Ústavu soudního lékařství FN Ostrava. Mimo změny na CT bylo zjištěno ještě druhotné krvácení do kmene mozkového. Úrazové změny na mozku a mezi mozkovými blanami nebyly neurochirurgicky řešitelné a konzervativní léčba, která byla správná a dostatečná, nezabránila nástupu smrti. Mimo oděrky kůže různého stáří na těle poškozeného, nesouvisející s předmětným úrazem, byla zjištěna krevní podlitina na dolním víčku a v oblasti obočí vlevo, a dále při vnitřním ohledání při provedené pitvě byla zjištěna zlomenina šupiny kosti týlní vlevo směřující k velkému týlnímu otvoru. Dále zjištěny úrazové změny, a to krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, zhmoždění a prokrvácení pravé polokoule mozku, v oblasti čelního, spánkového laloku a postmalatická ložiska splývajícího charakteru, v oblasti pravostranných středových jader, přilehlého temenního a týlního laloku mozku vpravo a ojedinele ložiska i v rozsahu temenního a spánkového laloku vlevo. Dále zjištěno druhotné krvácení do kmene mozkového. K celkovému zdravotnímu stavu neodmyslitelně patří ztukovatění jater a tím i možnost snížení srážlivosti krve a rovněž koncentrace alkoholu v krvi na úrovni otravy alkoholem, což samo o sobě může vést i k nástupu smrti. Dle dostupného videozáznamu charakter pádu poškozeného odpovídá pádu při vyřazených rovnovážných mozečkových funkcí a vyřazených obranných reflexech, což je důsledkem působení vysokých hladin alkoholu v krvi a odpovídá stupni těžké ebriety u poškozeného. Pády takového charakteru při takovémto stupni ebriety bývají i spontánní a bez vnějších vlivů. Pokud jde o otázku, zda by poškozený přežil, pokud by byl ve výborné zdravotní kondici, pak odpověď na tuto otázku je pouze kondicionální a alternativní. Pokud by šlo o jedince stejného věku, váhy a výšky jako poškozený, s nepoškozenými játry a bez ovlivnění alkoholem, a tento by z nějakého důvodu byl hypoteticky vyveden před stadion a tam by z neznámého důvodu obdržel facu, pak lze důvodně předpokládat, že by neupadl. V případě, že by upadl, tak by reflexivně reagoval končetinami k utlumení pádu a nedošlo by s největší pravděpodobností dotyku hlavy s tvrdou podložkou. V případě, že by za stejných ukazatelů, a při stejné váze a výšce jako měl poškozený, obdržel facu, pak by poškozený byl vytočen doprava a udržel rovnováhu, a tím by došlo jen k drobnému poranění v obličejí v oblasti levého dolního víčka a levého obočí. Pokud jde o pitevní protokol, pak ten je zcela správný, úplný a reprodukovatelný. Znalci při formulaci odpovědí na otázky čerpali zejména z pitevního protokolu, a to nejen z jeho nálezové a posudkové části. Dále čerpali z příloženého spisu a zdravotnické dokumentace Nemocnice Havířov, a.s.

45. Dále znalec doplnil, že pitvu poškozeného provedli žáci jeho žáků, a to prim. H. a jeho mladší kolegyně. Jimi zpracovaný posudek je dobrý, nicméně neměli k dispozici řadu údajů. Jedním z těchto nejdůležitějších údajů je skutečnost, že matka poškozeného, paní Marie S., se rozloučila s poškozeným v 16 hodin dne 26.12.2019 a za 10 minut se syn vrátil, protože zapomněl peněženku. Do začátku hokeje, resp. do začátku toho, kdy se dá pouštět na stadion (půl hodiny před začátkem hokeje), tak zbývala prakticky jedna celá hodina a 20 minut. Když poškozený odcházel, tak dle výpovědi jeho matky byl úplně střízlivý. Tzn., že opilost 4,08 promile si musel poškozený přivodit během velmi krátké doby, ke které je možné připočítat i první třetinu. Tedy lze odhadnout, že maximálně do třech hodin od vyjití z domu, což je relativně krátká doba, si poškozený přivodil takovou opilost. V té době je zahrnuta i jízda autobusem, kde asi požívání alkoholu svým způsobem je a není možné. Tím autobusem jel se svým otcem Vladimírem (Miroslavem) Č. a potom je drobné vakuum, jelikož není známo, v kolik hodin vcházel do stadionu, ale muselo to být v 16 nebo něco po 16. hodině. Na stadionu seděli ve skupince 8 – 10 osob, jak vypověděl otec Vladimír (Miroslav) Č. V té skupince poškozený požil 1 pivo, na každém hokeji se dává desetistupňové čili 1 pivo desetistupňové a předtím uvedl, že v Kosmosce vypil 2 piva desetistupňové, což je celkem 3 x 14 g absolutního alkoholu. Podle bilančního propočtu by 3 piva neudělaly ani jednu celou promili, neboť je nutno vzít v úvahu, že je tam deficit, který se nevstřebá a ten je nejméně 10 %. Když by požil víc piv, pak by to bylo až 20 % či více. Znalec uvedl, že nezná Havířov, tedy neví, kde je Kaufland, kam si běžně, jak ze spisu vyplývá, chodí (fanoušci hokeje) pro alkohol. Znalec uvedl, že je možné, že si poškozený koupil plácačku, tzn. 0,3 dcl alkoholu čili 6 velkých (odlívek), což kdyby požil sám, by mohlo s těmi 3 pivy u osoby jeho hmotnosti, tj. kolem 60 kg, učinit danou (naměřenou) hodnotu. Znalec dále rozvíjel své úvahy, když uvedl, že na tom hokeji jako obvykle všichni mají rovněž s sebou něco podobného a nabízejí si. Je otázkou, jestli s odměrkou nebo si každý dá loka, přičemž lok a lok je dosti rozdílná záležitost. Pokud se během jedné třetiny, nebo do konce první třetiny, koncentrace alkoholu v těle poškozeného vyšplhala až na 4,08 promile, jedná se již o poměrně těžkou otravu alkoholem. Běžně je v učebnicích uvedeno a takto i učí studenty, že při takovéto alkoholémii není člověk orientován v čase, místě, a mnohdy ani o své osobě. Poškozený tedy v tomto stavu už prakticky nevěděl, kde je, a že jde o hokej, mohl tušit z pokřiku z toho kotle či domácího či kotle od Frýdku-Místku. Když skončila první třetina, tak prohlásil otci, že je mu špatně, a že půjde domů a místo, aby šel ven ze stadionu, tak si to u turniketu zamířil doleva, kde byl kotel Frýdku-Místku. Kotle na všech stadionech, ať už je to ČEZ aréna, ať už je Sareza, je opatřen jakoby zábranami. Dále znalec uvedl, že je mu známo, že byl poškozený nalezen na zemi na záchodě, ale nezná časové údaje. Znalec pak dále uvedl, že když začal dělat poškozený v kotli hostů bugr, tak jej M. H. vyváděl ven. Venku si jej převzal pan B., což byla v této sestavě securitas o něco větší šarže, a postavil ho za zátarasy. Tzn., že zátarasy se musely rozevřít, aby tam mohli oba dva vejít no a po celou dobu, kdy šel, byl poškozený M. H. nesen, protože už ani nemohl chodit. Poškozený byl prakticky nesen a máchal jenom rukama. Poškozený však dokázal nadávat a prý nevynechal žádnou nadávku. A jak tak nadával, tak s tím pokračoval i tak, jak stál a kolíbal se tam, kam ho pan B. postavil. No, a když řekl tolik těch nadávek, tak to pro obžalovaného bylo pravděpodobně moc, bouřilo to v něm, což odborníci označují jako dekompenzace stresu. Čili od obžalovaného to nebyl útok, byla to svým způsobem výchovná facka, resp. dekompenzace stresu obžalovaného. Znalec akcentoval, že znaleckou činnost vykonává již 52 let a v řadě případů se setkal s tzv. vypnutím. Vypnutí je ztráta všech mozečkových funkcí, kdy člověk najednou jako by neměl svaly a padá na zem, v jakékoliv situaci. Mnozí mají štěstí, že padnou třeba na trávník nebo na koberec nebo tak nějak, v projednávané věci toho štěstí moc nebylo. Poškozený, jak stál, tak asi na tom místě se složil na zem s tím, že se udeřil levou stranou krajně týlně temenní levou stranou o asfalt či beton. Došlo ke zlomenině šupiny kosti týlní, která i šla vlevo směrem k velkému týlnímu otvoru. Tedy protínárazem, jak správně uvedla MUDr. Rudinská, došlo k přerušení tzv. bridžingvejs, což jsou cévy mezi tvrdou a měkkou plenu mozkovou a ty začaly drobně krváčet. Postupně narůstalo krvácení pod tvrdou plenu mozkovou. V tom okamžiku

u řady lidí, kteří i nejsou ovlivněni alkoholem, jdou například domů, klidně si lehnou a ráno zůstanou mrtví, protože ten subdurální čili krvácení pod tvrdou plenu mozkovou se pomalinku rozrůstá. Mimoto našli při pitvě prokrvácené ischemické ložisko v krajině spánkově temenní vpravo čili vlevo náraz, vpravo protinářazem prokrvácení temene. Navíc zde bylo i sekundární krvácení už při pitvě do kmene mozkového. Při pádu ještě vznikla oděrka, možná hlubší oděrka, nevyžadující šití, o velikosti 5 x 4 cm v krajině týlně temenní. Jinak na těle nebyly kromě drobného prokrvácení vnitřních, zevním koutku levého oka, žádné jiné zranění, tzn. zranění, které by svědčilo pro nějakou možnost, že se snažil při pádu o obranný reflex. Čili takto vypnutý člověk, pokud není nikdo v okolí, tak v této pozici ležet bez možnosti pohybu zůstává řadu hodin, než prostě toto odezní, než ho někdo zapne, resp. než ho někdo zvedne a pomůže mu dojít domů nebo do postele atd. Znalec uvedl, že se domnívá, že zranění je v příčinné souvislosti s požitím velkého množství alkoholu. Znalec dále uvedl, že pokud jde o konzumaci alkoholu, tak zjistil, že všichni příbuzní poškozeného sdělovali, že poškozený pil hlavně pivo, ale v dlouhých diskusích připustil, že někdy vypil i větší množství tvrdého alkoholu. Tuto skutečnost připouští i starší sestra Michaela Č., i otec a matka. Michaela Č., která je exmanželkou zemřelého, tak tvrdí, že poškozený pil často, že ráno, když se probudil, neuvádí však v kolik hodin, tak se poškozený musel restartovat. Jak dlouho trvalo restartování, jakým způsobem se restartoval, znalec neví. Rodina vypovídala, že když slavili na chatě, tak tam poškozený konzumoval tvrdý alkohol, tedy tvrzení, že konzumoval toliko pivo, není pravdivé. Znalec uvedl, že to uzavírá tak, že alkoholová opilost poškozeného byla jediným příčinným faktorem, který vedl k nástupu smrti poškozeného po jeho pádu. Pád poškozeného pak určitě nemohl být způsoben fackou od obžalovaného, neboť ten úder byl slabý, navíc poškozený mohl zemřít i v důsledku alkoholémie čili v důsledku požití množství alkoholu. Pokud jde o onemocnění přirozené povahy, tak poškozený trpěl ztukovatěním, tedy zvětšení jater, což ovlivňuje srážlivost a zvyšuje možnost krvácení. V soudně-lékařské literatuře se uvádí, že rovněž alkohol má stejné účinky, protože atakuje játra a tím ještě potencuje tu možnost srážlivosti krve čili krev je méně srážlivá, tím pádem je to krvácení větší, jak mimo mozek, tak v prostoru mezi tvrdou a měkkou plenu mozkovou.

46. K dotazům znalec uvedl, že je zapsán jako soudní znalec pro obor zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Pro odvětví psychiatrie zapsán není, ani v minulosti nebyl a není ani zapsán pro odvětví toxikologie. Pro jiné odvětví či specializaci, mimo soudního lékařství, není zapsán, nicméně akcentoval, že od roku 1974 je členem znaleckých komisí a později byl i vedoucím znaleckých komisí, což zahrnuje všechny obory čili dostal se ke všem oborům. K dotazu předsedy senátu, zda, z hlediska odvětví soudního lékařství, dospěl k odlišným závěrům než znalci, kteří provedli pitvu, tedy Dr. Handlos a Dr. Rudinská, znalec uvedl, že pitva se provádí z různých důvodů, ale je to zvykem už od nepaměti, hned jak tělo dovezou, čili mnohdy bez důležitých informací. K opakované otázce znalec odpověděl, že pitvu nemůže repitvat, tedy pitva byla asi v pořádku. K opakovanému dotazu předsedy senátu a odkazem na jeho odpověď k otázce č. 4 svého posudku, ve které uvedl, že „pitevni protokol byl zcela správný, úplný, reprodukovatelný. Výše uvedené odpovědi na otázky čerpají zejména z pitevniho protokolu, a to z jeho nálezové a posudkové části. Dále čerpají z příloženého spisu...“, znalec uvedl, že při pitvě nenastala žádná chyba, ale nebyla dokonalá. Na vysvětlení uvedl, že dokonalá nebyla zejména výpověď MUDr. Rudinské, která měla zdůraznit opilost poškozeného. K dotazu předsedy senátu, v čem jsou jeho závěry odlišné oproti závěrům znalců MUDr. Handlose a MUDr. Rudinské, znalec uvedl, že jiné jsou v tom, že dle jeho názoru hrála hlavní a nezastupitelnou roli alkoholová opilost poškozeného. K dotazu na příčinu smrti znalec uvedl, že příčinou smrti bylo, dle jeho názoru, zhmoždění mozku, samotné subdurální by zřejmě ke smrti poškozeného nevedlo. K dotazu předsedy senátu, zda závěr znalců MUDr. Rudinské a MUDr. Handlose, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo subdurální krvácení při tupém poranění hlavy je z pohledu znalce vadný, znalec uvedl, že není vadný, ale není úplný. Neúplnost spočívá v tom, že zřejmě uvažovali, že ta ložiska jsou ischemická a vznikly v

důsledku subdurálního hematomu, a že tedy příčina smrti je jen subdurální hematom. Pokud by to tak bylo, pak by museli, po konzultaci s neurochirurgií, kterou provedli ihned po prvním CT, které bylo téhož dne ve 20:30 hod., což se znalci zdá příliš brzo, protože se CT dělá až později, tak tam bylo pouze subdurální krvácení. Jestli vycházeli z tohoto CT vyšetření, tak se znalec domnívá, že zjištěném množství 150 ml krve, teda krve v těchto prostorách, by nevedlo ke smrti. Znalec zopakoval, že na smrti poškozeného se určitě podílela otrava alkoholem. K opakovanému dotazu předsedy senátu znalec uvedl, že závěry MUDr. Handlose a MUDr. Rudinské nejsou vadné, toliko neúplné, když neuvedli, že tam bylo prokrvácené ischemické ložisko, že komory byly deviovány, což bylo v důsledku nedostatečné antiedematózní léčby (protiotoková léčba), jelikož ošetřující lékaři měli umožnit neurochirurgický zákrok. Na otázku, zda tímto chce znalec uvést, že léčba poškozeného byla vadná, znalec uvedl, že nikoliv. Na otázku, zda tato léčba byla vedena de lege artis znalec nejprve neodpověděl, když uvedl, že to v této věci nikdo neřešil a k opakovanému dotazu uvedl, že on by přesvědčil mladého lékaře, jehož totožnost nezná, z neurochirurgie Ostrava, aby si poškozeného přece jenom převzali. K opakovanému dotazu, zda poskytnutá léčba byla dle názoru znalce de lege artis, znalec uvedl, že v rámci možností nemocnice Havířov byla poskytnutá léčba de lege artis, ale v rámci spolupráce a nespolepráce s neurochirurgií, tam měl být neurolog. Takto by postupoval znalec dle svých zkušeností. Na otázku, jak by znalec formuloval závěr o bezprostřední příčině smrti poškozeného, znalec uvedl, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, prokrvácení temenního a spánkového laloku vpravo, výrazný otok mozku se zatlačením kmene mozkového do velkého týlního otvoru, přičemž znalec uvedl, že by preferoval zejména otok mozku, který byl výrazný. K dotazu předsedy senátu, zda jim popsáný závěr o bezprostřední příčině smrti je zahrnut i v závěru MUDr. Handlose a MUDr. Rudinské, znalec uvedl, že jejich závěr to zkracuje, když jimi vyslovený závěr o příčině smrti poškozeného není vyčerpávající. Podle znalce se na bezprostřední příčině smrti poškozeného podílela i alkoholová opilost, která vyvolala spolu s úrazovými změnami výrazný otok mozku, který nebyl zvládnut. Příčinou otoku mozku poškozeného byla jeho opilost a úraz hlavy, přičemž podle znalce byla pro smrt poškozeného zásadnější jeho opilost oproti úrazu hlavy. K dotazu předsedy senátu, z čeho znalec dovozuje, že příčinou smrti byla spíše opilost oproti úrazu hlavy, když poškozený, který byl vyveden ven, stál bez pomoci, nepadal ani se nepotácel a upadl až po úderu poškozeného, znalec uvedl, že poškozený stál, protože nemohl udělat krok a nebyl ani schopen udělat krok. K dotazu předsedy senátu, zda poškozený v okamžiku, kdy byl vyveden ven a osamoceně stál, tak již v důsledku alkoholové opilosti umíral, znalec odpověděl, že poškozený neumíral, ale byl, v důsledku požitého alkoholu, jako ochrnutý a sám o sobě by také upadl. K dotazu státního zástupce, který znalci rekapituloval jeho vyjádření ve věci, když u hlavního líčení znalec uvedl, že pád poškozeného nemohl být způsoben fackou, zatímco ve znaleckém posudku (odstavec třetí u otázky č. 1) uvedl, že v tomto konkrétním případě i tupé násilí malé intenzity síly působící proti obličejí, tedy v místě levého oka, mohlo vést k pádu nereagujícího téměř bezvládného poškozeného, znalec vysvětlil, že tato jeho vyjádření znamenají, že jakýkoliv impuls, který poškozený vnímal podkorově, čili ho vnímal či té facce vlastně lehce uhnul doprava, ale padal rovně, jak vypověděl někdo ze svědků, jako kláda se složil, tedy bez nějakých obranných reflexů. K opakovanému dotazu státního zástupce, ohledně toho, že ve znaleckém posudku znalec uvedl, že proti obličejí poškozeného v místě levého ucha působilo násilí malé intenzity síly a toto mohlo vést k pádu nereagujícího člověka, zatímco v hlavním líčení znalec vypovídal, že pád poškozeného nemohl být způsoben fackou, znalec uvedl, že je tam koecience té jakoby facky a pádu, samozřejmě, ale pád jako takový mohl vzniknout kdykoliv. K opakovanému dotazu, zda pád alkoholem ovlivněného poškozeného mohl či nemohl být zapříčiněn fackou obžalovaného, znalec uvedl, že facka u člověka, který měl menší alkoholii nebo by byl strízlivý, by nemohla vést k pádu. K opakovanému dotazu, zda-li u člověka, který byl ovlivněn alkoholem, mohla vést facka k tomu pádu, znalec uvedl, že ta facka mohla iniciovat pouze ten stav vypnutí organismu, a dodal, že to bylo asi vypnutí, přičemž tělo vypnutého člověka se bez obranných reflexů tzv. „složí“. K dotazu

odkud znalec čerpal své poznatky o skutkovém stavu, který popisoval v hlavním líčení, konkr. z jakého zdroje má poznatek, že poškozený nemohl chodit, znalec uvedl, že z výpovědi svědka M. H., kterou učinil u soudu. Znalec uvedl, že měl před svým výsledkem k dispozici protokoly z hlavního líčení. K dotazu, jak si vysvětluje, že obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, že se mu poškozený nezdál opilý, znalec uvedl, že to bylo tím, že obžalovaný nedokázal opilost poškozeného posoudit. K dotazu, že obžalovaný vypověděl, že poškozený šel sám (bez pomoci) znalec uvedl, že se čtyřmi promilemi to půjde těžko. K dotazu, zda znalec pracoval i s výpovědí obžalovaného, znalec uvedl, že jeho výpověď měl k dispozici a ze strany obžalovaného se jednalo o špatné posouzení poškozeného, zatímco svědek M. H. jej posoudil správně. K dotazu, že svědek M. H. a další svědci vypověděli, že poškozený odcházel sám (bez pomoci) znalec namítl, že svědek M. H. vypověděl, že poškozený, když byl vyváděn, byl nesen. K dotazu, zda znalec pracoval s variantou, že by matka poškozeného na něm nepoznala při odchodu na stadion opilost, znalec uvedl, že má za to, že si to matka pamatovala, tedy že poškozený ještě nebyl opilý. Znalec uvedl, že předpokládá, že poškozený mohl mít něco vypito, což u něho asi bylo zřejmé, takže vypadal stejně jako včera, předevírem atd., takže neměl vypito, protože asi na dotaz pití matce negoval. K opakovanému dotazu, zda poškozený při odchodu z domu měl vypito či nikoliv znalec nejprve uvedl, aby se státní zástupce poškozeného zesnulého dotázal přímo a pak doplnil, že tedy neví, zda měl při odchodu z domu již něco vypito, ale předpokládá, že neměl 4 promile. K opakovanému dotazu znalec připustil, že již při odchodu z bydliště matky mohl mít obžalovaný zkonsumován nějaký alkohol. Po-té doplnil, že svůj závěr o tom, že poškozený odcházel z bydliště matky střízlivý, nemá žádný exaktní důkaz. Pokud jde o ztukovatění jater, tak toto vzniká zejména intenzivním pitím, prakticky denně, alkoholu. Jedinec, který je navyklý na konzumaci alkoholu je, do jisté koncentrace, více rezistentní vůči účinkům alkoholu na jeho organismus, přičemž ona jistá koncentrace je individuální. K dotazu, z čeho znalec čerpal pro svůj závěr, že poškozený se nacházel ve stavu otravy alkoholem za situace, kdy byl navyklý na pití alkoholu, znalec uvedl, že hladina nad tři promile již ohrožuje člověka na životě, a to i člověka navyklého na konzumaci alkoholu. K dotazu, že v odborné literatuře lze nalézt články o naměřených hodnotách kolem 8 promile, za kterých byli jedinci schopni normálně fungovat, znalec uvedl, že záleží na tom, kdo a jak měřil. Znalec uvedl, že shlédl videozáznam, který zachycuje pád poškozeného, přičemž tento pád, dle jeho názoru, mohl být iniciován už tím, že se blížilo něco tmavého, což byla pravá končetina obžalovaného. Tedy mohlo se jednat o nějakou reakci organismu poškozeného. K dotazu, jak tato schopnost organismu, zareagovat na stín, koexistuje se stavem poškozeného, o kterém znalec tvrdí, že v důsledku opilosti prakticky nemohl chodit ani moc vnímat, znalec uvedl, že to souvisí a vyzval státního zástupce, necht' si přivodí čtyři promile a potom se uvidí. Znalec zopakoval, že záznam viděl, přičemž v reakci poškozeného hrál hlavní roli alkohol, přičemž vnímání takto opilého jedince, jako byl poškozený, a vnímání střízlivého jedince naprosto odlišné, jelikož střízlivý jedinec uhne. K dotazu, zda má znalec za to, že poškozený uhnul, znalec odpověděl, že je možné, že poškozená udělal pohyb doprava, je možné, že hlavou, nikoliv tělem. Znalec dále uvedl, že obžalovaný mohl poškozeného udeřit, ale ke zranění poškozeného stejně jako k předešlým zraněním mohlo dojít kdykoliv dříve, nicméně znalec sám uvedl, že se jedná o spekulaci. K dotazu, proč před soudem prezentuje spekulace, znalec uvedl, že k tomu zranění mohlo dojít jinak, resp. kdykoliv po druhé třetině, protože poškozený byl nalezen ležet na záchodě, kdo ze svědků toto vypověděl, si však znalec již nevybavil, snad svědek M. H. Znalec uvedl, že má ze svědeckých výpovědí za prokázané, že poškozený byl nalezen ležet na záchodě, ale neví, v jaké poloze. Znalec dále uvedl, že i navzdory skutečnosti, že byl poškozený navyklý na konzumaci alkoholu, mohl v důsledku míry své opilosti zemřít, aniž by došlo k projednávanému skutku, resp. poranění mozku. K projednávané věci znalec dále uvedl, že i navzdory rychlé lékařské péči bylo po 20:30 hod. uděláno první CT a byl tam zjištěn pouze subdurál. Konzultant z neurochirurgie, Fakultní nemocnice Ostrava řekl, že se to může léčit konzervativně, bez nutnosti antiedematozní léčby, což byla, dle znalce, chybná rada. Zda lékařské zařízení poskytující péči se touto konzultací řídilo, znalec

neví, ale v okamžiku smrti měl poškozený neskutečně velký otok mozku. Pád poškozeného, který je zachycen na videozáznamu není, dle znalce, natolik detailní, aby bylo možné posoudit, zda byl způsobit ke vzniku otoku mozku. Jelikož byla zaznamenána toliko oděrka kůže, nebyl rozražen kožní kryt, tak znalec má za to, že pád způsobil pouze subdurální krvácení. K opakovanému dotazu znalec uvedl, že zaznamenaný pád je způsobitým mechanismem ke vzniku nitrolebního poranění poškozeného.

47. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut znalec MUDr. Michal Král, Ph.D. znalec z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, který přednesl závěry znaleckého posudku, který vypracoval s MUDr. S. Loykou znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a který je založen na čl. 501-511 (viz odstavec 44.).
48. Dále znalec doplnil, že v rámci svého posudku konstatovali nálezy poranění na poškozeném, kdy byly známky lehkého poranění v oblasti tváře, obočí a poté těžké zranění intrakraniálně s větším hematomem okcipitálně. Konstatovali, že poškozený kromě těchto poranění, ještě trpěl ztukovatěním jater a v době incidentu byl ve stádiu velmi těžké ebriety. Následně se jeho stav komplikoval úmrtím v důsledku zhoršení nitrolebních poranění. Konstatovali, že ten pád, který utrpěl během incidentu, byl facilitován těžkou ebrietou poškozeného, u kterého byla absence obranných reflexů při pádu, které by normálně mohly nebo by měly jej zmírnit a také se tam hypotetizovalo, že samozřejmě poškozený v takovém stádiu ebriety má zvýšené riziko pádu sám o sobě, a že mu stačí de facto malý impuls, aby upadnul.
49. K dotazům znalec dále uvedl, že pokud jde o část znaleckého posudku, který zpracovával, pak tuto nelze jednoznačně vymezit, ale jeho závěry se vztahovaly k inhibaci reflexů pádu. Znalec vypracoval konkrétně: odpověď na otázku č. 1, první odstavec, jelikož je i klinik, vyjádřil se ke zvýšení jaterních enzymů, dále vypracoval druhý a třetí odstavec a čtvrtý odstavec až od části – „skutečnost, že při vyvedení komunikoval... tak o tom“, dále vypracoval celou odpověď na otázku č. 2), v odpovědi na otázku č. 3 vypracoval odstavec druhý a třetí, odpověď na otázku č. 4 nevypracovával. Dle znalce byla léčba poškozeného v průběhu hospitalizace de lege artis, ačkoliv se stav poškozeného následně vyvíjel dramaticky a oproti očekáváním, ale v zásadě byl postup zdravotnického zařízení správný. Znalec uvedl, že podle jeho názoru byl bezprostřední příčinou smrti poškozeného mozkový otok se zvýšením intrakraniálním tlakem a útlakem mozkového kmene, což znamená zástava dechu a srdeční akce, tedy závěr znalců MUDr. Handlose a MUDr. Rudinské, ohledně bezprostřední příčiny smrti, jsou odlišné. Odlišnost spočívá v tom, že subdurální hematoma nebyl až takového velkého rozsahu, navíc byl přítomný již od přijetí poškozeného a podle toho, jak byl veliký, tak se ošetřující lékaři, po konzultaci s neurochirurgy správně rozhodli toliko pro observaci na JIP, a nikoliv pro operaci, resp. vakuaci. Nicméně poškozený trpěl i traumatickým zhmožděním mozkové tkáně, co by následek pádu. Příčinou smrti však byla skutečnost, že došlo k mnohem většímu zakrvácení do ložisek, co byly způsobeny pádem, tedy zhmoždění mozku vlastního, ne subdurální hematoma a vlastní krvácení do mozkové tkáně následně přesáhlo už kompenzační možnosti a vytvořily nitrolební přetlak v pevné lebce. Tuto skutečnost, dle znalce, znalci provádějící pitvu nedostatečně zdůraznili. Toto opomenutí, je dle znalce v důsledku toho, že soudní lékaři mají k dispozici toliko zesnulého člověka, nemají dynamiku, ať už klinického stavu, vývoje, a také těch vyšetření, nemají tak zažitou, takže pro ně je subdurální hematoma ten nejčastější závěr. Podle znalce se však ten subdurální hematoma nijak dramaticky nevyvíjel, navíc i na CT vyšetření je popisováno, že tam byl přetlak střední čáry kolem 2 cm, resp. přes 2 cm, což je záležitost smrtelná tím, že na jedné straně to oteče nebo zakrvácí a přetlačí to de facto o 2 cm na druhou stranu. Ten sám hematoma byl popisován kolem 4 - 5 mm, tzn., že ten by sám o sobě nebyl chopen takto dramaticky ho způsobit. Samozřejmě mohl dělat poruchu vědomí, mohl ovlivnit jaksi reakce poškozeného, ale nezahubil by jej. Z tohoto důvodu

jej ani nechtěli zpočátku vakuovat. Následně sekundárně narostly v mozku hematomy, těžko spekulovat, zda na podkladě poruchy srážlivosti krve, které byly příčinou smrti poškozeného. Přičemž i tyto sekundární projevy byly v přímé příčinné souvislosti s pádem poškozeného, konečně právě z těchto důvodů jsou takoví pacienti většinou hospitalizováni, a to z preventivních důvodů za účelem observace. U pacientů, kteří užívají léky na ředění krve, příp. mají nějakou poruchu krevní homeostáze, tak může docházet častěji k sekundárním následkům. K dotazu, zda je tento sekundární následek v přímé příčinné souvislosti s tím primárním znalec uvedl, že pokud by poškozený neupadl, tak by si nezpůsobil žádné zranění, a dále dodal, že pokud by nebyl opilý, možná by upadl jinak. K dotazu, z čeho znalec dovedl závěr, že pokud by nebyl poškozený opilý, upadl by jinak, znalec uvedl, že nejprve dokončí myšlenku se sekundaritou a uvedl, že pokud by poškozený neměl poruchu krevní srážlivosti, tak by asi tak nezakrvácel. Takže ta úplně bezprostřední příčina, jakoby následnost, tam nějaká je, nicméně je to komplex dalších přidaných faktorů, které zvyšují riziko nepříznivého de facto i u normálního člověka nepravděpodobného, vývoje. Tedy pád, jako vyvolávající moment tam je, ale co se týče dalšího průběhu, resp. toho, jakým dramatickým způsobem se vyvíjel stav poškozeného, tak to je ovlivněno dalšími faktory. Např. to, že kdyby nebyl opilý, tak by spadl jinak, dále slabá intenzita úderu, ačkoliv poškozený po úderu upadl, jako podlomený strom. Z neurologického hlediska se ve výpovědích objevuje termín vypnutí, což je terminologie spíš boxerská, kdy někdo dostane pořádnou zvedák na bradu a dojde k opravdu těžkému otřesu mozku, a to jej jakoby vypne. Vypnutí znamená bezvědomí, ihned bezprostředně po tom nárazu (úderu). Tady ten úder nebyl tohoto (vypnutí) schopen, nebyl to žádný boxerský ani intenzivní náraz, nicméně přesto poškozený ihned padá dozadu. Bylo to na podkladě toho, že poškozený měl vyřazený mozeček a jeho rovnovážné schopnosti. V praxi osoby v ebrietě mají tendenci pořad ušlapávat dozadu, až prostě sami spadnou dozadu. Je to tím, že člověk má tendenci po vyřazení mozečku padat dozadu jak šutr. Nemá reflexy a padá opravdu jak pod'atý. Tedy poškozený, když padal, byl ještě zřejmě při vědomí a teprve tím nárazem na zem ztratil vědomí a byl v bezvědomí. Obžalovaný tedy poškozeného úderem tzv. nevypnul. Vypnutí znamená, že poškozený byl v bezvědomí, což nastalo až tím, že upadl a obdržel úder o pevnou podložku. Pokud by poškozený nebyl v ebrietě, tak nepadá takto, padá jiným způsobem, např. na bok, resp. nejspíše by po takovém úderu vůbec neupadl a pokud by i padal, tak by zapojil prostě ruce, předklon, hlava. Znalec uvedl, že viděl záznam pádu poškozeného, když viděl příchod, ruka nahoru, úder a poškozený padá. K dotazu, zda na záznamu je vidět, že by poškozený bez interakce s obžalovaným měl sám tendenci padat, znalec uvedl, že na to je záznam příliš krátký, musel by vidět poškozeného v pohybu. K opakovanému dotazu znalec uvedl, že na záznamu nezaznamenal, že by poškozený, po-té co jej vyvedli a zanechali stát na místě, měl tendenci sám o sobě upadnout, tedy než k němu přišel obžalovaný, poškozený nepadal. K dotazu soudu, z jakého důvodu nedovodili shodné závěry jako znalec i znalci provádějící pitvu, znalec uvedl, že je to z toho, důvodu, že nevnímali dynamiku toho poškození. Poškozený nejprve upadl na zem, kdy ztratil vědomí, pak zase nabyl vědomí a normálně komunikoval v sanitce, přijímali jej ještě relativně stabilizovaného, nebyl indikován k operaci a dokonce ještě telefonoval snad s otcem. Tedy stav jeho poranění se vyvíjel. Je tam ten klasický lucidní interval, a to ti patologové moc nevnímají, ačkoliv o nějakém lucidním intervalu věděli. Znalec akcentoval, že v nemocnici sledují pacienti např. po pádu z kola, ze žebříku na hlavu, tedy již silnější údery a takoví pacienti mohou být dobří, dobří a posléze to začne otékat. Buďto jsou možnosti, že se zhoršuje hematom, tedy narůstá ten subdurální, nebo se začnou zhoršovat právě zhmožděná ložiska v mozku. Buďto samy o sobě jen natečou, už nemusí dál krváct a v hlavě, kde je těsná a pevná schránka to začne dělat problém. U poškozeného došlo ještě navíc k tomu, že to začalo krváct výrazně. Vyšetření CT je velice sugestivní. Tam je snad 5 – 6 mm hematom krvácení popsáný v mozkové tkáni, což je velice analogické pacientům se spontánním krvácením bez úderu, tedy že jim praskne cévka v hlavě. Jakmile se tam vytvoří sám o sobě tak velký hematom už je to život ohrožující stav sám o sobě. V projednávané věci se krvácející hematom vytvořil na základě toho, že u poškozeného došlo ke

zhmoždění mozkové tkáně, tedy jednalo se o jednu z možných komplikací, která je častější právě u pacientů s poruchou krevní srážlivosti, ať už navozenou léky, anebo tím, že mají třeba jiné problémy. K dotazu, zda lékaři, když začnou léčit takového pacienta, zda se budou se zaměřovat na to, že u něj může taková komplikace vzniknout, znalec uvedl, že to zjišťují a sledují, a proto je také observace na oddělení JIP. V projednávané věci to bylo velmi rychlé. K opakovanému dotazu, zda možnost vzniku krvácejících hematomů se u takovýchto typů zranění se sleduje a je obvyklým jevem, znalec uvedl, že ano. K dotazu, zda stav poškozeného v době přijetí a následné hospitalizace nějak vybočoval ze stavu běžného pacienta, který utrpí takovéto zranění, znalec uvedl, že pro lékaře bylo překvapivá rychlost progresu a rozsah krvácení, který byl neobvyklý běžnému pacientovi s takovýmto rozsahem zranění. Poškozený už ani nedospěl k operaci, jelikož nebyl co operovat. Takovýto stav by znalec očekával u člověka, který na kole v 50ce narazí do patníku nebo něco podobného, u kterého takovýto stav a progresu bude obvyklá, jelikož má větší rozsah poranění. V projednávané věci to poranění nebylo až tak dramatické. Poškozený ještě byl schopen komunikovat a byl při vědomí. Pacient po popisovaném pádu z kola už většinou nikoli, anebo je toto obvyklé u člověka, který užívá třeba léky typu Varfarin, tedy totálně nesrážlivá krev. V projednávané věci velice podobně zafungovala hepatopatie, tedy porucha srážlivosti v důsledku ztukovatění jater. Tato skutečnost činí průběh hospitalizace od přijetí neobvyklý, protože takovýto člověk v takovéto kondici, pokud odhlédneme od hepatopatie - ztukovatění, by se neměl tak rychle dramaticky se zhoršit. Pokud by netrpěl ztukovatěním jater, tak by to bylo velice nepravděpodobné. K dotazu státního zástupce, zda u poškozeného byly nějaké indície nebo by bylo důvodné očekávat, že by v danou chvíli zemřel, pokud by nedošlo k tomu nitrolebnímu poranění v důsledku pádu, resp. bylo u poškozeného něco jiného, co by už směřovalo k úmrtí, kdy tam nedošlo k pádu, znalec uvedl, že hypoteticky hladina alkoholu by pro netrénovaného jedince byla smrtelná, resp. minimálně by byla na intenzivní péči na metabolické JIP. Pokud by poškozený byl navyklý na pití alkoholu, tak lze říct, že takový stav může přežít, tedy pokud je adaptován, tak snese samozřejmě i řádově vyšší jednotky promile. V obecné rovině, při popisovaných pádech dozadu na pevnou podložku týlem lze očekávat nějaké poranění mozku. Znalec uvedl, že je znalcem z oboru neurologie, v práci na neurologické JIP vypisuje úmrtní listy i pro pacienty, u kterých je úmrtí nitrolební, nicméně netuší, zda je kompetentní k určování příčiny smrti jako znalec. Znalec akcentoval, že v projednávané věci hodnotí de facto CT vyšetření a průběh hospitalizace na neurologii. K dalším dotazům znalec uvedl, že mozeček poškozeného byl vyřazen v důsledku hladiny alkoholu v těle. Pokud jde o navyklost na alkohol a vyřazení mozečku, znalec uvedl, že se to bude lišit ve stupni promile, nicméně i navyklá osoba se nakonec dostane do stavu vyřazení mozečku, toliko potřebuje vyšší hladinu alkoholu. Tam, kde jiný je už v bezvědomí a spí, tak některý ještě chodí a potácí se a má vypnutý mozeček.

50. Ze znaleckého posudku zpracovaného RNDr. P. Kurkou, CSC, znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č.l. 674-677), který byl v hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 5 trest. řádu čten soud zjistil, že Testosteron je steroidní hormon (androgen – mužský pohlavní hormon) umožňující vývoj mužských pohlavních orgánů a sekundárních pohlavních znaků, je rovněž nezbytný pro správnou tvorbu spermií. U mužů je indikován při poruše funkce pohlavních žláz, vedoucí k nedostatečné tvorbě pohlavních hormonů a neplodnosti, a to jak poruchou vlastní tkáně pohlavních žláz, tak i při jejich odstranění. Je indikován pro podporu anabolických pochodů při vyčerpávajících onemocněních (ukládání látek do zásoby, růst svalů aj.), osteoporóze, zástavě nadměrného růstu aj. Pro anabolické účinky je testosteron také zneužíván ve sportu (anabolika – růst svalové hmoty). Jako nežádoucí účinky je u mužů uváděna gynekomastie (růst prsů), priapismus, útlum spermatogeneze. Méně často bolesti hlavy, emoční labilita, nervozita, retence tekutin s otoky, zvyšování tělesné hmotnosti, hypertenze, změny libida, hepatotoxicita (zvýšení hodnot jaterních testů). Testosteron je účinnou látkou přípravků Agovirin, Sustanon, Understor, Folivirin. Běžné užívání je 100 mg 1x denně po dobu 2 týdnů nebo 50mg 1x denně, příp. 100 mg

obden. Testosteron je předmětem i zneužívání, obvykle ve vyšších dávkách, než je lékařsky doporučeno pro nárůst svalové hmoty. Zneužívání testosteronu může vést k závislosti a abstinenčních příznaků při výrazném snížení dávky nebo náhlém přerušení užívání. Winstrol je syntetický anabolický steroid odvozený od dihydrotestosteronu, který je užíván hlavně pro nárůst svalové hmoty. Winstrol je totožný s anabolickým steroidem Stanozolol. Winstrol (Stanozolol) při předávkování nebo zneužívání může mít za následek zdravotní komplikace jako je inhibice funkce varlat, testikulární atrofie, oligospermie (snížený počet spermií), chronický priapismus, epididymitida (zánět nadvarlete), podrážděnost močového měchýře nebo edém. Winstrol (Stanozolol) při zneužívání může způsobit zvýšené nebo snížené libido, návyk, nabuzení, insomnie (nedostatek spánku) a deprese. Další nežádoucí účinky spojené s užíváním Winstrolu jsou akné, nevolnost, bolesti kloubů, kardiovaskulární problémy, zvýšení hladiny cholesterolu, inhibice tělesného testosteronu, deprese. Nejhorší nežádoucí účinky, které se mohou projevit je poškození jater (hepatotoxicita), což se může projevit žloutenkou, tmavou močí, nádory jater. Injekční aplikace má vyšší hepatotoxicitu než perorální. Kombinace testosteronu s dalšími anabolickými androgenními steroidy (Winstrol, tj. Stanozolol) může vést k závažným nežádoucím účinkům, včetně kardiovaskulárních, jaterních či psychiatrických příhod (nepřátelské nálady – hostilita, agresivita, mánie, paranoia, halucinace). Velaxin je antidepresivum III. Generace (thymoleptikum) selektivně inhibující zpětné vychytávání noradrenalinu a serotoninu, který je indikován u deprese různé etyologie, včetně depresí doprovázených úzkostí, dále u obsedantně kompulzivní poruše (nutkavé představy, kterým se nemocný brání). Je vyráběn s koncentrací venlafaxinu (účinná látka) v 1 tabletě 25 mg, 37,5 mg, 50 mg a 75 mg. Přerušení, příp. ukončení léčby musí být postupné. Testosteron zvyšuje účinek perorálních antikoagulancií (protisrážlivé), snižuje účinek perorálních antidiabetik a inzulínu. Venlafaxin zvyšuje toxický účinek tricyklických antidepresiv a inhibitorů MAO. Testosteron i venlafaxin ve větší koncentraci zatěžují játra (částečně i ledviny), což může vést při užívání obou látek i k větší pravděpodobnosti poškození těchto orgánů.

51. K osobě obžalovaného byl zpracován znalecký posudek MUDr. D. Skřontovou, znalkyní pro obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie a PhDr. R. Koláčkovou, znalkyní pro obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, který byl v hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten. Obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou závažnou duševní poruchou ve smyslu nemoci. Od adolescence má zvýšenou reaktivitu úzkostnou, přechodně i s rysy obsedantně kompulzivní poruchy. Tyto úzkostné, neurotické obtíže jsou forenzně nevýznamné. Zvýšená afinita k návykovým látkám, především alkoholu nabývala známek počínajícího syndromu závislosti především v období po prošetřované události, kdy pil pravidelně do opilosti, pod vlivem alkoholu se dopouštěl výtržnictví. Jednalo se již o pití rizikové, ale nevytvořila se toxikomanická vazba biologická, nedocházelo k odvykacím stavům. Po hospitalizaci neabstinuje, ale není ani ztráta kontroly nad pitím. Je schopen odolat prvnímu napití a je schopen svůj abúzus regulovat. Alkohol ani jiná návyková látka neměly vliv na jeho jednání v době spáchání trestného činu. Obžalovaný v inkriminovanou dobu netrpěl žádnou duševní nemocí, která by měla vliv na jeho schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto ovládat. Zneužívání testosteronu a syntetických anabolických steroidů nemělo žádný vliv na jeho schopnosti rozpoznat protiprávnost svého jednání, u obžalovaného nebyl zaznamenán nárůst agresivního chování vlivem zneužívání anabolik a testosteronu, vlivem psychoaktivního působení těchto látek se dá hodnotit schopnost toto jednání ovládat snížena o 1/3 pásma, obžalovaný si byl vědom negativních účinků těchto látek, včetně vlivu na stav duševní. Udané látky nezpůsobily u obžalovaného stav změněného vědomí, vnímání ani poruchy myšlení. Nepopisuje ani stav hlubokého rozrušení. Obžalovaný má dlouhodobě sklon k zneužívání testosteronu a syntetických anabolických steroidů. Jeho afinita k těmto látkám souvisí s jeho pocity méněcennosti z dětství a adolescence, dosud přetrvává extrémní zájem o tělesný vzhled a především muskulaturu. K těmto kvalitám si dříve pomáhal právě zneužíváním těchto látek. Nejedná se o psychotropní látky, nezneužívají se pro jejich účinky

na psychiku. Model závislosti vzniká tak, že v první fázi má sociokulturní kontext – motivace dalšího užívání nárůstem svalů – literatura poukazuje na zásadní rozdíl této fáze od běžné závislosti. U anabolik je opakované užívání „goal-driven“ – řízeno cestou ke konkrétnímu cíli (nárůst svalů) oproti běžným uživatelům drog, kteří jsou řízeni pouze touhou po droze kvůli přechodnému efektu drogy. V této fázi brání anabolik i cvičení a diety přirovnává k jakýmsi kompulzím. Je popsán odvykávací stav – depresivní nálada, únava, craving, neklid, nechutenství, nespavost, pokles libida. Tato fáze závislosti je v rovině psychické a je tento model popsán jak posuzovaným, tak ve spisovém materiálu. Naopak druhá fáze závislosti, kdy již není schopen svůj abúzus regulovat – narůstající agresivní chování a výrazné změny nálad u obžalovaného nenastala. Jak z exploračí, tak ze spisu vyplývá, že obžalovaný se v době užívání cítil vyrovnaný, k výkyvům, emoční labilitě a podrážděnosti docházelo při jejich vysazení. Tato psychická nepohoda a podrážděnost byla vedena rovněž obavou o ztrátu nabyté svalové hmoty. Vliv testosteronu v obecné rovině je popsán v posudku z oboru toxikologie. Kombinace s psychiatrickou léčbou neměla vliv na jeho jednání. Nejsou popsány interakce těchto preparátů. Nejedná se o psychotropní látku. Ani syntetický anabolický steroid neměl v kombinaci s psychiatrickou léčbou vliv na jeho jednání. Nejsou popsány interakce těchto preparátů, nejedná se o psychotropní látku. Obžalovaný netrpí žádnou závažnou duševní nemocí, jeho obtíže úzkostné jsou reaktivního charakteru, souvisí s jeho současnou situací a obavami a nijak ho neomezuje v plnohodnotné účasti v trestní řízení. Je schopen plně chápat smysl trestního řízení, stát před soudem, účinně se hájit a chápat i smysl ev. trestu. Obžalovaný není z medicínského hlediska bez léčby nebezpečný, není navrhovaná žádná z forem ochranného léčení ani zabezpečovací detence. Z psychologického hlediska je osobnost obžalovaného normálně diferencovaná, ale méně organizovaná, lehce nevyzrálá, avšak bez jakýchkoliv znaků psychopatie. Je osobností extravertního typu se znaky přiměřené aktivity a vitality, mírného temperamentu, se zvýšenou hladinou anxiety, s dobrou sociální adaptabilitou, není deficitů volních mechanismů, není znaků impulsivity ani jiných dynamických anomálií. Intelektové schopnosti jsou v rámci populační normy, aktuální výkonnost ve středním pásmu průměru (IQ 104), Kognitivní schopnosti nevykazují patologii. Ve vztazích k lidem převažuje extrovertní modalita, má potřebu kontaktů s lidmi i dobrou schopnost kontakt navazovat, je nastaven ke kooperaci s druhými, má sklon k aktivitě a živé reaktivitě. Aktuálně však, při schopnosti formální konformity, si zachovává větší distanc, je více opatrný a obezřetný, aby se ochránil před dalším zklamáním a zraněním, ale na druhé straně prožívá pocity osamělosti. Emoční oblast se jeví zatížená, poznamenána emočním dyskomfortem, který se projevuje ponejvíce jako navýšení intrapsychické tenze, zvýšená hladina anxiety, obavy a strach ve vztahu k budoucnosti. Silná reaktivní dynamika je kontrolována zvýšenou sebekorekcí. Svě city se snaží potlačovat, nedává na sobě své prožívání znát, o to více jej vnitřní napětí zatěžuje. Je výraznější náladovost a sklon k dysforii, zatěžují jej pocity viny a smutku, obavné myšlenky a nejistota, setrvává na rovině přežívání. Je úbytek životní energie, úbytek optimismu i radosti. Zažívá vyšší intrapsychické napětí, které může vést v dlouhodobém průřezu ke generalizované úzkosti, či k vyčerpání životné energie a depresivní prožívání. Vůči pravidlům a hranicím obecně projevuje vyšší citlivost, obavy se k nim přibližovat a testovat je v životě. Je velmi opatrný a může mít tendenci až k perfekcionistickému připravování a plánování tak, aby se vyhnul i nejmenší pravděpodobnosti chyb či negativním důsledkům svých rozhodnutí. U obžalovaného je relativně přiměřený práh frustrační tolerance, avšak schopnost zvládat zátěž je aktuálně křehká. V copingových strategiích převažují negativní způsoby zvládnutí jako je únikové chování, rezignace a sklon k sebeobviňování, což vede k citlivějším reakcím na frustraci a lehce snižuje odolnost vůči stresu. V jeho postojích se kombinují znaky adaptační zdatnosti, uplatňuje se dobrá schopnost konformity, ale i modalita nezralosti, která provokovala problematické chování s hledáním úlevy v návykových látkách. Lze zachytit sklon k svěhlavosti, ale i schopnost vnější disciplinovanosti. Obžalovaný projevuje základní smysl pro zodpovědnost, jeho volní vlastnosti jsou přiměřené. Jeví se, že je k sobě dostatečně kritický, nebyla zjištěna významná tendence k vystupování v lepším světle. Jeho sebeobraz je reálný, ale sebedůvěra nejistá, málo se

spoléhá na své schopnosti a obává se, že neustojí přijetí trestu, bude-li trestán odnětím svobody. Rád by aktivně zvládal základní požadavky života, rád by dostal všem závazkům a vedl řádný život. Jeho zájmový i hodnotový systém je konvenční, ale aktuálně zahalený nejistotou z budoucnosti. Jde o obvyklý systém hodnot sociálního a materiálně konzumního typu. Za důležité považuje pracovní uplatnění, založení rodiny, klade důraz na sportovní aktivity, specifické místo má u něj význam tělesné schránky, pěstování muskulatury, sport mu nyní pomáhá v udržení stability a upořádaného životního stylu. Jeho plány a vize do budoucna jsou nejisté, zatížené obavou a strachem z rozhodnutí soudu. Vztah obžalovaného ke společnosti je konformně nastaven, zahrnuje základní identifikaci s vžitými společenskými i morálními normami, zahrnuje přiměřenou sociální adaptabilitu. Ve vztahu k násilí nebylo zjištěno žádných specifik. Není osobou, která by preferovala agresivní chování, která by nacházela zalíbení v brutalitě. Nemá v oblibě vzrušující situace a preferuje zaběhlý a stabilní způsob života. Nemá sklon k rizikovému chování, či hazardování, nic nenasvědčuje pro zvýšenou agresivitu, či agresivní sklony. Není zvýšené direktivnosti či sklonu k manipulativnímu jednání, za obvyklých situací není zvýšená míra pravděpodobnosti jednat zjevně hostilním, agresivním nebo antisociálním způsobem. K osobě poškozeného nebyla zjištěna žádná sociálně významná vazba, nebyli spolu s osobnějším kontaktem. Teprve po inkriminované události jsou myšlenky na osobu poškozeného intenzivní, a jsou zdrojem pocitů lítosti, viny i strachu. Při analýze možných motivů inkriminované události z hlediska psychologického je nutno přihlídnout k danému kontextu celé události a jednotlivým sociálním rolím – obžalovaný byl členem ochranky, byl pověřen sjednáním pořádku na stadionu. Poškozený zesnulý byl host, jeho problematické chování vedlo k jeho vykázaní ze stadionu. Právě postavení obžalovaného mohlo provokovat jeho chování s tendencí „udělat pořádek“ A sám vnímá facku, kterou uštědřil poškozenému jako „výchovnou“, aby tak zamezil jeho nadávkám a verbálním útokům. Dnes sám zohledňuje i věkový rozdíl a vyhodnocuje vlastní jednání – uštědřit muži facku – jako nevhodné. V motivačně pohnutkovém mechanismu nebylo zjištěno žádných úmyslů, zášti či dokonce záměrného agresivního útoku. V osobnosti obžalovaného nebyly zjištěny žádné agresivní rysy či asociální sklony. Jeví se, že jednotlivý akt dominantního chování na straně obžalovaného vedl spolu s dalšími faktory k fatálním důsledkům – ke smrti poškozeného. Prožitek lítosti i přirozená, sebezáchovná snaha ohraničit vlastní podíl zavinění na smrti člověka, jsou autenticky prožívané a ovlivňují současný život a další plány do budoucna u obžalovaného. Pokud jde o prognózu dalšího vývoje, znalkyně uvedla, že se jedná o xxx letého muže, jehož vývoj do inkriminované události v zásadě nevybočil z normy. V období dětství, dospívání a mladé dospělosti není žádných signálů o morálních selháních, o problémových vztazích s lidmi, není žádných signálů asociálních sklonů. Až inkriminovaná událost významně zasáhla do života mladého muže – opustil své ideály, ztratil první partnerský vztah, přiklonil se k hledání úlevy v návykových látkách. Po smrti dědečka, se ztrátou významné emočně blízké osoby, se ještě více narušila jeho životní stabilita a zvýraznily se adaptační obtíže s příklonem k alkoholu. Alkoholem se snažil uvolnit vnitřní napětí, zahnat naléhavé a obavné myšlenky. Alkohol mu však, jak to už bývá, nepřinesl úlevu, ale měl negativní dopad na jeho chování – dopustil se výtržnictví, prožíval pocity zoufalství, opustila jej jeho přítelkyně. Po léčebném pobytu v PN v Bílé Vodě (podzim 2020) pozvolna nabývá další stability – sice neabstínuje od alkoholu zcela, ale neopíjí se, udává, že nadále nezneužívá anabolika ani testosteron, orientuje se na práci a sport. Zodpovědně se staví k nutným důsledkům – omluvil se rodině zesnulého před soudem, splácí finanční závazky. Autentický projevuje lítost nad zmařeným životem, současně se snaží ohraničit podíl zavinění. Z vývojového hlediska je naděje na další příznivý vývoj, neboť přes některé negativní peripetie a reaktivní selhávání, se nakonec konsolidoval a zodpovědně postavil celé situaci i vlastním závazkům. Pouze přetrvávající nejistota a hrozící trest odnětí svobody nadále zatěžuje jeho psychický stav, projevují se ve formě obav a rezignačních úvah se suicidálními tendencemi. S odvoláním na Opavskou škálu osobnostní předpokladů resocializace (PhDr. Petra Vavříka) lze posoudit resocializaci na úrovni I.-II., jako bezproblémovou a značnou. Obžalovaný je osobností sociálně adaptovanou, ještě nevyváženou a

nevyzrálou, ale se sociálně žádoucí hodnotovou orientací. Je schopen sociálního učení, je otevřený novým zkušenostem, je schopen měnit svůj životní styl, přizpůsobit se. Je schopen se identifikovat s cíli resocializačních programů, je schopen dalšího vývoje pozitivním směrem. Osobnostní předpoklady resocializace jsou dobré.

52. Soud zhodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odstavec 5, odstavec 6 trestního řádu), kdy dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného Davida S. jednáním, jež je popsáno ve výroku tohoto rozsudku shora.
53. Obžalovaný principiálně vytýkané doznal, a to jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem. Navzdory skutečnosti, že jeho výpovědi jsou v některých podstatných rysech odlišné, obžalovaný, jak v přípravném řízení, tak i v hlavním líčení opakovaně doznal, že dne 26.10.2019 v době kolem 18.30, resp. v průběhu druhé třetiny hokejového utkání mezi hokejovými kluby Havířova a Frýdku-Místku, před zimním stadionem v Havířově, fyzicky napadl poškozeného Michala Č., nar. xxx, a to jedním úderem otevřenou dlaní pravé ruky do obličejové části poškozeného, do oblasti kolem levého oka, po kterém poškozený nekontrolovaně upadl dozadu na asfaltovou plochu, udeřil se do hlavy a způsobil si zranění, na které následně dne 28.10.2019 zemřel. Obhajoba obžalovaného se soustředila do dvou sutkových rovin, a to jednak do okolností, které předcházely vyvedení poškozeného z útrob stadionu a jeho stavu z hlediska ovlivnění alkoholem a jednak do okolností jeho následné hospitalizace, onemocnění přirozené povahy, kterým poškozeným trpěl a realizaci jeho léčby.
54. Rozpory ve výpovědích obžalovaného se koncentrují zejména do popisu jednání poškozeného, které jednak předcházelo jeho vyvedení ze stadionu a jednak jeho bezprostřednímu napadení obžalovaným. Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že poškozeného, kterého znal z předcházejícího výkonu pořadatelské služby jako problémového fanouška domácího týmu, zaregistroval v okamžiku, kdy tento stál u oplocení oddělující fanoušky hostů (Frýdku-Místku) a pozoroval obžalovaného a hostující fanoušky. Obžalovaný již tušil, že poškozený má v úmyslu něco provést. Obžalovaný se na jednu minutu vzdálil, šel na toaletu, a když se vrátil, tak uviděl poškozeného, který již byl v sektoru hostů a díval se směrem k fanouškům hostů. Když jej vyzval, aby sektor hostů opustil, tak mu poškozený sdělil „běž do piče, ty zkurvisynu“. Obžalovaný jej uchopil zezadu v úmyslu jej vyvést, na což poškozený reagoval větou: „nesahej na mě nebo tě zabiju“. Do toho se zapojil další člen pořadatelské služby (Marek B.), který rovněž poškozenému sdělil, že v sektoru hostů nemá co dělat a vyzval jej, aby sektor hostů opustil. V tom okamžiku přišel pořadatel M. H., který poškozeného uchopil a začal jej vyvádět. Obžalovaný je následoval, přičemž poškozený byl na něj po celou dobu vulgární. Před turnikety předal M. H. poškozeného M. B., který jej odvedl cca 3 m od turniketů na plac, kde jej zanechal. Poškozený, který byl v tom okamžiku od obžalovaného cca 2 m, se otočil na obžalovaného a řekl mu „zkurvisyne“. Obžalovaný na to reagoval tak, že k poškozenému klidným krokem přistoupil a dotázal se jej: „co tím myslíš?“ a současně jej udeřil fackou. Po úderu poškozený rychle upadl dozadu. Pokud jde o ovlivnění poškozeného alkoholem, obžalovaný vypověděl, že mu nepřišlo, že by byl poškozený výrazně opilý, jelikož neměl problémy s rovnováhou ani koordinací.
55. V hlavním líčení však obžalovaný vypověděl, že na počátku druhé třetiny přišel poškozený, kterého obžalovaným znal z dřívějšího výkonu pořadatelské služby jako problémového fanouška, k dělicímu oplocení a zaujatě se koukal na obžalovaného. Obžalovaný šel zkontrolovat oplocení, a když se vrátil, tak poškozený již stál v sektoru hostů. Obžalovaný jej tedy vyzval, aby sektor hostů opustil, na což poškozený řekl: „běž do piče zkurvisyne“. Obžalovaný zavolał na kolegu Marka

(B.), který byl cca 5 m od nich, dotázal se jej, co budou dělat, a aniž by čekal na odpověď, přistoupil k poškozenému v úmyslu jej uchopit a vyvést ven ze stadionu. Na což poškozený zareagoval větou: „nesahej na mě nebo tě zabiju“. Skutečnost, že poškozený vstoupil do sektoru hostů, vnímal obžalovaný jako osobní provokaci své osoby ze strany poškozeného. Než uchopil poškozeného za bundu, tak sdělil M. B., že poškozeného musí vyvést, s čímž M. B. souhlasil. V tom okamžiku přišel M. H., který uchopil poškozeného za bundu a nesl jej, resp. dílem tlačil, k východu ze stadionu. Obžalovanému bylo zřejmé, že poškozený je opilý, nicméně nebyl tzv. na šrot. Jeho opilost obžalovaný dovedl z toho, že měl opilecké červené oči. Obžalovaný řekl M. B., že jde doprovodit M. H., kterému otevíral ploty, jež byly dvojce a současně domlouval poškozenému, aby se choval slušně. Obžalovaný nedokázal soudu vysvětlit, z jakého důvodu šel s M. H. i navzdory tomu, že se poškozený nijak nevzpouzel a M. H. zákrok zvládal. V průběhu vyvádění byl poškozený toliko vulgární, verbální agresi neprojevoval. U turniketu si poškozeného převzal M. B. a vyvedl jej ven, cca 3 m od turniketů, kde poškozený pronesl větu: „co mě vyhazuješ, čuráku“. Obžalovaný, který setrval u turniketů se domníval, že poškozený tuto větu pronesl k jeho osobě. Vůči poškozenému pociťoval naštvaní, a to i vzhledem k dřívější výhrůžce zabitím a předcházejícím nadávkám. Obžalovaný uvedl, že celou situaci neunesl, byl naštvaný a jednání obžalovaného vnímal jako útok na svou osobu. Obžalovaný tedy prošel turniketem, šel k poškozenému a vyzýval jej, aby se choval slušně. Obžalovaný k němu přistoupil v úmyslu dát poškozenému výchovou facku, aby si zjednal respekt a aby si poškozený uvědomil, že jej ze stadionu nevyhodili bezdůvodně. Byl rozzlobený. Sdělil poškozenému, aby se choval slušně a pravou rukou jej udeřil, dal mu tzv. facku. Poškozený mu v tom okamžiku nevyhrožoval, ani mu nenadával. Úder dopadl na levou horní část líce poškozeného. Při úderu obžalovaný nic neřikal. Po úderu poškozený spadl jako kláda, nijak pád netlumil. Na fotografiích na č.l. 222 a 223 pak obžalovaný označil svou osobu při útoku na poškozeného.

56. Z uvedených výpovědí obžalovaného je zřejmá snaha omlouvat své jednání snahou o řádný výkon pořadatelské služby, jakož i snahou o nějakou formu výchovy či poučení poškozeného, ve vztahu k jeho neslušnému chování. Obžalovaný však ve svých výpovědích, které učinil v průběhu řízení, popisuje odlišně jak první setkání se s poškozeným v předmětný den, tak i svou následnou činnost, jako pořadatele. V přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že když poškozeného poprvé uviděl, tak tento stál u oplocení oddělující fanoušky hostů (Frýdku-Místku) a pozoroval obžalovaného a hostující fanoušky. Obžalovaný již tušil, že poškozený má v úmyslu něco provést. Obžalovaný šel na toaletu, a když se vrátil, tak uviděl poškozeného, který již byl v sektoru hostů a díval se směrem k fanouškům hostů. V hlavním líčení naopak vypověděl, že poprvé uviděl poškozeného na počátku druhé třetiny, když tento přišel k dělicímu oplocení a zaujatě se koukal na obžalovaného. Obžalovaný šel zkontrolovat oplocení, a když se vrátil, tak poškozený již stál v sektoru hostů. Rovněž popis dalšího postupu obžalovaného je rozporný. Zatímco v přípravném řízení vypověděl, že poškozeného uchopil v úmyslu jej vyvést, přičemž v tomto okamžiku se měl do akce zapojit i svědek M. B. spontánním sdělením, že poškozený nemá v sektoru hostů, co dělat, tak v hlavním líčení obžalovaný vypověděl, že než uchopil poškozeného v úmyslu jej vyvést, tak se nejprve obrátil na svědka M. B., kterému sdělil, že poškozeného musí vyvést, s čímž M. B. souhlasil. Pokud jde o činnost M. H., rovněž tuto popisuje obžalovaný rozporně. V přípravném řízení uvedl, že M. H. uchopil poškozeného, začal jej vyvádět a obžalovaný je následoval. V hlavním líčení naopak obžalovaný vypověděl, že když začal M. H. poškozeného vyvádět, tak obžalovaný sdělil M. B., že je jde doprovodit, M. H. otevíral ploty a domlouval poškozenému, aby se choval slušně (což však M. H., ani M. B. nepotvrdili). Fakticky svou činnost, v okamžiku, kdy M. H. vyváděl poškozeného ze stadionu, nedokázal obžalovaný soudu vysvětlit. Konečně i výpovědi obžalovaného popisující jeho jednání u turniketů, jež bezprostředně předcházelo napadení poškozeného, popisuje obžalovaný ve svých výpovědích odlišně. Zatím co v přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že poškozený, po-té, co byl zanechán před stadionem M. B., se otočil na obžalovaného a pronesl slovo

„zkurvisyne“, na což k němu obžalovaný klidným krokem přistoupil a dotázal se jej, co tím myslí, v hlavním líčení naopak vypověděl, že když jej M. B. vyváděl od turniketů, tak poškozený pronesl větu „co mě vyhazuješ, čuráku“. Obžalovaný se domníval, že poškozený tuto větu pronesl k jeho osobě a vzhledem k tomu, že byl na poškozeného, který mu již dříve vyhrožoval zabitím, naštvaný, šel k poškozenému a vyzýval jej, aby se choval slušně, přičemž facku mu měl dát proto, aby si uvědomil, že jej ze stadionu nevyhodili bezdůvodně (jednání obžalovaného bezprostředně před napadením poškozeného, tedy jak jeho rychlé přistoupení k poškozenému, tak i to, že útoku nepředcházela žádná vzájemná rozprava, je pak zřejmá ze zajištěného videozáznamu).

57. Pokud jde o následnou hospitalizaci poškozeného a jeho léčbu, obžalovaný akcentoval pozitivní vztah poškozeného k alkoholu a z toho všešlé onemocnění přirozené povahy – ztukovatění jater, které se na následku, tedy smrti poškozeného, podílelo podstatným způsobem, jakož i průběh léčby, když má za to, že poškozeným měl být přepraven na speciální pracoviště Fakultní nemocnice v Ostravě, nikoliv setrávat v nemocnici v Havířově.
58. I navzdory výhradám obžalovaného, soud hodnotí jeho výpověď jako doznání, když obžalovaný, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, se vždy v základních a podstatných rysech k vytýkanému jednání doznal a popsal i způsob, jakým poškozeného napadl. Vina obžalovaného je však prokazována i dalšími provedenými důkazy, zejména výslechy svědků a znaleckým zkoumáním. Námitky obžalovaného pak byly dílem vyvráceny provedeným dokazováním a dílem, zejména, pokud jde o námitky podpořené znaleckým posudkem znalců MUDr. M. Krále, Ph.D. a MUDr. S. Loyky, CSc., nebyly shledány relevantními, resp. tyto nemohou obstát. Vina obžalovaného tak byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána provedeným dokazováním, a to i navzdory snaze obžalovaného míru svého zavinění, zejména na způsobeném následku, bagatelizovat.
59. Pokud jde o okolnosti předcházející vlastnímu útoku obžalovaného, tedy chování obžalovaného na stadionu, které se stalo důvodem pro jeho vyvedení z útrob stadionu, vycházel soud především z výpovědí svědků M. B. a M. H. Svědek M. B. potvrdil, že v předmetný den vykonával pořadatelskou službu společně s obžalovaným v sektoru hostů, tedy příznivců klubu Frýdek-Místek, kteří byli od domácích fanoušků oddělení plotem. Svědek uvedl, že v jednom okamžiku zaznamenal, že do sektoru hostů vstoupil poškozený, o kterém věděl, že je příznivcem domácího týmu a současně problémovým fanouškem, který přišel k obžalovanému a svědku. Stav poškozeného popsal svědek tak, že tento byl zjevně pod vlivem alkoholu, když špatně artikuloval, vrávoral a měl problémy s chůzí, čímž vyvrací výpověď obžalovaného ohledně nemožnosti zjevně poznat značnou míru ovlivnění alkoholem poškozeného. Svědek potvrdil, že došlo k nějaké interakci s obžalovaným, kterému poškozený nadával, nicméně svědek přesný obsah slov poškozeného nezaregistroval. Zaznamenal však výzvu obžalovaného, aby poškozený opustil sektor hostů, čemuž poškozený nevyhověl a setrával na místě. Svědek dále potvrdil, že do 10 vteřin přišel na místo svědek M. H., který poškozeného uchopil a vyvedl. Svědek akcentoval, že se jednalo o zákrok obžalovaného, na kterém se svědek nijak nepodílel, jelikož obžalovaný jej o spolupráci nepožádal a poškozený se neprojevoval žádnou agresí, a to nejen vůči obžalovanému, ale ani vůči okolí a na místě nikomu nevyhrožoval, čímž opět vyvrací výpověď obžalovaného. Proti postupu M. H. se poškozený nijak nebránil, nevzpouzel se a nebyl M. H. přímo nesen. M. H. při odvádění poškozeného nepotřeboval pomoc jiného člena pořadatelské služby a obžalovaný neměl žádný služební důvod jít za M. H. a poškozeným. Obžalovaný chvíli setrval na místě, cca 30 vteřin, a pak odešel, aniž by svědkovi sdělil, kam jde a z jakého důvodu, ačkoliv bylo zvykem při opuštění stanoviště tyto skutečnosti, z důvodu řádného výkonu pořadatelské služby, kolegům sdělovat. Tímto svědek vyvrací výpověď obžalovaného, že odešel spolu s M. H., aby mu otevíral ploty. Svědek rovněž potvrdil, že pokud by byl poškozený, v době, kdy pronikl do sektoru hostů, nějak

zjevně zraněn, potom by mu poskytl první pomoc a vyrozuměl záchranou službu. Shodně pak vypovídal i svědek M. H., který potvrdil, že v době projednávané věci měřil 2 metry a vážil 150 kg. Svědek v obecné rovině popsal zásady výkonu pořadatelské služby a akcentoval, že důvodem pro vyvedení opilého fanouška nebyla jeho podnapilost, nýbrž další konkrétní skutečnosti, ze kterých bylo možné dovodit, že takový fanoušek je rizikový, ať již pro sebe samého či pro své okolí. Svědek potvrdil, že se jednalo o zápas s Frýdkem Místkem, který byl hodnocen jako rizikový a svědek, vzhledem ke svým zkušenostem, byl vedoucím pořadatelské služby v sektoru hostů. Svědek potvrdil, že v průběhu zaznamenal, jak si obžalovaný povídal s poškozeným, který nějak vnikl do sektoru hostů a rovněž i potvrdil, že poškozený byl jednak fanouškem domácího týmu, tedy v sektoru hostů neměl co dělat, a jednak byl fanouškem problémovým. Svědek akcentoval, že poškozený, když byl opilý, byl velmi problémový a popsal i předcházející zkušenosti s poškozeným, který narušoval veřejný pořádek na stadionu. Z gestikulace poškozeného dovodil, že něco obžalovanému sděluje. Svědek potvrdil, že tato skutečnost byla důvodem, pro který se vydal k osobě poškozeného. Když jej opět uviděl, tak stále o něčem diskutoval s obžalovaným, nicméně nevedl žádné jednání, ze kterého by bylo možné dovodit, že by měl v úmyslu fyzicky napadnout obžalovaného. Svědek potvrdil, že po příchodu k poškozenému, jej ihned uchopil a začal vyvádět ven, jelikož se v sektoru hostů nemohl zdržovat, navíc se jednalo o problémového fanouška. Poškozený se jednání svědka nijak nebránil, ani se nevzpouzel. Vzhledem k tomu, že byl poškozený silně opilý, tak jej svědek zvedl za bundu a odnášel ven, čímž vyvrací výpověď obžalovaného, pokud jde o nikoliv zjevnou podnapilost poškozeného. Svědek neví, zda byl poškozený již v tomto okamžiku zraněn na hlavě, ale svědek sám se neumazal od krve poškozeného a potvrdil, že v obličejí poškozený zraněn nebyl. Svědek potvrdil, že žádnou pomoc od obžalovaného nepotřeboval, plotové zábrany si otevíral sám a obžalovaný spolu s nimi neodcházel, čímž také vyvrací výpověď obžalovaného ohledně jeho součinnosti při vyvádění poškozeného a snahy domluvit poškozenému, aby se choval slušně. Poškozeného vyváděl prostorem stadionu směrem k východu a přidržoval jej za bundu, aby v důsledku své podnapilosti neupadl. Doslova uvedl, že poškozený byl tzv. na šrot, čímž vyvrací výpověď obžalovaného ohledně toho, že poškozený se nezdál zjevně výrazně opilý. K verbálnímu projevu svědek uvedl, že poškozený nadával, což je ale obecný projev opilých fanoušků, který svědek nijak nevnímá. Před turnikety pak předal poškozeného M. B. a vrátil se na své stanoviště. Obžalovaného v tu chvíli neregistroval. Svědek dále potvrdil, že když odcházel tak uslyšel hluk a když se šel podívat, co se stalo, tak uviděl poškozeného, jak leží venku na zemi a jsou u něj obžalovaný, M. B. a dva městští strážníci. Svědek potvrdil, že od M. B. se následně dozvěděl, že poškozený obdržel od obžalovaného facku, po které upadl. Svědek rovněž potvrdil, že ještě dříve, v průběhu utkání našel poškozeného, jak seděl či spal na toaletě. Po jeho výzvě se poškozený postavil a z toalety odešel. Teprve následně pak poškozeného upozorňoval, že v prostorách stadionu se nekouří a za dalších cca 5-10 minut proběhlo vyvedení poškozeného. Pokud jde o rozpory ve výpovědi svědka, kterou učinil v hlavním líčení oproti přípravnému řízení, tak po-té, co mu byla jeho výpověď z přípravného řízení přečtena, tak uvedl, že si rozpomenul, že poškozeného již v průběhu utkání upozorňoval, že se na stadionu kouřit nesmí a vykázal jej od plotu oddělující fanoušky domácích a hostů, a teprve po dalších 5-10 minutách jej zaznamenal v sektoru hostů. Ke skutečnosti, zda poškozený na toaletách spal či seděl, svědek uvedl, že to je těžké popsat a uvedl, že tam byl nějak opřený nad pisoárem. Svědek vyloučil, že by během vyvádění poškozeného došlo k jeho zranění, např. nárazem do nějaké překážky a poškozený si ani nestěžoval na žádné zranění. Svědek rovněž akcentoval, že důvodem, proč se rozhodl poškozeného vyvést, byla skutečnost, že byl problémovým fanouškem, když byl opilý a nacházel se v sektoru hostů. V žádném případě nebyl poškozený agresivní, byl toliko vulgární, což je ale u opilých fanoušků běžné. Potvrdil, rovněž, že pokud by při vyvádění zaznamenal, že je poškozený zraněn, přivolal by záchranáře. Výpovědi obou svědků jsou ohledně podstatných okolností i detailů shodné, jsou konzistentní a komplementární a soud je tedy považuje za věrohodné, nadto svědek M. B. byl vyslýchán až v průběhu hlavního líčení, tedy více než 1,5 roku

od skutku. Pokud jde o disproporci ohledně toho, zda svědek M. H. poškozeného zvedl a vynášel či jej vyváděl, pak tuto soud nepovažuje za podstatnou, když svědek M. B. vnímal obraz vyváděného poškozeného z větší vzdálenosti, tedy nemusel zcela přesně zaznamenat, zda je poškozený nesen, či toliko jde s oporou M. H. Podstatná je skutečnost, že svědek M. H. zákrok proti osobě poškozeného realizoval sám, bez pomoci obžalovaného. Nadto soud akcentuje, že svědek M. B. pracuje 24 let jako strážník městské policie, tedy má praktické zkušenosti se zákroky směřující jak k udržení veřejného pořádku, tak i proti podnapilým osobám a na místě to vyhodnotil tak, že jeho ingerence do zákroku obžalovaného, resp. M. H., není zapotřebí.

60. Další stěžejní usvědčující výpovědi, je výpověď svědky M. B. Svědek M. B. představoval na inkriminovaném utkání hlavního pořadatele a jako takový odpovídal nejen za výběr osob pořadatelů v tento den, ale i za jejich rozmístění na stanoviště. Svědek v obecné rovině popsal výběr osob k pořadatelské službě a v konkrétní rovině se vyjádřil i k osobě obžalovaného, kterého popsal jako již zkušeného pořadatele, kterého umísťoval na stanoviště do sektoru fanoušků hostů. Rovněž svědek popsal činnost pořadatelské služby, zejména ve vztahu k podnapilým fanouškům, jakož i organizační zajištění přítomnosti fanoušků na stadionu. Svědek potvrdil, že poškozený představoval problémového fanouška, který v podnapilém stavu vyvolával konflikty a narušoval pořádek na stadionu. Akcentoval, že všichni členové pořadatelské služby byli proškoleni minimálně v tom rozsahu, že věděli, že jednak nedisponují žádnou formou veřejné pravomoci a jednak mohli vykonávat úkoly pořadatelské služby toliko v útrokách stadionu, vně stadionu již nikoliv, jakož i to, že všechny složitější situace musí konzultovat s osobou svědka. Fatický postup proti podnapilému problémovému fanouškovi spočíval v tom, že tento musel být nejprve členy pořadatelské služby upozorněn na nevhodné chování, resp. porušování provozního řádu, a vyzván k upuštění od takového jednání a poučen, že může být vyveden ze stadionu, a teprve pokud i navzdory tomuto fanoušek nerespektoval pokyny pořadatelské služby či provozní řád stadionu, mohl být vyveden. Stále však bylo nutné respektovat principy slušnosti, tedy fanouškovi bylo nutné vykat a respektovat jeho lidskou důstojnost. Skutečnost, že se v průběhu hokejových utkání pohybovali uvnitř stadionu podnapilí fanoušci, není, a to i s ohledem na skutečnost, že se uvnitř stadionu podávají alkoholické nápoje, nic neobvyklého, ani důvodem k vyvedení fanouška ze stadionu. Svědek potvrdil, že v jednom okamžiku uviděl M. H., jak vyváděl fanouška (poškozeného), který vulgárně nadával. M. H. mu vysvětlil, že poškozený byl vulgární, provokoval fanoušky hostů, a proto jej vyvádí. Svědek si vybavil konkrétní nadávky poškozeného. Svědek potvrdil, že ačkoliv byl poškozený opilý a M. H. jej podpíral, byl by poškozený schopen jít zřejmě i bez pomoci. Svědek si poškozeného převzal od M. H., kterého poslal zpět na své stanoviště. Poškozený byl vulgární i na svědka, když tomuto nadával a vyhrožoval, že je pozabíjí. Svědek, shodně jako M. H., potvrdil, že takovéto projevy vyváděných fanoušků nejsou neobvyklé a jsou na ně navyklí. Svědek, ve shodě se svědkem M. H., jakož i svědkem M. B., který uvedl, že po odchodu M. H. ze sektoru spolu s poškozeným, setrval obžalovaný na místě ještě cca 30 vteřin a teprve poté odešel, že mimo jeho osoby, M. H. a poškozeného tam nikdo nebyl, tedy ani obžalovaný. Tímto tak rovněž vyvrací výpověď obžalovaného, že poskytoval součinnost M. H. při vyvádění poškozeného. Svědek potvrdil, že poškozeného vyvedl ven před stadion, ještě jej vně stadionu na schodech podepřel, aby neupadl (shodně je zaznamenáno i na videozáznamu), přičemž poškozený stále nadával (rovněž na videozáznamu, lze z gestikulace poškozeného dovodit, že nějakou komunikační formou na nastalou situaci reagoval). Poškozeného zanechal vně stadionu, poblíž strážníků městské policie, sdělil mu, že jej do stadionu již v ten den nevpustí a od poškozeného odcházel (shodně i na videozáznamu). Teprve když odcházel od poškozeného, k němuž byl otočen zády, povšiml si obžalovaného, který utíkal směrem k poškozenému (dle videozáznamu jde fakticky o rychlou chůzi obžalovaného) a pak uslyšel ránu. Svědek potvrdil, že zareagoval na zvuk rány a otočil se směrem k poškozenému, kterého uviděl, jak leží na zemi a obžalovaný se jej snaží zvednout (shodně i na videozáznamu) společně s městskými strážníky (podle videozáznamu, městští

strážníci přistoupili k poškozenému do 4 vteřin po jeho pádu v důsledku úderu obžalovaného). Svědek potvrdil, že poškozeného přenesli na travnatou plochu (je zaznamenáno na videozáznamu, včetně osoby svědka), tento byl v bezvědomí a chraptěl, což potvrzovali u slyšení strážníci městské policie Havířov (M. V. a M. K.). Rovněž svědek potvrdil, že již na místě se dozvěděl, že poškozený upadl v důsledku facky obžalovaného, nicméně více detailů si již nevybavil. Dále svědek potvrdil, že když poškozeného přebíral od M. H., tak na jeho hlavě neviděl žádné zranění, byť ji viděl toliko zepředu. Potvrdil, že po příjezdu sanity byl poškozený již při vědomí, byl stále agresivní a obvazovali mu zranění na hlavě. Konečně svědek i potvrdil skutečnost, že M. H. byl zkušený pořadatel, situaci s poškozeným měl kontrolou, obžalovaný neměl žádný důvod jít za poškozeným a jeho povinností bylo vykonávat pořadatelskou službu v sektoru hostů, nikoliv přidělené stanoviště opouštět. Svědek se detailně vyjádřil i k míře podnapilosti poškozeného, když uvedl, že to byla katastrofa a popsal jednotlivé projevy, ze kterých byla jeho opilost zjevná. Akcentoval, že poškozený měl vrávoravou chůzi, ale nepadal (shodně i svědci M. H. a M. B.). Ačkoliv poškozený máchal rukama, neprojevoval vůli svědka fyzicky napadnout, navíc byl drobný a opilý, bylo snadné jej vyvést. Když jej vyvedl ven, tak sice poškozený nadával, ale neměl vůli se na stadion vracet, vrávoral na místě. Soud hodnotí výpověď tohoto svědka jako věrohodnou, a to i navzdory některým odlišnostem od jeho výpovědi z přípravného řízení, zejména pokud jde o otázku prvního kontaktu s poškozeným a svědkem M. H., když tyto nejsou z hlediska hodnocení rozhodných skutečností podstatné a svědek je vysvětlil časovým odstupem. Rovněž vysvětlil, že obžalovaného na schodech skutečně zahlédl. Výpověď svědka je tak konzistentní s výpovědí svědků M. H., M. V. a M. K., jakož i videozáznamem z mobilní služby Městské policie Havířov.

61. Zásadní usvědčující význam pak mají svědecké výpovědi příslušníků Městské policie Havířov, strážníků M. K. a M. V. Oba svědci shodně vypověděli, že v předmetný den 26.10.2019 měli odpolední směnu, v rámci které vykonávali dozor nad veřejným pořádkem vně zimního stadionu, na kterém probíhalo hokejové utkání. Jejich stanoviště bylo před hlavním vchodem, fakticky se nacházeli vpravo. Oba shodně vypověděli, že v jednom okamžiku uviděli poškozeného, který byl ze stadionu vyveden a byl zjevně pod vlivem alkoholu. Svědek M. V. zaznamenal i osobu p. B., který vyvedl poškozeného ze stadionu. V rozmezí několika vteřin k němu rychlou chůzí přistoupil obžalovaný a udeřil jej rukou do obličeje. Poškozený v době útoku nebyl agresivní, toliko stál na místě a bylo zřejmé, že je pod vlivem alkoholu. Jednalo se o rychlý úder pravou rukou, bez náprahu, který dopadl na levou část obličeje poškozeného. Oba svědci se shodli, že se jednalo o úder švihem, dle svědka M. V. to byl silový úder (intenzivnější políček, intenzivnější než výchovná facka) s ohledem na tělesnou konstituci obžalovaného. Po úderu poškozený upadl dozadu na asfaltovou plochu a udeřil se do hlavy. Úder hlavy na asfaltovou plochu vyloudil dutý zvuk. Potvrdili, že poškozený pád nijak netlumil, a to ani reflexivně. Po pádu se nacházel poškozený v bezvědomí a byl poškozený zraněn na temeni hlavy, kde měl krvavou podlitinu. V době příjezdu sanity již byl poškozený při vědomí a komunikoval. Soud hodnotí výpovědi obou těchto svědků jako věrohodné, když tyto jednak útok obžalovaného bezprostředně vnímali svými smysly, byť jejich pozornost nebyla na poškozeného přímo zaměřena, jejich výpovědi jsou vzájemně konzistentní a jsou v rozhodných skutečnostech shodné i s výpověďmi, které učinili v přípravném řízení před policejním orgánem. Pokud jde o rozpory oproti jejich výpovědi z přípravného řízení, pak tyto nijak nenarušují kontinuitu svědky opakovaně shodně popisovaného útoku obžalovaného na poškozeného, jakož i stavu alkoholového opojení a chování obžalovaného bezprostředně před útokem obžalovaného. Fakt, že si žádný z těchto svědků nedokázal vybavit, vzhledem ke vzdálenosti, na jakou útok vnímali, která byla v rozmezí 3 m (dle svědka M. V.) až 15 m (dle svědka M. K.), zda se jednalo o úder pěstí či otevřenou dlaní, pak soud hodnotil ve prospěch obžalovaného a ve shodě s jeho výpovědí, tedy tak, že se jednalo o úder otevřenou dlaní. Konečně jsou výpovědi svědků v kontextu i s dalšími provedenými důkazy, zejména pak zajištěným videozáznamem a

úředním záznamem, který o události vypracoval svědek M. V. (byť i v tomto záznamu popisuje úder pěstí).

62. Pokud jde o rozbor skutkového stavu nelze opominout ani výpověď svědka Miroslava Č. (otec zesnulého poškozeného). Svědek potvrdil, že v předmětný den byl se zesnulým poškozeným na hokejovém zápase. Potvrdil, že zesnulý poškozený zkonsumoval před příjezdem na stadion dvě desetistupňová piva a poté, v průběhu první třetiny ještě další desetistupňové pivo. Rovněž potvrdil, že na stadion se pronáší tvrdý alkohol, který je pak konzumován, nicméně v inkriminovaný den jej zesnulý poškozený od svědka či osob, které jej doprovázely, nekonzumoval. Po první třetině pak sdělil svědkovi, že mu je špatně a že půjde domů. Svědek jej vizuálně sledoval až k jeho příchodu k turniketům, kde jej ztratil z dohledu. Hovořil s ním naposledy telefonicky v době, kdy jej odvázel sanitní vůz na ošetření.
63. Pokud jde o výpověď K. K. (přítečyně obžalovaného), pak ta potvrdila, že obžalovaný si v době, kdy se odehrála projednávaná událost, v souvislosti se svou fyzikou přípravou aplikoval testosteron a další podpůrné přípravky, jakož i to, že po projednávané události začal obžalovaný ve větší míře konzumovat alkoholické nápoje. Rovněž svědkyně potvrdila, že se obžalovaný pod vlivem alkoholu chová agresivně, a to tak, že nadává, nicméně nikomu nevyhrožuje, ani nikoho fyzicky nenapadá.
64. Dále soud poukazuje na listinné důkazy zejména pak na ohledání místa činu, oznámení, videozáznamy z mobilní služebny Městské policie Havířov a kamery č. 4 umístěné na zimním stadionu a soutěžní a provozní řády. Z ohledání místa činu si soud učinil představuje nejen o místě činu a jeho charakteru, ale zejména o povrchu, na kterém se poškozený a obžalovaný nacházeli v okamžiku útoku obžalovaného, který je tvořen zpevněnou souvislou asfaltovou plochou, na kterou, po útoku obžalovaného, poškozený dopadl. Současně je možno ztotožnit místo činu, které bylo policejním orgánem ohledáváno, s místem činu, tak jak je zachyceno na zajištěném videozáznamu. Dále soud poukazuje na audionahrávku oznámení úrazu Městskou policií Havířov na tísňovou linku, ze které je zřejmé, že bylo oznámeno, že poškozený, který je v bezvědomí, upadl na beton po úderu do obličeje. Dále soud poukazuje na zprávy zdravotní pojišťovny, ze kterých je zřejmý rozsah vynaložené péče, jakož i výši nákladů, které byla zdravotní pojišťovna nucena vynaložit na léčbu poškozeného. Dále soud poukazuje na doklady prokazující výši nákladů na pohřeb zesnulého poškozeného, které vynaložil Miroslav Č. Dále soud poukazuje na osobní charakteristiku poškozeného, když ze zpráv je zřejmé, že poškozený nebyl postihován pro žádné přestupkové jednání, řádně a dlouhodobě pracoval a v rejstříku trestů má dva záznamy, a to z roku 1997 pro trestný čin poškození cizí věci a z roku 2015 pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky a nebezpečné vyhrožování. Oba záznamy jsou osvědčeny. Konečně soud poukazuje i na provozní řád, dohody o provedení práce pro HC Havířov 2010, s.r.o., jakož i Soutěžní a disciplinární řád, který byl vydán Českým svazem ledního hokeje, z.s., Praha a který je závazný pro všechny oddíly a kluby ledního hokeje v rámci ČR, ze kterých je zřejmé, že podmínky pro zákrok vůči poškozenému byly dány, obžalovaný v předmětný den vykonával svou činnost na základě dohody o provedení práce, přičemž jeho pravomoc byla omezena toliko na vnitřní prostory zimního stadionu. Soud již nechává stranou, zda byly dány i důvody pro vyvedení poškozeného, nicméně uzavírá to tak, že poškozený, minimálně tím, že vnikl do prostoru fanoušků hostů, který byl stavebně technicky oddělen, porušil provozní řád i soutěžní a disciplinární řád a zavedl důvod k zásahu proti své osobě.
65. Zásadní usvědčující důkaz pak představují zajištěné videonahrávky, které byly dále kriminalisticky zkoumány, resp. upraveny tak, že z nich byly vydistribuívány fotografie usvědčující osobu obžalovaného z napadení poškozeného, ale byly upraveny (přiblíženy) videozáznamy, na kterých

je zachycen, nejen vlastní útok obžalovaného, ale i jeho činnost bezprostředně předcházející útoku, vyvedení poškozeného svědkem M. B. a chování poškozeného bezprostředně před útokem obžalovaného. Z nahrávky je tak zřejmé, že tato vyvrací výpovědi obžalovaného ohledně toho, že k poškozenému přišel klidným krokem v úmyslu mu něco vysvětlit, konkr. to, že byl vyveden zcela po právu. Ba právě naopak, z videozáznamů, byť neobsahuje zvukovou stopu, je zřejmé, že k poškozenému, který stál vně stadionu, bez zjevné snahy se do stadionu vracet či kohokoliv napadat, nadto se řádově do několika metru nacházela hlídka městské policie, rychlým krokem přistoupil obžalovaný, který jej okamžitě, tedy bez zjevné snahy o nějakou formu komunikační interakce, napadl úderem pravé ruky, po kterém poškozený upadl na asfaltovou plochu, bez jakékoliv snahy pád tlumit, udeřil se do hlavy a zůstal v bezvědomí ležet.

66. Pokud jde o námitku obžalovaného, že poškozený byl i v den přijetí k hospitalizaci ve zdravotnickém zařízení agresivní, což mělo implikovat, že jeho stav nebyl natolik vážný, pak tato byla vyvrácena sdělení NsP Havířov, p.o., mezioborová JIP, když tato uvedla, že k poškozenému v době od 26.10. do 30.10.2019 nebyl evidován žádný bezpečnostní incident, nezasahovala proti jeho osobě ochranná služba nemocnice ani nebyl kurtován či umravňovanou jinou osobu, ani proti němu nebyla použito omezovacích prostředků.
67. Pokud jde o následek a příčinu smrti poškozeného, pak k tomuto byl zpracován znalecký posudek znalci oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (MUDr. P. Handlos a MUDr. L. I. Rudinská), kdy znalci došli k závěru, že bezprostřední příčinou smrti bylo subdurální krvácení (krvácení pod tvrdou plenu mozkovou) při tupém poranění hlavy. Jedná se o smrt násilnou, která je v přímé příčinné souvislosti zprostředkované s úrazem ze dne 26.10.2019. Všechna poranění objektivizována při soudní pitvě vznikla působením tupého násilí a vykazovala známky vitální reakce, tedy vznikla v době, kdy poškozený žil. Z charakteru zranění však nelze jednoznačně stanovit pořadí jejich vzniku. Tupé násilí velké intenzity síly působilo proti hlavě zezadu a zleva. Proti oblasti obličeje pak působilo tupé násilí malé intenzity síly. Rozhodné úrazové změny vznikly prudkým nárazem rozhraní levostranné týlní a spánkové krajiny hlavy na pevnou podložku či překážku. Tento mechanismus tak vysvětluje, jak vznik poranění měkkých pokrývek lebních, tak vznik zlomeniny šupiny kosti týlní na její levé straně a mechanismem protinárazu i zhmoždění mozku a krvácení pod mozkové obaly. Zhmoždění mozku postupně vedlo k rozvoji otoku mozku, který následně způsobil nedokrvení mozkové tkáně a vznik splývajících ischemických ložisek mozkové tkáně s následnou smrtí poškozeného. Lokalizace prokrvácení měkkých pokrývek lebních v spánkové týlní krajině hlavy, tedy v místě pod tzv. pomyslnou krepou klobouku, svědčí pro náraz hlavy poškozeného na pevnou podložku při jeho pádu, resp. sražení obžalovaným. Poranění obličeje dominantně se vyskytující v jeho centrálních částech, tedy krevní podlitina v oblasti levého obočí a přilehlé části horního víčka levého oka i dolního víčka levého oka, ze soudně-lékařského hlediska svědčí pro aktivní útok ze strany druhé osoby, konkr. úderem obžalovaného, jak bylo i prokázáno provedeným dokazováním. S ohledem na poranění obličejové části hlavy, které bylo způsobeno úderem obžalovaného, je nutno dovodit, že rozhodná poranění vznikla při potencovaném pádu, kterému předcházel aktivní útok obžalovaného proti hlavě poškozeného, který pak následně pád inicioval (sražení). Poškozený trpěl onemocněním přirozené povahy, a to ztukovatěním jater, které obvykle vede k poruše krevní srážlivosti. Toto onemocnění se tedy mohlo významně spolupodílet na rychlosti narůstání krevního výronu pod tvrdou plenu mozkovou, nicméně nebylo příčinou smrti poškozeného.
68. Pokud jde o obhajobou předložený znalecký posudek MUDr. S. Loyky, CSc. a MUDr. M. Krále, Ph.D. pak tento soud hodní kriticky. Z posudku, zejména pak z jeho obhajoby znalcem MUDr. S. Loykou, CSc. u soudu je zřejmá výrazná snaha relativizovat míru zavinění obžalovaného, jakož i závěry znalců MUDr. P. Handlose, Ph.D. a MUDr. Bc. L. I. Rudinské, Ph.D., LL.M., způsobem,

kteřý je zcela mimo rámec znaleckého zkoumání, resp. odpovědi na znalecké otázky. Znalecký posudek předložený obhajobou lze hodnotit ve dvou částech. Předně je to posudek předložený v písemné podobě, ve kterém se znalci sice snaží relativizovat zavinění obžalovaného, nicméně dochází ke shodným závěrům jako znalci MUDr. P. Handlose, Ph.D. a MUDr. Bc. L. I. Rudinské, Ph.D., LL.M. Provedenou pitvu hodnotí jako pitvu provedenou řádně (pítevní protokol byl zcela správný, úplný, reprodukovatelný) a zdravotní péči, která byla poškozenému poskytnuta v NsP Havířov, jako léčbu de lege artis. Akcentují sice alkoholovou opilost poškozeného, ovšem toliko v tom směru, že v teoretické rovině může její míra vést k otravě alkoholem, tedy nástupu smrti u poškozeného. Dílem pak znalecký posudek obsahuje spekulace ohledně toho, zda si poškozený nepřivodil rozhodná zraní již v průběhu hokejového utkání, tedy před rozhodným útokem obžalovaného, jakož i to, jak by při úderu obžalovaného upadl jedinec neovlivněný alkoholem. Druhou část posudku obhajoby pak představuje vystoupení znalců před soudem, zejména pak znalce MUDr. S. Loyky, CSc. Znalec MUDr. S. Loyka, CSc. v rámci obhajoby posudku, a následně v rámci odpovědi na kladené otázky stran, fakticky popřel závěry, které formuloval v písemném vyhotovení své části posudku. Znalec nejen, že relativizoval poskytnutou zdravotní péči NsP Havířov, ale označil ji jako péči non lege artis, aniž by byl schopen soudu sdělit, v čem zdravotnické zařízení chybovalo, když na opakovaném dotazy se omezil na sdělení, že on by přesvědčil mladého lékaře z neurochirurgie v Ostravě (FN Ostrava), aby si poškozeného převzali k další péči. Znalec, zcela mimo rámec své znalecké činnosti, dovozoval závěry ohledně ovlivnění poškozeného alkoholem a jeho psychického stavu, prováděl hodnocení skutkového stavu (nález ležícího poškozeného na toaletě; bugr, který měl poškozený provádět v kotli fanoušků; nebyl to útok, nýbrž výchovná facka; tvrzení o pravidelném ranním restartu poškozeného alkoholem; afinita poškozeného k tvrdému alkoholu; okolnosti, za kterých si přivodil míru alkoholového opojení a další), míry věrohodnosti jednotlivých svědků, ze kterých pak selektivně vybíral informace a uváděl spekulativní závěry. Na otázky stran, především státního zástupce, odpovídal vyhýbavě, a dokonce jej vyzýval, necht' si přivodí míru opilosti jako měl poškozený či necht' se osobně, na určité skutečnosti, dotáže zesnulého poškozeného. Oproti závěrům formulovaným v písemném znaleckém posudku, pak akcentoval míru alkoholového opojení poškozeného až dospěl k závěru, že „alkoholová opilost poškozeného byla jediným příčinným faktorem, který vedl k nástupu smrti poškozeného po jeho pádu. Pád poškozeného pak určitě nemohl být způsoben fackou od obžalovaného, neboť ten úder byl slabý, navíc poškozený mohl zemřít i v důsledku alkoholémie čili v důsledku požití množství alkoholu“, a dále pak dovozoval, že na smrti poškozeného se zcela jistě podílela otrava alkoholem, aniž by pro tento závěr měl jakékoliv odborné a věcné argumenty. Následně pak znalec tento závěr relativizoval, když uvedl, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, prokrvácení temenního a spánkového laloku vpravo, výrazný otok mozku se zatačením kmene mozkového do velkého týlního otvoru, přičemž znalec uvedl, že by preferoval zejména otok mozku, který byl výrazný. A dodal, že příčinou otoku mozku poškozeného byla jeho opilost a úraz hlavy, přičemž podle znalce byla pro smrt poškozeného zásadnější jeho opilost oproti úrazu hlavy, aniž by byl schopen tyto závěry věcně podložit. Zde soud podotýká, že dle znaleckého posudku MUDr. P. Handlose, Ph.D. a MUDr. Bc. L. I. Rudinské, Ph.D., LL.M. bylo provedeno i mikroskopické vyšetření mozkové tkáně poškozeného, které jejich závěry o nálezu a příčině smrti potvrdily. Za naprosto překvapivé pak soud hodnotí vystoupení znalce, ve kterém fakticky toliko spekuloval ohledně toho, jak se poškozený choval vně stadionu, po-té, co byl vyveden, tedy bezprostředně před útokem obžalovaného, jaké bylo jeho rozpoložení a schopnosti vnímat své okolí, jakož i jeho vyjádření relativizující fyzický útok obžalovaného. Fakticky tak znalec realizoval obhajobu obžalovaného motivovanou snahou jej vyvinit z vytýkaného jednání. Konečně posudku znalce MUDr. S. Loyky, CSc. je nutno vytknout i to, že v situacích, kdy měl za to, že je možné formulovat více různých znaleckých závěrů, tak neučinil, a naopak selektivně vybíral fakta, se kterými následně účelově manipuloval tak, aby svědčily ve prospěch obžalovaného. Pokud jde o znalecký posudek MUDr.

M. Krále, Ph.D., pak soud akcentuje, že tento není zapsán pro obor znalecké činnosti soudního lékařství, přičemž právě znalci z oboru soudního lékařství jsou kompetentní vyjadřovat sek příčině smrti. Nicméně, oproti znalci MUDr. S. Loykovi, CSc., se znalec nepouštěl do spekulací a obhajoby obžalovaného, ale poskytl svůj náhled (náhled neurochirurga) na léčbu poškozeného, kterou označil jako léčbu řádnou a toliko akcentoval, že znalci z oboru soudního lékařství, dle jeho názoru, nezohlednili dynamiku vývoje stavu poškozeného před jeho smrtí. Nicméně i tento znalec dospěl, v rámci obhajoby posudku, k závěru, že jim akcentované skutečnost, pokud jde o dynamiku a vývoj stavu poškozeného a sekundární projevy (hematomy v mozku poškozeného), jsou v přímé příčinné souvislosti s popisovaným pádem poškozeného a úderem do pevné podložky (asfaltu). Znalec dále vysvětlil, jak nahlízet na pojem „vypnutí“, když uvedl, že úder obžalovaného nebyl tohoto (vypnutí) schopen. Nebyl to žádný boxerský ani intenzivní náraz, nicméně přesto poškozený ihned upadl dozadu. Bylo to na podkladě toho, že poškozený měl vyřazený mozeček a jeho rovnovážné schopnosti. V praxi osoby v ebrietě mají tendenci pořad ušlapávat dozadu, až samy spadnou dozadu. Je to tím, že člověk má tendenci po vyřazení mozečku padat dozadu jak šutr. Nemá reflexy a padá opravdu jak podřatý. Tedy poškozený, když padal, byl ještě zřejmě při vědomí a teprve tím nárazem na zem ztratil vědomí a byl v bezvědomí. Obžalovaný tedy poškozeného úderem tzv. nevypnul. Vypnutí znamená, že poškozený byl v bezvědomí, což nastalo až tím, že upadl a obdržel úder o pevnou podložku. Soud tedy uzavírá, že znalecký posudek předložený obhajobou, pro výše uvedené skutečnosti a vady, zejména na straně části posudku, který vypracoval znalec MUDr. S. Loyka, CSc. není důkazem, který by dokázal vyvrátit, či alespoň zpochybnit závěry, které formulovali ve svém posudku znalci MUDr. P. Handlos, Ph.D. a MUDr. Bc. L. I. Rudinská, Ph.D., LL.M.

69. Konečně pokud jde o hodnocení skutkového stavu, je nutno zabývat se rovněž uplatněnými nároky poškozených na náhradu škody a nemajetkové újmy, a to zejména, mimo nároků zdravotní pojišťovny, nároky pozůstalých poškozených. V rámci dokazování se soud zabýval nároky jednotlivých poškozených, když prostřednictvím výslechů svědků zjišťoval intenzitu jejich vztahu k poškozenému zesnulému. V rámci takto provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný, ač sám rozvedený, byl aktivním členem své rodiny, ve které udržovali jednotliví členové aktivní a vzájemně pozitivní vazby. Z poškozených, kteří se připojili k trestnímu řízení, nebyla zjištěna žádná osoba, která by měla s poškozeným antagonistické vztahy či vztahy, které by nebyly emočně pozitivně zabarvené. Rovněž nelze opominout, že zesnulý poškozený byl mladý zdravý muž a nikdo z jeho nejbližších rodinných příslušníků neměl důvod uvažovat či se dokonce připravovat na skutečnost, že zemře. Tedy nikdo z rodiny neměl možnost se se zesnulým poškozeným před jeho smrtí rozloučit. Jako nejbližší vztahy byly vztahy, které měl zesnulý poškozený se svým biologickým synem M. a matkou M. S. Ve vztahu k nezl. synovi bylo prokázáno, že tento sice nebyl po rozvodu svěřen do jeho péče, nicméně, jak vyplynulo z výpovědi jeho bývalé manželky, nebylo to zapotřebí, jelikož se na styku dokázali operativně dohodnout, a to nejen s ohledem na jejich pracovní povinnosti (odpolední směny matky nezl.), ale možnosti a příležitosti k novým zážitkům nezl. a jeho zájmům (trávení volného času na chatě, výlety, zájmy nezletilého v kombinaci s vrstevníky nezl., které se v rodině nacházeli, např. nezl. syn A. W.). Matka nezl. vypověděla, že zesnulý poškozený se zajímal o nezletilého a nezletilý se na trvání času se zesnulým poškozeným těšil a vnímal takto strávený čas pozitivně. Ačkoliv ztráta otce neměla na nezl. poškozeného okamžitý negativní vliv ve smyslu např. nutnosti vyhledat nějakou formu lékařské či psychologické intervence, nelze přehlédnout, že z jeho života byl jednáním obžalovaného vytrhnut prvek (zesnulý poškozený), který jej dokázal činit šťastným. Konečně smrt jeho otce bude mít pro nezletilého i faktické materiální dopady, spočívající ve zkrácení materiální péče. Pokud jde o matku poškozeného, pak v řízení bylo prokázáno, že jejich vztahy byly rovněž velmi intenzivní. Jednak zesnulý poškozený v její domácnosti fakticky žil a jednak s matkou i dílem trávil volný čas a představoval tak pro ni aktivního člena domácnosti. M. S. vypověděla, že spolu navštěvovali akce,

byli si vzájemně blízcí a poškozený se jí i svěřovala se svými problémy. Jejich vztah, mimo období, kdy žil v Ostravě, byl velmi intenzivní a byl založen i na vzájemném porozumění, když nebylo zjištěno, že by jejich vztah a soužití doprovázely neshody a nedorozumění. Vzájemně se svěřovali, trávili spolu volný čas a oslavy jubileí v rodině. Konečně M. S. akcentovala, že se se smrtí zesnulého poškozeného dosud nevyrovnala, když jej opakovaně vyhlíží a rozmlouvá s ním. V pořadí další jsou pak vztahy mezi poškozeným a jeho sestrou A. W. a jeho biologickým otcem M. Č. Svědkyně A. W. vypověděla, že jsou plnorodí sourozenci, když vyrůstali po rozvodu rodičů v jedné domácnosti. Zesnulý poškozený pro A. W. představoval mladšího bratra, o kterého se starala. V období dospělosti pokračovaly jejich pozitivní vztahy, když se vzájemně setkávali, v době, kdy zesnulý poškozený bydlel v domácnosti matky s frekvencí 3-4x týdně, trávili spolu volný čas na chatě, jezdili na hory a trávili volný čas společně s jejich dětmi, jelikož svědkyně má syna ve věku syna zesnulého poškozeného. Společně slavili významná rodinná jubilea a udržovali spolu pravidelný kontakt. Požívali vzájemné důvěry, když se vzájemně svěřovali s osobními věcmi, což v případě zesnulého poškozeného byla zejména otázka nového partnerského vztahu a zdravotní problémy. Pokud jde o biologického otce zesnulého poškozeného Miroslava Č., pak i jejich vztah soud hodnotí jako natolik zásadní, že je na místě přiznat nároky z nemajetkové újmy. Předně soud podotýká, že se jedná o biologického otce, který sice neměl po rozvodu manželství s matkou zesnulého poškozeného tohoto svěřeného do své péče, nicméně tato skutečnost nemůže oslabovat nároky poškozeného. M. Č. vypověděl, že pomáhal zesnulému se zařizováním bytu, když se vrátil do Havířova a chodili spolu na obědy. Společně pak navštěvovali hokejové zápasy, což byl jejich společný koníček. Vzájemně se navštěvovali u příležitosti jubileí v rodině a mimo tyto se nepravidelně stýkali, jak v Havířově, tak např. na chťe či na návštěv ragby. Společně diskutovali i o osobních problémech, když zesnulý poškozený se mu svěřoval ve věci hledání nové partnerky. Se smrtí syna se vyrovnává těžko, chodívá za ním dvakrát v týdnu na hřbitov a povídá si s ním. Poslední z poškozených, kteří uplatnili své nároky je polorodá sestra zesnulého poškozeného Ing. Klára Č. Svědkyně akcentovala, že mezi ní a zesnulým byl 12-ti letý věkový rozdíl, nicméně i navzdory tomuto trávili mnoho času spolu, než se svědkyně před 8 – 10 roky odstěhovala do Prahy. Po-té se již setkávali pouze u příležitosti oslav jubileí, což bylo jednou za jeden až dva měsíce a na chatě, což bylo 1 – 2 za rok a udržovali telekomunikační styk. Měli vzájemně pozitivní vztah a vzájemně si přáli u příležitosti jmenin, narozenin a vánočních svátků. Poskytovali si i vzájemně dárky.

70. Soud tak nemá pochyb o vině obžalovaného jednáním, jež je popsáno ve výroku tohoto rozsudku shora, když jeho vina byla beze všech pochybností prokázána, a shodně byl prokázán i motiv jednání obžalovaného, kterým byla, jak vyplývá z provedeného dokazování, snaha o nějaké „potrestání“ nevhodných projevů poškozeného, demonstraci jeho fyzické převahy nad osobou poškozeného a emotivní nevládnutí situace s problematickým chováním poškozeného ze strany obžalovaného.
71. Pokud jde o právní kvalifikaci skutku, je nutno poukázat na skutečnost, že v mezidobí došlo k novelizaci, nejen trestního řádu, ale i trestního zákoníku, a to zákonem č. 333/2020 Sb. účinným ode dne 1.10.2020. Pokud jde o časovou působnost trestních zákonů, pak platí, podle § 2 odst. 1 trest. zákoníku, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, přičemž podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. V projednávané věci se sice nezměnila dispozice ustanovení § 146 trestního zákoníku a § 358 trestního zákoníku, ani druh a výměra trestů, který je obsahem tohoto ustanovení, co se však změnilo je ustanovení o ukládání trestů a okolnosti pro stanovení druhu trestu a jeho výměry, konkr. pak ustanovení § 39, § 41, § 58 trestního zákoníku (konec konců tyto navázaly právě na novelizaci trestního řádu a zařazení ustanovení § 206a a násl. do trestního řádu). Porovnáním těchto ustanovení ve znění po dni 1.10.2020 a před dnem 1.10.2020 je nutno dojít k závěru, že úprava

účinná ode dne 1.10.2020 je pro pachatele příznivější, když jednak rozšiřuje okruh skutečnosti, které musí vzít soud v úvahu při stanovení druhu a výměry trestu, jakož i povinnost soudu, zohlednit druh a výměru trestu již uloženého, ale dosud nevykonaného, nejde-li o ukládání souhrnného či společného trestu (§ 39), zavádí novou polehčující okolnost (§ 41), a dále rozšiřuje okruh skutečností umožňující postupovat podle § 58 trest. zákoníku, tedy dosáhnout snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby. S ohledem na zásadu, že příznivějšího zákona se užije jako celku, pak soud postupoval podle trestního zákoníku účinného ode dne 1.10.2020.

72. Po právní stránce soud kvalifikoval jednání obžalovaného Davida S., tak jak bylo prokázáno u hlavního líčení jednak jako zvlášť závažný zločin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku a jednak jako přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, když v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný dne 26.10.2019, v době kolem 18:32 hodin, v prostoru parkoviště před vstupem do sektoru B zimního stadionu HC AZ Havířov, Havířov – Podlesí, Těšínská 1296/2a, při výkonu pořadatelské služby zajišťující hokejové utkání mezi HC AZ Residomo Havířov a HC Frýdek-Místek, po-té, co byl verbálně napaden vulgárními výrazy a pohrůzkou návštěvníkem utkání zesnulým poškozeným Michalem Č., nar. xxx, který byl pro svou podnapilost a nevhodné chování vyveden ze stadionu dalšími členy pořadatelské služby, a to M. H. a M. B., vědom si své výrazné fyzické převahy oproti zesnulému poškozenému, která byla dána, nejen fyzickou konstitucí obžalovaného, který při výšce 192 cm vážil 110 kg, oproti poškozenému, který při výšce 176 cm, vážil, po odběru orgánů, jejichž hmotnost byla max. v nízkých jednotkách kilogramu, 56 kg, ale i fyzickou přípravou obžalovaného zaměřenou na svou kondici a fyzickou sílu, jakož i zjevně výrazné podnapilosti zesnulého poškozeného, která se navenek projevovala, mimo jiné, zjevným postižením jeho motoriky a stability, s vědomím, nezbytného fungování mozku pro život člověka a jeho uložením v dutině lební, srozuměn s možností způsobení poranění v oblasti hlavy spočívající přinejmenším v podobě zhmoždění měkkých tkání či tržných ran, k tomuto rychlým krokem přistoupil a bez předchozí výstrahy a nečekaně jej s velkou razancí síly udeřil jedním úderem otevřenou dlaní pravé ruky do oblasti levé tváře, následkem čehož zesnulý poškozený nekontrolovaně upadl vzad na tvrdý asfaltový povrch parkoviště, na kterém se silně udeřil do týlní oblasti hlavy, přičemž obžalovaný vědom si aktuálního duševního i fyzického stavu zesnulého poškozeného, nenadálosti a pro zesnulého poškozeného překvapivosti svého útoku vůči jeho hlavě, tvrdého podkladu v místě útoku a možnosti jeho následného pádu, bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že zesnulému poškozenému nezpůsobí závažné poranění mozku, které by mohlo vést i k jeho smrti, čímž mu však způsobil zhmoždění měkkých pokrývek lebních v týlní krajině hlavy vlevo, s přítomností krevní podlitiny a oděrky kůže, krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou v rozsahu pravé mozkové polokoule, ložisko zhmoždění pravého čelního laloku s otokem mozkové tkáně v okolí a ložiskové krvácení pod omozečnicí, což si vyžádalo okamžité odborné lékařské ošetření a léčení v Nemocnici s poliklinikou v Havířově, kdy však zranění dále gradovalo v intraparenchymatozní krvácení v rozsahu pravého spánkového a temenního laloku, deformaci komorového systému s rozšířením levé komory a s přítomností krve v zadním rohu, těžký otok mozkové tkáně s vytvářením mozkových kuželů v oblasti mozečku a přesun středočárových struktur směrem doleva, deformaci mozkového kmene se známkami krvácení do parenchymu, kdy později v důsledku krvácení pod tvrdou plenu mozkovou Michal Č. dne 28.10.2019 zemřel ve Fakultní nemocnici v Ostravě, kam byl převezen ve stavu klinické smrti k realizaci transplantačního programu. Obžalovaný tedy svým zaviněným jednáním napal jiného v úmyslu způsobit mu ublížení na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 1 trestního zákoníku a způsobil tímto jednáním smrt Michala Č., nar. xxx, tedy zbavil jej života, když mezi popsáním útokem a následkem v podobě smrti zesnulého poškozeného je vztah příčinné souvislosti, jak i vyplývá ze znaleckého posudku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, když bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo subdurální krvácení (krvácení pod tvrdou plenu mozkovou) při tupém poranění hlavy. Pokud jde o zvolenou formulaci „udeřil velkou razancí síly“,

pak ačkoliv znalecký posudek z oboru soudního lékařství (MUDr. P. Handlose a MUDr. L. I. Rudinské) popisuje, že ke vzniku objektivizovaného poranění na obličeji poškozeného postačuje i násilí malé intenzity síly, tedy popisují v praxi obvyklou příčinu, která obecně vede k takovému následku, vycházel soud ze svědeckých výpovědí strážníků městské policie, kteří tento úder popisovali nikoliv jen jako výchovnou facku, ale jako intenzivnější políček, silovější úder apod. Obžalovaný současně veřejně a na místě veřejnosti přístupném, tedy na místě s volným přístupem širšího okruhu osob, což bylo dáno i probíhajícími hokejovými utkáním a místem napadení, tedy před vstupem B, a před nejméně třemi současně přítomnými osobami, minimálně M. B., který byt otočený zády vnímal tento útok (otočil se, jelikož uslyšel ránu) M. K. a M. V., se dopustil výtržnosti tím, že úderem pravé ruky fyzicky napadl jiného, tedy zesnulého poškozeného M. Č.

73. Pokud se jedná o subjektivní stránku vytykaného jednání, dospěl soud k závěru, že obžalovaný se vytykaného jednání, dopustil minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku, ve vztahu k jednání obžalovaného, kterým fyzicky napadl poškozeného v úmyslu ublížit mu na zdraví, přičemž pokud jde o jednání, kterým naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu podle § 146 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku (těžší následek podle § 17 písmeno a) trestního zákoníku), tedy poškozeného usmrtil, jednal ve vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když jeho úmysl vyplývá ze způsobu provedení vytykaného jednání, fyzického stavu obžalovaného, aktuálního fyzického a duševního stavu (ovlivnění alkoholem) poškozeného, okolností předcházející útoku a místa spáchání trestného činu. Srozumění u nepřímého úmyslu pak vyjadřuje aktivní volní vztah obžalovaného ke způsobení následku relevantní pro trestní právo, tedy chování obžalovaného. Způsobení takového následku však není přímým cílem, ani nevyhnutelným prostředkem (přímo ho nechce), neboť sleduje svým záměrem cíl jiný, který může být z hlediska trestního práva jak cílem relevantním, tak i nezávadným, přitom je však vždy srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo. Ačkoliv je tento následek nechtěný (je vedlejším následkem) je s jeho způsobením obžalovaný srozuměn. Na srozumění obžalovaného s následkem soud usuzuje, v souladu s ustálenou judikaturou (srov. např. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 8 Tdo 1187/2016, 6 Tdo 779/2014, 7 Tdo 1081/2011, 8 Tdo 1417/2014 a dal.), zejména z intenzity útoku, ze způsobu jeho provedení, z místa na těle poškozeného kam útok směřoval, z pohnutky činu, z okolností, za kterých k útoku došlo a jaké nebezpečí pro poškozeného hrozilo. Pokud jde o takto vymezená kritéria, pak soud předně poukazuje, že obžalovaný vedl útok proti hlavě poškozeného, za situace, kdy poškozený byl silně opilý a nebyl schopen se bránit nejen účelně, ale ani reflexivně. Obžalovaný si rovněž musel být vědom, nejen své fyzické převahy, která pramenily z jeho fyzické konstituce, ale i z jeho zájmu v posilování a aktuálně prováděné přípravy na silovou soutěž. Konečně obžalovaný si musel být vědom, že útočí na zjevně podnapilého poškozeného s narušenou motorikou a stabilitou na místě, kde v případě pádu zjevně hrozil úder hlavou do tvrdé podložky (věděl, že se nacházejí na asfaltové ploše). Obžalovaný tedy, v emotivně nezvládnutém rozpoložení (obžalovaný uváděl, že byl rozzlobený) zaútočil jedním úderem proti hlavě poškozeného, úderem otevřenou rukou významnou razancí (silový úder). Obžalovaný jednal tzv. v rozzlobení, tedy v rozpoložení kdy nedoceňuje, resp. ignoruje nebezpečí, jenž z jeho jednání vyplývá pro poškozeného (srov. analogicky např. rozhodnutí VS v Praze sp. zn. 8 To 33/2020, podle kterého „to, že mozek je velice citlivým orgánem, který, přestože je proti úderu účinně chráněn lebečními kostmi a odpružen tvrdou plenou mozkovou od vnitřních stěny lebky, je velice snadno zranitelný, je skutečností všeobecně známou a stejně tak jsou všeobecně známé případy, byť zcela ojedinělé, kdy i údery mnohem menší razance vedly k jeho závažnému poškození a ke smrtelnému následku. Na druhé straně poměrně malá pravděpodobnost, že tento následek v konkrétní situaci nastane, vede v drtivé většině případů k nedocení až k ignorování tohoto nebezpečí, a to zvláště tehdy, jestliže pachatel jedná ve vzteku nebo v jiném pro něho obdobně vypjatém rozpoložení myslí. Představa smrtelného následku zde v kontextu obvyklé lidské zkušenosti však nepochybně

realistická je, a to bez ohledu na okolnost, že na jednu z takovýchto tragických událostí v praktickém životě připadá řada dalších obdobných úderů do hlavy, které zůstaly zcela bez následků ne s následky nesrovnatelně mírnějšími“. Poškozený po útoku obžalovaného upadl vzad a udeřil se týlní oblastí hlavy do asfaltového povrchu. Pokud jde o způsobení smrti poškozeného, pak tato byla způsobena ve vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když se jedná o těžší následek ve smyslu § 17 písm. a) trestního zákoníku. Soud má za to, že obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobit smrt poškozeného, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že se tak nestane. Předně obžalovaný měl minimálně představu o aktuální míře opilosti poškozeného, jakož i to, že tento není schopen se jeho útoku jakkoliv bránit (konečně nedokázal se účinně bránit ani vyvádění své osoby ze stadionu, M. H. popsal jeho ovlivnění alkoholem výrazem, že byl na šrot a M. B. slovem katastrofa), když možnost vzniku protiprávního následku v podobě újmy na životě a zdraví osoby pod vlivem alkoholu je mnohem pravděpodobnější než u jiné osoby. Obžalovaný si rovněž byl vědom své výrazné fyzické převahy, jakož i vlastního psychického rozpoložení (rozzlobený), ve kterém zaútočil na poškozeného. Ačkoliv obžalovaný nechtěl následek způsobit, věděl, že za použití své fyzické převahy při úderu do opilého poškozeného, může způsobit jeho nekontrolovaný pád, při němž vznikají těžká zranění právě při úderu do hlavy, kde úrazy takového typu jsou vcelku častými následky (srov. rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 8 Tdo 1342/2013). Obžalovaný tak ve vztahu k těžšímu následku jednal ve vědomé nedbalosti, když nezachoval potřebnou míru opatrnosti, resp. obžalovaný nedocenil možné následky svého jednání, konkr. to, že úder do obličeje podnapilého poškozeného způsobí jeho nekontrolovaný pád a následný úder do hlavy, jehož následkem bude závažné poranění hlavy. Obžalovaný tedy věděl, že takový následek může nastat, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že k němu nedojde.

74. Pokud jde o obhajobu obžalovaného, že nechtěl nikomu ublížit, své jednání vnímal jako výchovný prostředek, pak soud poukazuje i závěry publikované v rozhodnutí NS ČR (NS 15/2002-T 371), podle kterého úmysl způsobit ublížení na zdraví není vyloučen jen proto, že jednání obviněného proti poškozenému spočívalo v jednorázovém aktu a že obžalovaný v tomto jednání nepokračoval. Shodně pak nevylučuje úmysl obžalovaného způsobit ublížení na zdraví ani odkaz na předcházející jednání zesnulého poškozeného, když jak bylo prokázáno, poškozený vně stadionu stál, bez zjevného úmyslu napadnout nejen obžalovaného, ale ani jinou osobu, či se do prostor stadionu vracet. Rovněž pak ani předcházející nevhodné a vulgární chování či dokonce i případné vyhrožování zesnulého poškozeného, který byl zjevně pod vlivem alkoholu neomlouvání chování obžalovaného, když opět (srov. rozhodnutí NS ČR, publikované pod značkou NS 15/2002-T 371) skutečnost, že obžalovaný reagoval na přechozí chování poškozeného, sama o sobě nijak nevylučuje jeho úmysl způsobit poškozenému zranění, které má povahu ublížení na zdraví.
75. Pokud jde o onemocnění poškozeného přirozené povahy tzv. ztukovatění jater, pak tato skutečnost nemá vliv na závěry soudu ohledně odpovědnosti obžalovaného za následek v podobě smrti poškozeného. Podle ustálené soudní praxe není rozhodné, jaký byl zdravotní stav poškozeného před napadením, jelikož aktuální zdravotní stav poškozeného nebyl sám o sobě příčinou jeho úmrtí. Nebýt totiž násilného jednání obžalovaného, k následku v podobě smrti poškozeného, by nepochybně nedošlo, což vyplývá i ze znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství (MUDr. P. Handlos, MUDr. L. I. Rudinská), ze kterého nevyplývá, že by smrt poškozeného měla být neočekávaným nebo jiným případům neodpovídajícím vyústěním útoku obžalovaného. Naopak byla konstatována návaznost zranění vyplývající z jednání obžalovaného a úmrtí poškozeného, když smrt poškozeného byla v přímé příčinné souvislosti s úrazem ze dne 26.10.2019, resp. subdurálním krvácením (krvácení pod tvrdou plenu mozkovou) při tupém poranění hlavy.
76. Pokud jde o zavinění ve vztahu k trestnému činu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, pak, při zohlednění východisek popsaných v odstavci 73. má soud za to, že obžalovaný jednal v

úmyslu nepřímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku, což je zřejmé ze způsobu spáchání vytýkaného jednání. Obžalovaný věděl, kde se nachází, tedy že je v prostoru před vstupem do zimního stadionu, na kterém probíhá hokejové utkání, tedy že se v tomto prostoru nacházejí nejen návštěvníci utkání, ale i další osoby, které průběh akce zajišťují, jakož i to, že prostor, kde napadl poškozeného je zcela volně přístupný dalším osobám.

77. Pokud jde o duševní způsobilost obžalovaného, pak ze znaleckého posudku MUDr. D. Skřontové a PhDr. R. Kolářkové jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný v době vytýkaného jednání netrpěl žádnou duševní poruchou a byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a byl schopen své jednání ovládat. Obžalovaný v době vytýkaného jednání, a ve vztahu k tomuto jednání, mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a mohl své jednání ovládat. Rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného byly, v době vytýkaného jednání, zachované, nicméně v důsledku psychoaktivního působení obžalovaným užívaných anabolik a testosteronu, byla ovládací schopnost obžalovaného snížena o 1/3 pásma. Obžalovaný si však byl vědom negativních účinků těchto látek, včetně vlivu na stav duševní.
78. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud zhodnotil všechny rozhodné skutečnosti z hledisek uvedených v ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, včetně stupně společenské škodlivosti vytýkaného jednání obžalovaného ve smyslu ustanovení § 12 odstavec 2 trestního zákoníku, když v tomto smyslu soud konstatuje, že společenská škodlivost vytýkaného jednání obžalovaného je zcela jednoznačně dána v takovém rozsahu, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, naopak je zjevné, že je nutné vyvodit trestní odpovědnost obžalovaného. Je zcela zjevné, že v konkrétním případě byl porušen jednak zájem společnosti na ochraně lidského zdraví, a to způsobem, kterým zcela jednoznačně naplnil skutkovou podstatu zločinu ublížení na zdraví dle § 146 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku a jednak zájem společnosti na klidném občanském soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek způsobem, kterým zcela jednoznačně naplnil skutkovou podstatu přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku.
79. K osobě obžalovaného soud zjistil, že tento aktuálně pracuje jako řidič taxislužby. Z opisu evidence přestupků, jakož i zprávy o pověsti soud zjistil, že obžalovaný nebyl v místě svého bydliště projednáván pro přestupkové jednání. Soud však poukazuje na spisový materiál Policie ČR, KŘ policie Moravskoslezského kraje sp. zn. KRPT-145424/TČ-2020-070312, které popisuje výtržnické jednání obžalovaného pod vlivem alkoholu, jakož i znalecký posudek MUDr. D. Skřontové a PhDr. R. Kolářkové, ve kterém znalkyně konstatovaly zvýšenou afinitu k návykovým látkám, zejména alkoholu, jakož i dlouhodobý sklon ke zneužívání testosteronu a syntetických anabolických steroidů. Z opisu evidence rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán.
80. Pokud jde o okolnosti polehčující, pak soud u obžalovaného shledal polehčující okolnost podle ustanovení § 41 odstavec l) trestního zákoníku, když obžalovaný se k zásadnímu útoku na poškozeného doznal. Dále polehčující okolnost podle ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku, když obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život. Dále soud shledal u obžalovaného polehčující okolnost podle ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku, když trestného činu upřímně litoval, a v současné době i hradí způsobenou škodu a nemajetkovou újmu poškozeným. Naproti tomu je nutno shledat u obžalovaného i okolnost přitěžující, a to okolnost podle § 42 písmene n) trestního zákoníku, když spáchal více trestných činů, což je i důvodem pro ukládání trestu úhrnného. Současně nelze odhlédnout od skutečnosti, že obžalovaný se vytýkaného jednání dopustil v situaci, kdy měl na základě soukromoprávní dohody dbát na udržování veřejného klidu a pořádku.

81. Soud tak byl orientován, ze sbíhajících trestných činů, rozpětím zákonné trestní sazby trestného činu nejpřísněji trestného, tedy podle ustanovení § 146 odstavec 4 trestního zákoníku, tedy v sazbě od 5 do 10 let odnětí svobody.
82. Soud však dospěl k závěru, že je na místě postupovat podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku. Podle ustanovení § 58 odstavec 1 trestního zákoníku, má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Toto ustanovení tak umožňuje individualizaci trestu v případech, kdy trest odnětí svobody uložený v rámci trestní sazby by byl nepřiměřeně tvrdý vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele. Soud má za to, že právě okolnosti případu, tedy okolnosti, za kterých došlo ke spáchání trestného činu obžalovaným, a poměry pachatele je na místě zohlednit při stanovení druhu a výměry trestu. Demonstrativní výčet těchto okolností je pak stanoven v ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákona, a jsou to osoba pachatele, jeho psychický stav v době spáchání činu, osobní a rodinné poměry, míra jeho zavinění a pohnutka k činu. K poměrům pachatel pak nutno podřadit okolnosti, které nemají přímý vztah ke spáchanému trestnému činu, nýbrž ty, které charakterizují jeho pachatele. Za takové okolnosti lze považovat i existenci více významných polehčujících skutečností, při nedostatku okolností přitěžujících. Soud nemá v úmyslu žádným způsobem zlehčovat obžalovaným způsobený následek, kterým byla smrt člověka, nicméně ani takto závažný následek, obecně nevylučuje aplikaci výjimečného ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku. Předně pokud jde o doznání obžalovaného, pak soud nesdílí námitky státního zástupce, že toto nebylo úplné a kající (obžalovaný zpochybňoval míru svého zavinění). Obžalovaný byl v průběhu řízení k vytýkanému jednání opakovaně vyslýchán, přičemž, i navzdory výhradám, které soud shrnul v odstavci 58., se vždy v základních a podstatných rysech k vytýkanému jednání doznal, popsal způsob, jakým poškozeného napadl a opakovaně i vyjádřil lítost nad svým jednáním. Jeho doznání, resp. jím udávaný popis rozhodných skutečností, je v podstatných rysech shodný se skutkovými závěry soudu. Zásadní úvaha soudu pro aplikaci tohoto ustanovení vychází především z okolností, za kterých se obžalovaný dopustil vytýkaného jednání. Soud se v rámci dokazování zaměřil, mimo jiné, i na okolnosti, za kterých byl obžalovaný angažován k výkonu pořadatelské služby. Z výpovědi slyšených svědků, zejména M. B., ale i samotného obžalovaného, je zřejmé, že základním předpokladem pro angažování v pořadatelské službě byl fyzický vzhled obžalovaného, resp. jeho fyzické dispozici. Při výběru zcela absentovalo nejen jakékoliv prověření zdravotních, resp. psychických předpokladů, ale i kvalitní poučení a alespoň základní praktický nácvik zvládnutí a řešení kritických situací, které lze na akcích takového typu s vysokou mírou pravděpodobnosti očekávat. Konečně z provedeného dokazování je i zřejmá neznalost členů pořadatelské služby základní aktů, kterým byl provozní řád zimního stadionu a dále soutěžní a disciplinární řád, i navzdory deklarovanému poučení. Je zjevné, že členové pořadatelské služby vycházeli při řešení krizových situací z určitého intuitivního závěru o tom, jak krizovou situaci řešit. Ačkoliv bylo opakovaně svědky konstatováno, že obžalovaný již patřil ke zkušeným členům pořadatelské služby, nebyl pro takový závěr, mimo doby, po kterou tuto činnost obžalovaný vykonával (cca 1 - 1,5 roku), proveden žádný důkaz. Ba právě naopak. Byl popsán toliko jeden incident, na jehož řešení se obžalovaný v minulosti na stadionu podílel, přičemž popisovaná role obžalovaného nebyla v tomto nikterak zásadní. Soud akcentuje, že udržování veřejného pořádku v místech velké kumulace osob, s možností konzumovat alkoholické nápoje, za současného projevování emocí, kterým bezpochyby sportovní utkání jsou, patří mezi jedny z nejnáročnějších úkolů silových složek státu, resp. Policie ČR. Ačkoliv je pravdou, že obžalovaný zcela svobodně uzavřel dohodu o provedení práce, na základě které zajišťoval výkon pořadatelské služby, nelze přehlédnout, že nedisponoval pro tuto práci naprosto žádným adekvátním výcvikem,

neprošel, z pohledu soudu, adekvátním školením a nebyly ani validně ověřeny jeho zdravotní a osobnostní předpoklady takovouto činnost vykonávat. Obžalovanému sice nepolehčuje skutečnost, že by se vytýkaného jednání dopustil ve věku blízkém věku mladistvého, nicméně v době skutku mu bylo teprve xxx let, přičemž do té doby byl studentem střední školy, tedy nedisonoval naprosto žádnými, pro výkon poradatelské služby, relevantními životními zkušenostmi. Obžalovaný zcela zjevně nesprávně posoudil celou situaci. Okolnost, že obžalovaný pracoval i v místním společenském podniku jako vyhazovač, nelze považovat za kvalifikaci pro výkon funkce poradatelské služby na sportovním utkání, kde je návštěvnost řádově podstatně vyšší a projevují se prvky davového chování. Je zjevné, že obžalovaný se vytýkaného dopustil mimo prostor stadionu, tedy v místech, kde již ani podle uzavřené dohody o provedení práce neměl naprosto žádnou pravomoc, nadto za situace, kdy podle soudu byla motivem jeho jednání dekompenzace nahromaděné frustrace a snaha o dominantní chování. Nejednalo se o útok, jehož přímým a výhradním motivem by bylo ublížit jiné fyzické osobě. Obžalovaný se snažil nějakým způsobem dořešit situaci, která začala vniknutím poškozeného do sektoru hostů a jeho následným projevem vůči členům poradatelské služby. V dané situaci nedokázal zvolit adekvátní a přiměřené řešení a zkratkovitě přistoupil k „potrestání poškozeného“ tím, že jej udeřil do obličeje. Obžalovaný se však vytýkaného jednání dopustil v úmyslu nepřímém a těžší následek v podobě smrti poškozeného způsobil z vědomé nedbalosti. Soud rovněž akcentuje, že obžalovaný nemá žádný záznam v rejstříku trestů ani záznam pro přestupkové jednání. Ze zprávy školy je zřejmé, že kázeňské problémy, které měl ve škole, souvisely s jeho neschopností zorganizovat si denní program, když se jednalo o pozdní příchody a absence. Pokud jde o jeho jednání ze dne 18.7.2020 (věc byla odložena pro neúčelnost), pak tato měla, dle znaleckého posudku, primární motiv v abúzu alkoholu a nezvládnuté emotivní reakce na ztrátu prarodiče (dědečka), po kterém pak obžalovaný nastoupil dobrovolnou léčbu. K problematice abúzu alkoholu se pak vyjadřovaly znalkyně, které akcentovaly, že tento se začal projevovat u obžalovaného až po skutku, v souvislosti s nejistotou z budoucna a ztráty životního cíle (práce u pořádkové jednotky Policie ČR). Konečně nelze přehlédnout ani postoj obžalovaného k povinnosti plnit náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy, které začal plnit již v průběhu řízení před soudem. Pokud jde o aplikaci ustanovení § 58 odst. 1 trest. řádu je nutno poukázat i na skutečnosti, které se vztahují k osobě obžalovaného a které vyplývají ze znaleckého zkoumání jeho osoby, kdy znalkyně u obžalovaného shledaly reflexi k vytýkanému jednání, přijetí odpovědnosti za toto jednání, jakož i možnostem jeho resocializace, která je výrazně dobrá.

83. Ze shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného nehrozí z jeho strany pro společnost žádné výrazné nebezpečí, z projednávané trestní věci si vzal dostatečné ponaučení, vede efektivní snahu o náhradu škody a nemajetkové újmy a uvědomuje si závažnost svého jednání, pro které je trestně stíhán, jakož i to, že je schopen nápravy i bez uložení nepodmíněného trestu. Soud má za to, že účelu trestu může být dosaženo i uložením trestu nespojeného s přímým výkonem odnětí svobody a k jeho nápravě postačí toliko pohružka trestem v kombinaci s uložením řady omezení v občanském životě. Soud současně poukazuje, že na straně obžalovaného je řada polehčujících okolností, oproti které stojí jediná přitěžující okolnost spočívající v tom, že obžalovaný svým jednáním spáchal v jednočinném souběhu dva trestné činy. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného by bylo použití zákonem stanovené trestní sazby nepřiměřeně přísné a současně dospěl k závěru, že v případě obžalovaného lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání.
84. Po zvážení všech okolností, s přihlédnutím zejména k výchovnému účelu trestu, má soud za to, že v případě obžalovaného Davida S. lze na jeho osobu působit trestem výchovným, jenž není spjat s přímým výkonem trestu a uložit mu trest podmíněný. Obžalovaný je osobou, která je z pohledu soudu bezúhonná. Obžalovaný v průběhu řízení před soudem projevil určitou sebereflexi, a to

nejen k vytykánému jednání, ale i nárokům poškozených. Při ukládání druhu a výměry trestu tak soud zohlednil nejen okolnosti polehčující, které shledal, oproti okolnostem přitěžujícím, jako zásadnější, ale i osobu obžalovaného a okolnosti případu. Rovněž nelze přehlédnout skutečnost, že obžalovaný je muž v období ranné dospělosti a svým přístupem k věci a z tohoto vzešlým závazkům, prokazuje snahu o reparaci narušených právních vztahů. Jinak řečeno, obžalovaný je osobou, která si uvědomuje, že součástí následku vytykáného jednání je nejen uložení trestu, ale i povinnost nahradit škodu a způsobenou nemajetkovou újmu, která souhrnně dosahuje výše cca 1,9 mil. Kč. Z hlediska individuální prevence soud má soud za to, že není v zájmu společnosti uvěznit obžalovaného, nýbrž poskytnout mu šanci nejen vést řádný život, ale i hradit své závazky a plnit sociální roli platného člena občanské společnosti. Z hlediska generální prevence je však nutné vyslat společnost signál, že násilná trestná činnost je velmi zásadní trestnou činností, která s sebou nese často neodstranitelné následky v podobě újmy na zdraví či smrti oběti. Soud tedy ukládal trest výchovný, podmíněný, za aplikace ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku, pod dolní hranici zákonné trestní sazby, ve výměře 3 roků, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu ve výměře 5 roků, tedy ve výměrách pro nejpřísněji možný podmíněný trest. Současně, s ohledem na rizika, které identifikovalo znalecké vyšetření obžalovaného uložil soud obžalovanému pod dobu prvních 3 let dohled probačního úředníka a řadu omezení v občanském životě, spočívající v povinnosti řádně spolupracovat s probačním úředníkem a sdělovat mu všechny rozhodné skutečnosti důležité pro plnění probačního plánu, zdržet se, po dobu výkonu dohledu, užívání alkoholu a omamným a psychotropních látek, jakož i povinnost podrobit se vyšetření na přítomnost těchto látek v těle, dále povinnost dle svých možností splácet nároky poškozených, absolvovat na počátku zkušební doby program psychosociálního výcviku určený pro pachatele násilných trestných činů, jakož i povinnost zdržet se po dobu prvních dvou let zkušební doby návštěv restauračních zařízení a společenských akcí, na kterých se podávají alkoholické nápoje v době mezi 22.00 hodinou a 6.00 hodinou. Uložením posledně uvedené povinnosti soud reaguje na skutečnost, že obžalovaný jako mladý člověk jistě má v úmyslu žít plnohodnotný, tedy i společenský život. Jak však vyplývá z provedeného dokazování, již v minulosti právě v takovémto zařízení měl obžalovaný problémy. A právě s ohledem na jeho mladý věk, absenci hlubších životních zkušeností, jakož i zbrkllost při řešení konfliktních situací má soud za to, že i takovéto citelné omezení je na místě. Současně uložení dohledu a popisovaných omezení v občanském životě obžalovaného bude dostatečnou zárukou toho, že si obžalovaný bude průběžně uvědomovat závažnost spáchaného činu a nutnost svým dalším životem prokázat, že přímého výkonu trestu není zapotřebí. Dohled probačního úředníka pak zajistí to, že případné excesy obžalovaného budou včas identifikovány a současně probační úředník může po celou dobu intenzivně a systematicky působit na obžalovaného a zajistit tak vyšší účinnost podmíněného trestu na osobu obžalovaného. Dále soud uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání v podobě zajišťování pořadatelské služby při veškerých sportovních utkáních a zákaz výkonu všech zaměstnání a povolání souvisejících s ochranou osob a majetku ve výměře 5 roků, když vytykáného jednání se dopustil právě v souvislosti s výkonem pořadatelské a ochranné služby. Pokud jde o výměru trestu, pak tato jednak kopíruje délku zkušební doby a jednak soud zohlednil, že obžalovaný disponuje právě pro výkon takovýchto zaměstnání vzděláním, tedy uložení výraznějšího trestu by mělo nepřiměřeně přísný vliv na jeho další uplatnění ve společnosti. Soud má za to, že takto uložené tresty jsou dostatečné a povedou k dosažení účelu trestu.

85. Pokud jde o výrok o náhradě škody, pak v adhezním řízení se jako poškozená připojila jednak Všeobecná zdravotní pojišťovna s částkou 110 465,- Kč, představující náhradu nákladů na léčbu poškozeného M. Č., a dále nezletilý poškozený M. Č., nar. xxx s částkou 240 000,- Kč, představující nárok na náhradu nemajetkové újmy – přiměřeného zadostiučinění, matka zesnulého poškozeného Anna S. s částkou 500 000,- Kč, představující nárok na náhradu nemajetkové újmy – přiměřeného zadostiučinění, otec zesnulého poškozeného Miroslav Č. s částkou 500 000,- Kč, představující

nárok na náhradu nemajetkové újmy – přiměřeného zadostiučinění, plnorodá sestra zesnulého poškozeného Andrea W. s částkou 350 000,- Kč, představující nárok na náhradu nemajetkové újmy – přiměřeného zadostiučinění a polorodá sestra zesnulého poškozeného Ing. Klára Č. s částkou 250 000,- Kč, představující nárok na náhradu nemajetkové újmy – přiměřeného zadostiučinění. Otec zesnulého poškozeného se dále připojil s částkou představující náhradu nákladů na vypravení pohřbu ve výši 26 369,- Kč. Dále se připojilo k adheznímu řízení Ministerstvo spravedlnosti ČR s částkou 200 000,- Kč, představující částku, kterou vyplátilo z účtu pro peněžitou pomoc obětem trestných činů poškozenému nezl. M. Č.

86. Pokud jde o nárok zdravotní pojišťovny, pak podle § 55 odst. 1 z.č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má příslušná zdravotní pojišťovna právo na náhradu těch nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby proti pojištěnci. Jelikož v řízení bylo prokázáno, že poškozená zdravotní pojišťovna vynaložila na léčbu poškozeného M. Č. částku ve výši 110 465,- Kč, vynaložení této částky je současně v přímé příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaného a poškozený se řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, zavázal soud obžalovaného, v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu, k povinnosti nahradit poškozenému škodu tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora.
87. Pokud jde o nároky pozůstalých poškozených, pak i tyto shledal soud jako důvodné. Podle § 2951 odst. 1 ObčZ se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se v penězích. Podle § 43 odst. 1, odst. 3 trestního řádu se náhrada škody či nemajetkové újmy přiznaná v adhezním řízení nahrazuje v penězích. Podle § 2951 odst. 2 ObčZ se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2956 ObčZ vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanovením první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní utrapy. Podle § 2959 ObčZ při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní utrapy manžel, rodič, dítěti, nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Podle § 2961 ObčZ škůdce nahradí tomu, kdo vynaložil, přiměřené náklady spojené s pohřbem v rozsahu, v jakém nebyly uhrazeny veřejnou dávkou podle jiného právního předpisu. Přitom se přihlédnou k zvyklostem a okolnostem jednotlivého případu. Ustanovení § 2957 ObčZ pak stanoví obecné zásady pro stanovení výše náhrady za nemajetkovou újmu.
88. Pokud tedy jde o nároky pozůstalých poškozených, pak v řízení bylo prokázáno, že smrt Michala Č. byla způsobena zaviněným jednáním obžalovaného. Poškození se řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody (v případě pohřebného vynaložené Miroslavem Č.) a nároky na náhradu nemajetkové újmy v případě pozůstalých poškozených k trestnímu řízení. Tyto nároky jsou v přímé příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaného a stěžejní se tak jeví otázky výše těchto nároků. Pokud jde o nárok na náhradu škody představující náklady s pohřbem, které vynaložil Miroslav Č., tak v řízení bylo prokázáno, že tento nárok byl v průběhu trestního řízení obžalovaným zcela uspokojen, tedy není důvodu o tomto nároku dále rozhodovat. Pokud jde o nemajetkové nároky, tedy nároky na odčinění duševních útrap poškozených, pak v řízení bylo prokázáno, že vztahy v rodině poškozeného, ve vztahu k poškozeným, kteří uplatnili své nároky, byly velmi pozitivní a zesnulý poškozený byl aktivním členem rodiny (pokud jde o vztahy s jednotlivými poškozenými srov. ods. 69.) a nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění je tak zcela na místě. Újma, která se odčinuje, spočívá především v psychických útrapách (smutku, žalu) způsobených vnímáním smrti blízkého člověka, odčinit je však třeba i další citové strádání,

jako např. šok ze zprávy o smrtelném úrazu blízké osoby, ztrátu životní perspektivy, obavy o budoucnost apod. Nastupuje proto satisfakce (zadostiučinění), které má alespoň zmírnit nepříznivé stavy vzniklé škodlivým zásahem do osobnostní sféry poškozeného, případně poskytnout poškozenému, aby si těžko měřitelné a na peníze ne zcela exaktně převoditelné potíže nemajetkového charakteru vykompenzoval pomocí finančních prostředků. Při určení výše náhrady za duševní útrapy spojené s usmrcením blízké osoby je třeba zohlednit okolnosti, jak na straně pozůstalého, tak i na straně škůdce. Na straně pozůstalého je významná zejména intenzita jeho vztahu se zemřelým, věk zemřelého a pozůstalých a dal. Na straně škůdce je to pak především jeho postoj ke škodní události, forma a míra zavinění a v omezeném rozsahu i majetkové poměry škůdce, které jsou významné pouze z toho hlediska, aby výše náhrady pro něj nepředstavovala likvidační důsledek (srov. rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 25 Cdo 894/2018). Za základní částku náhrady, modifikovanou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, lze považovat v případě nejblíže osob (manžel, rodiče, děti), dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného (srov. rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 25 Cdo 894/2018 a stanovisko NS ČR sp. zn. Tpjn 54/2015 v aktualizované verzi). Z provedeného dokazování, konkr. z publikovaných zpráv České statistického úřadu je pak zřejmé, že průměrná hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců činila v roce 2018 (rok předcházející úmrtí poškozeného) částku 31 885,- Kč. Dvacetinásobek pak představuje částku 637 700,- Kč, kterou soud v projednávané věci považuje za částku základní. Pokud jde o kritéria na straně obžalovaného, soud akcentuje, že se jedná o mladého, zdravého a praceschopného muže s ukončeným středním vzděláním, bez dalšího zadlužení a vyživovacích povinností. Usmrcení obžalovaného bylo z jeho strany zaviněné, avšak v nepřímém úmyslu (resp. ve vědomé nedbalosti). Současně soud zohledňuje, že na nástupu smrti poškozeného se podílelo i jeho onemocnění přirozené povahy, kterým bylo ztukovatění jater. Současně soud zohlednil i skutečnost, že výše stanovených náhrad není, s ohledem na osobu obžalovaného, likvidační.

89. Pokud jde o výši nároku, pak soud vycházel ze zákonných kritérií a ustálené judikatury citované shora. V případě nejblíže osob, tedy syna zesnulého poškozeného a rodičů zesnulého poškozeného pak jimi uplatnění částky těmito kritériím odpovídají a lze je považovat za částky spravedlivé a slušné, byť soud má za to, že v případě rodičů zesnulého poškozeného a zejména v případě jeho nezl. syna za nízké. V případě poškozeného nezl. M. Č., pak tento uplatnil částku ve výši 240 000,- Kč, na což mu již bylo plněno, jako zvlášť zranitelné oběti z účtu pro peněžitou pomoc obětem trestných činů, plnění ve výši 200 000,- Kč a obžalovaný mu ke dni rozhodnutí soudu dále uhradil plnění v celkové výši 6 500,- Kč. Soud tedy zavázal obžalovaného k plnění nezl. M. Č. ve výši 33 500,- Kč (soud podotýká, že vycházel z dispozitivního návrhu poškozeného, který uplatňoval toliko částku 240 000,- Kč). Pokud jde o nároky rodičů, pak tito uplatnili náhradu nemajetkové újmy, každý ve výši, 500 000,- Kč, na kterou je nutno započítat obžalovaným již provedeno plnění, ve vztahu k M. S., ve výši 4 000,- Kč, tedy obžalovaného zavázal k plnění částky 496 000,- Kč, a ve vztahu k M. Č., ve výši 5 000,- Kč, tedy obžalovaného zavázal k plnění částky 495 000,- Kč. Pokud jde o nároky sester obžalovaného, pak i jejich výše odpovídá shora uvedeným kritériím a intenzitě vztahu, kdy v případě plnorodé sestry A. W. se jedná o částku 350 000,- Kč (tedy cca 55% základní částky), na kterou je nutno započítat obžalovaným již provedeno plnění ve výši 5 000,- Kč, tedy obžalovaného zavázal soud k plnění částky 345 000,- Kč. V případě polorodé sestry Ing. K. Č. se pak jedná o částku ve výši 250 000,- Kč (tedy cca 39% základní částky) na kterou je nutno započítat obžalovaným již provedeno plnění ve výši 5 000,- Kč tedy obžalovaného zavázal soud k plnění částky 245 000,- Kč.
90. Pokud pak jde o nárok Ministerstva spravedlnosti ČR, pak základ jeho nároku je odvozen od ustanovení § 33 z.č. 45/2013 Sb., podle kterého poskytnutím peněžité pomoci přechází nárok oběti

na náhradu škody nebo nemajetkové újmy vůči pachateli na stát, a to v rozsahu poskytnuté peněžité pomoci. S ohledem na skutečnost, že základ nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozeného nezl. M. Č., jakož i jeho výše byla soudem shledána důvodná a současně bylo prokázáno, že poškozenému byla z tohoto titulu plněna z účtu peněžité pomoci částka ve výši 200 000,- Kč, zavázal soud v tomto rozsahu obžalovaného k povinnosti nahradit ministerstvu tuto částku, od které odečetl plnění ve výši 18 000,- Kč, které v mezidobí již obžalovaný uhradil, tedy k plnění částky ve výši 182 000,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž o odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení), pro nesprávnost výroku o náhradě škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení). Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Byl-li obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Ostrava 16. září 2021

JUDr. Ing. Ivo Davídek, v. r.
předseda senátu